41. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1985. OKTÓBER 2.

Ludas Matyi

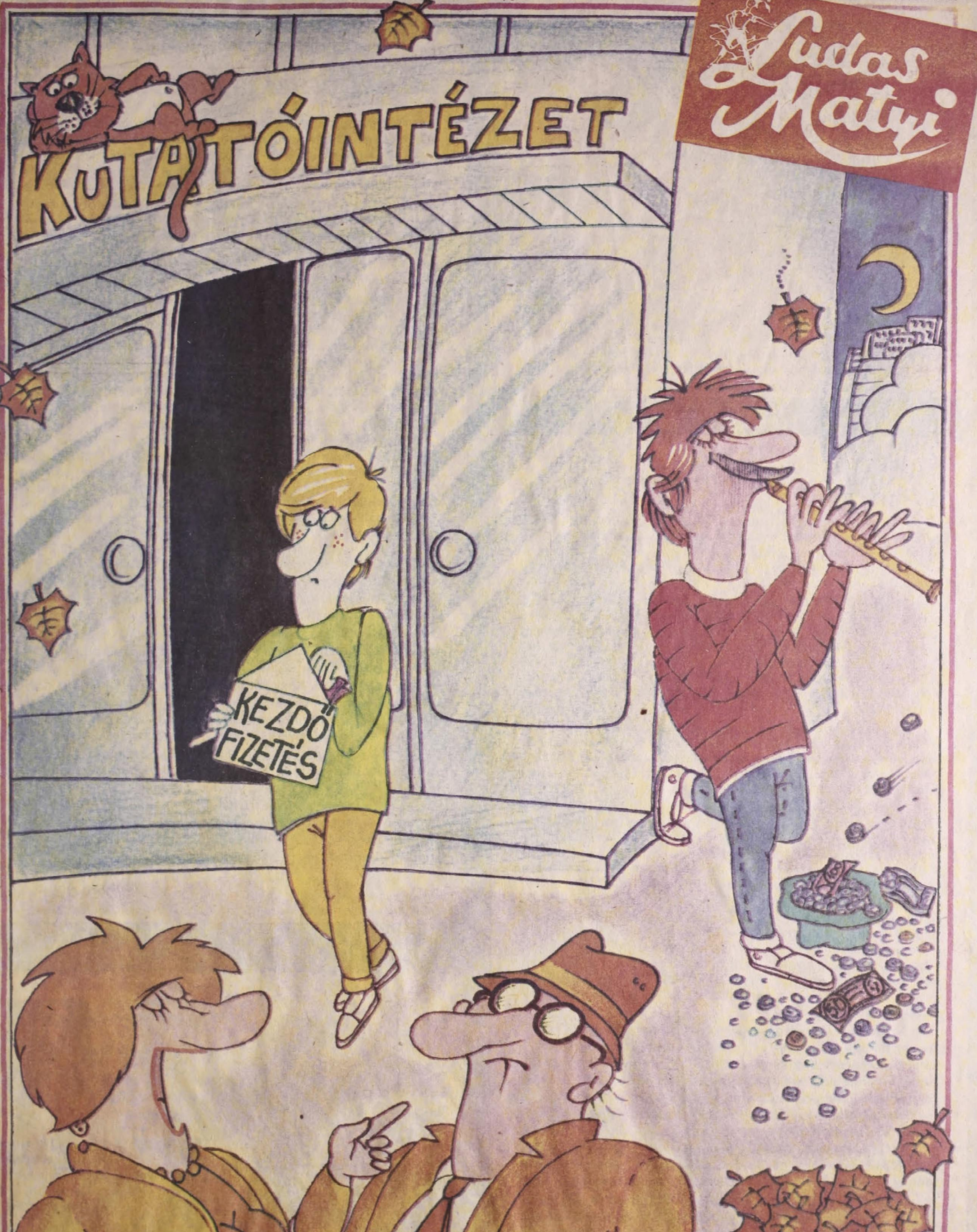
KUTATÓINTÉZET
KEZDŐ FIZETÉS
50
KRENNER

Krenner István rajza

– Egyetem helyett inkább zeneiskolába kellett volna járatni a fiunkat...

ZENÉS REVUNK A 8–9. OLDALON

TOVÁBBKÉPZÉS

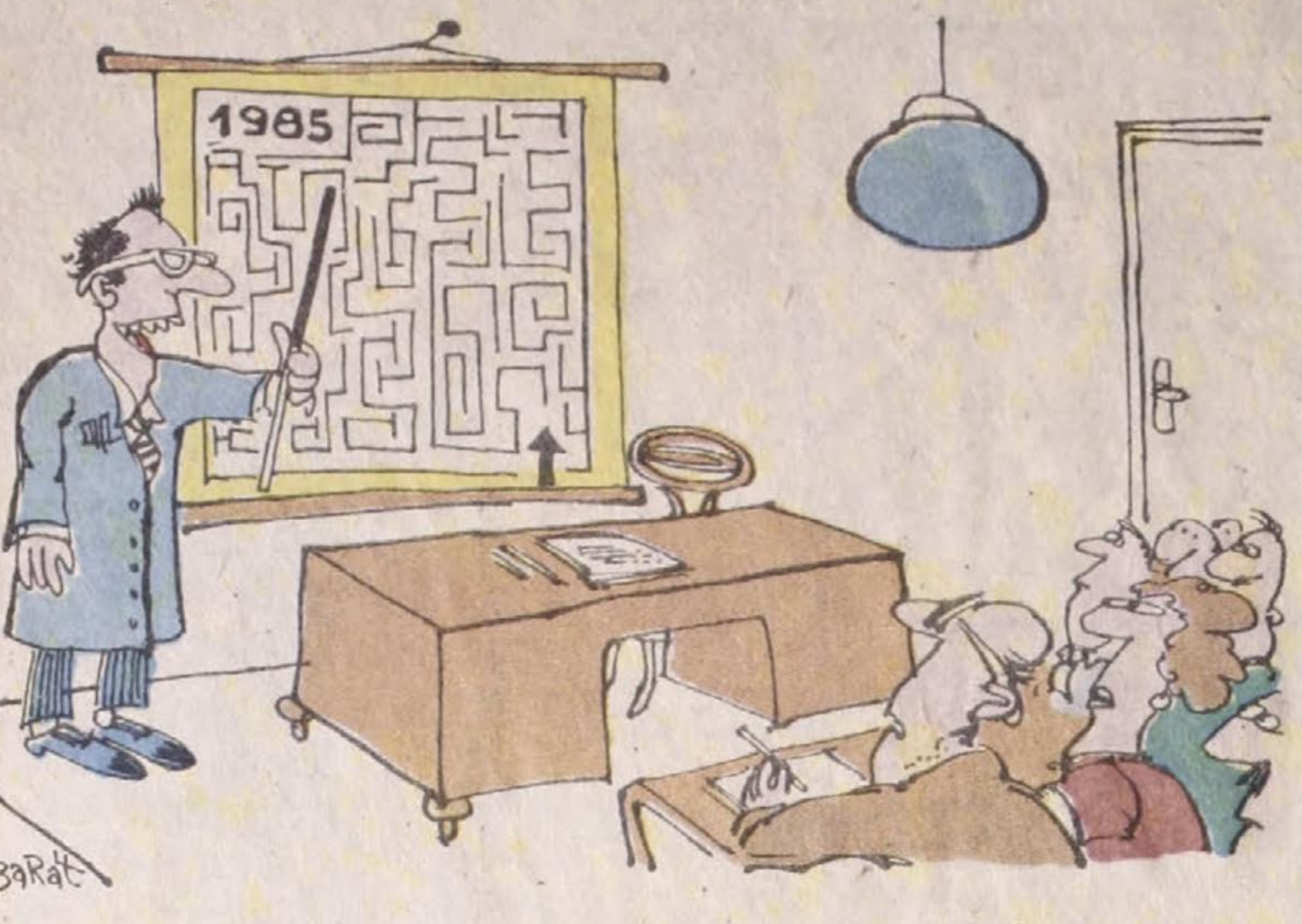

– Ma a rendeletmódosításokról fogunk tanulni!

Ez a mi Formánk!

Alig néhány napja adtunk hírt ezeken a hasábokon is arról, hogy az illetékesek véglegesen úgy döntöttek: nálunk nem lesz Forma 1-es világbajnoki futam. Most a hírt megerősitették, miszerint: lesz nálunk Forma 1-es világbajnoki futam.

A ködös Albionból az Autóklub főtitkára hozta a jó hírt, szegénynek a repülőtér titkos kijáratán kellett megszöknie az őt váró újságírók elől. A riporterek és a vámosok azóta is keresik. Azért kellett így konspirálnia, mert ígéretet tett arra, hogy a jó hírt Londonban és Budapesten egyidőben jelentik be. Mert ha ezt nem egyidőben teszik, annak beláthatatlan következményei lettek volna. (Legalábbis én nem tudom belátni.)

Azért vállalkoztunk a futam megrendezésére, mert ahhoz minden feltételünk adott. Kivéve talán a pályát, de azt hiszem, ilyen apróság nem akadályozhatta meg a döntést. Majd építünk egy nagy pályát. Egy Nagy Magyar Autóverseny-pályát.

A pályáról egyébként már majdnem mindent tudunk. Olyan lesz, mint a többi ismert pálya, csak nem lehet rajta olyan gyorsan menni. Mert egy versenypályán nem kell feltétlenül száguldozni, lehet versenyezni szép, lassú haladás közben is. A munkaverseny-mozgalmunk tapasztalatai ezen a területen majd kifejezetten jól hasznosíthatók.

A Nagy Magyar Autóverseny-pálya egyébként – úgy hírlik – göröngyös lesz, de ez az előrehaladást állítólag nem akadályozza. Aztán lesznek rajta kanyarok is. Balkanyarok is, meg jobbkanyarok is. De ha jól megszámolják, eggyel több lesz a jobbkanyar, mint a balkanyar. Ez természetesen azt eredményezi, hogy a verseny közben ugyanoda jutunk vissza, ahonnan elindultunk, de minden további nélkül újra el lehet indulni.

További sajátosság, hogy a terepviszonyok miatt a pálya egyes pontjairól a cél elég nehezen látható. (Erről a pontról egyébként az sem látható jól, hogy honnan indultunk.) Természetesen a versenyzőket tájékoztatni fogják arról, hogy a cél mindig előttük van, és ne bízzák el magukat, ha úgy érzik, hogy már áthaladtak a célvonalon, mert csak egy újabb kör kezdődött.

A Nagy Magyar Autóverseny-pálya egyébként biztonságos. Nem lehet róla lesodródni, és eltévedni sem; ennek ellenére lehetőségeket nyújt átgondolt kormánymanőverekre.

Sajnos a nézők sem láthatják be egyszerre az egész pályát, csak azt kísérhetik figyelemmel, ami éppen a szemük előtt folyik. Ennek ellenére a futamok magyaros jellegét igazán az adja meg, hogy százezrek nézik, néhányan hogy hajtanak.

Trunkó Barnabás

Scsoti és kalapács

Azt mondják a hozzáértőbbek, kár bántani a postát, úgysem tud változtatni, javítani a szolgáltatásain, mert nem lesz hozzá pénze. Mindig hallgattam az okosabbakra, egyébként is – erre tanúm a Ludas Matyi – én már több izben megvédtem a postát. Ezt szeretném tenni ez alkalommal is.

Vámos professzor, az Akadémia Számítástechnikai Kutató Intézetének igazgatója azt nyilatkozta, hogy a posta munkájának megjavításával tíz százalékkal lehetne növelni a nemzeti jövedelmet. Már megbocsásson, professzor úr, de ellent kell mondanom, nem a posta a kerékkötője a fejlődésnek, hanem éppen önök.

Mert valahányszor reklamálok a postánál, hogy nem kaptam meg az előfizetett lapjaimat, mindig az a válasz: a számítógép a hibás. (Utálatos természetük van a gépeknek! Az a gép, amelyiknek azt kell fejben tartania, hogy jó előre befizettem-e az előfizetési díjat, sokkal ritkábban romlik el, mint az, amelyiknek arról kellene gondoskodnia, hogy a kifizetett lapjaimat meg is kapjam. Miért van ez, professzor úr?) Tény, hogy amióta gép osztja a lapokat, még a korábbinál is több a tévedés, a késedelem.

Egyébként is azt tapasztalom, hogy ahova a számítógép beteszi a lábát, ott nemhogy felgyorsulna, felizzana a munka, inkább lelassul, elhamvad. Saját bőrömön éreztem ezt a casco-ügyintézésnél, az Autóklub tagnyilvántartásánál, hogy csak kettőt mondjak kapásból. De még az adómnál is: amíg kézzel írták, számolták, májusra kész voltak vele; géppel ugyanez augusztusig tart. Minek nekünk az a fényes technika, ha úgysem tudunk bánni vele? Számítógépek helyett nem kellene inkább scsotit (olyan kézi szerkentyűt, amilyennel ördöngös gyorsasággal és nagy pontossággal számolnak a pénztárosok a moszkvai áruházakban) gyártanunk vagy importálnunk?

Három hete zeng az udvarunk: rücskölik a betonlapokat, érdessé teszik a sima felületet, kézzel, kalapáccsal, vésővel. Lehet, hogy külhonban már ezt is zajtalan gépek végzik; az is lehet, hogy ott már a gyárban beleteszik a rücsköt a betonba. De nekünk jó az ősi, pattintott kőkorszaki módszer is; mert minek a költséges – és sokszor megbízhatatlan – technika, amikor itt van az olcsó kalapács és a még olcsóbb kezünk? (Meg az olcsó vatta, azoknak a fülébe, akik úgy érzik, hogy a konok, kitartó kalapácskongástól az agyuk már rücskösebb lesz, mint a beton.)

Drága professzor úr, Tisztelt Akadémia! Kimondom az őszintét: az a baja a tudománynak, hogy nem tart lépést az élettel. Előre fut, fel a mikroprocesszoros fellegekbe, miközben itt alant kézzel rücskölődik a valóság.

Radványi Barna

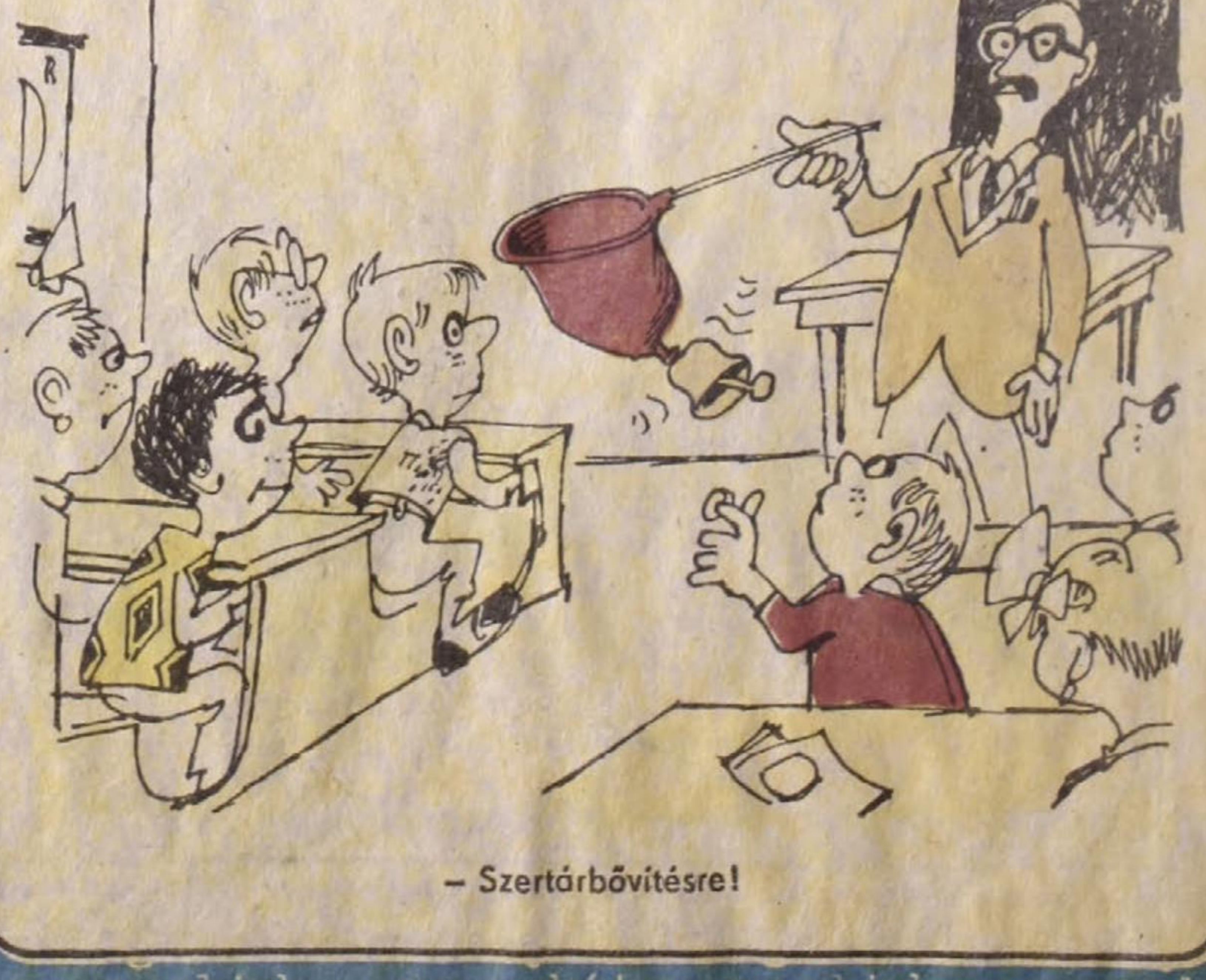

– Szertárbővítésre!

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

JOTEKONY BRIGAD

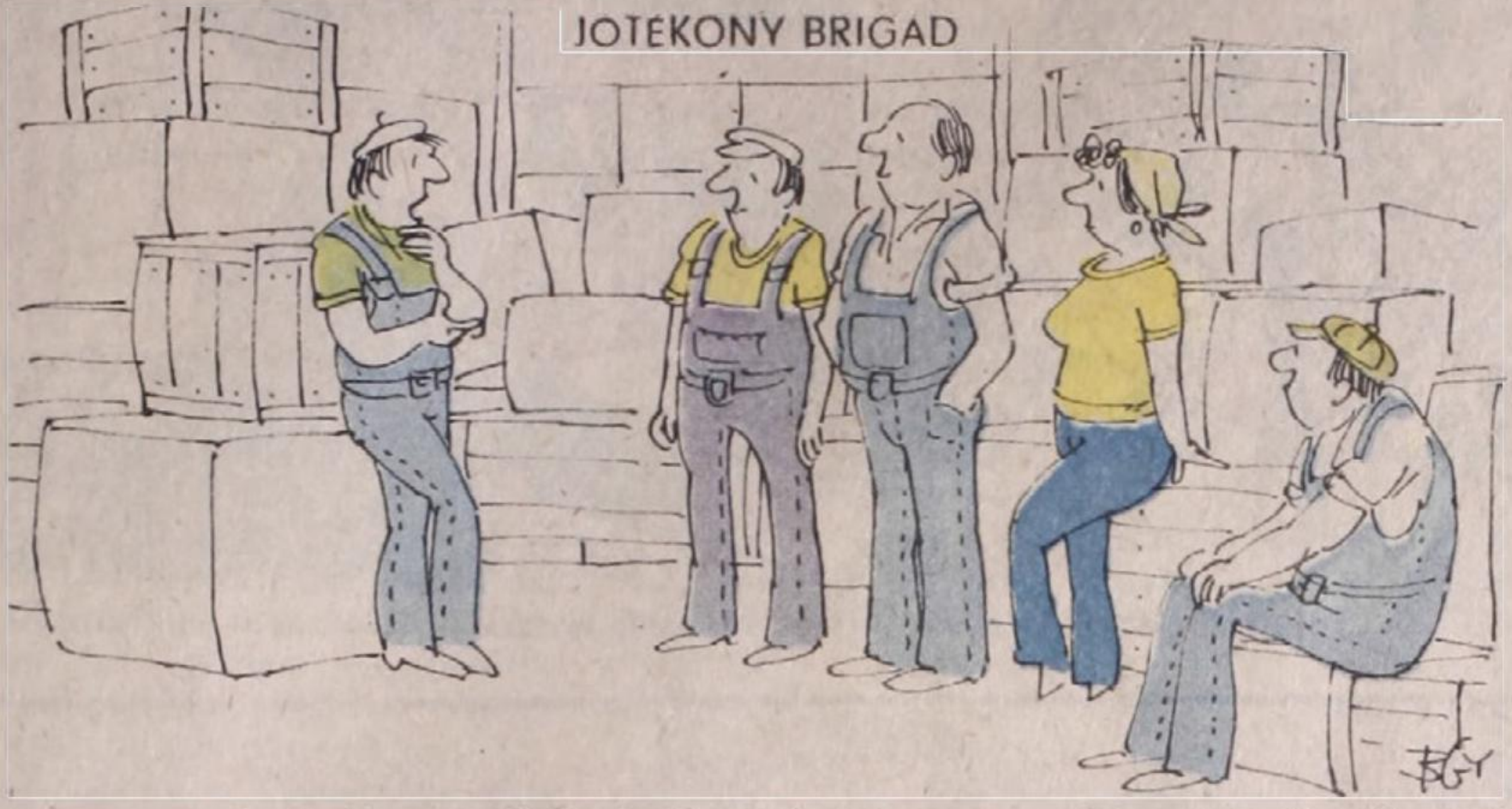

– Berhidának ajánljunk fel segitséget vagy a Biztositonak . . .?

GENERACIÓK

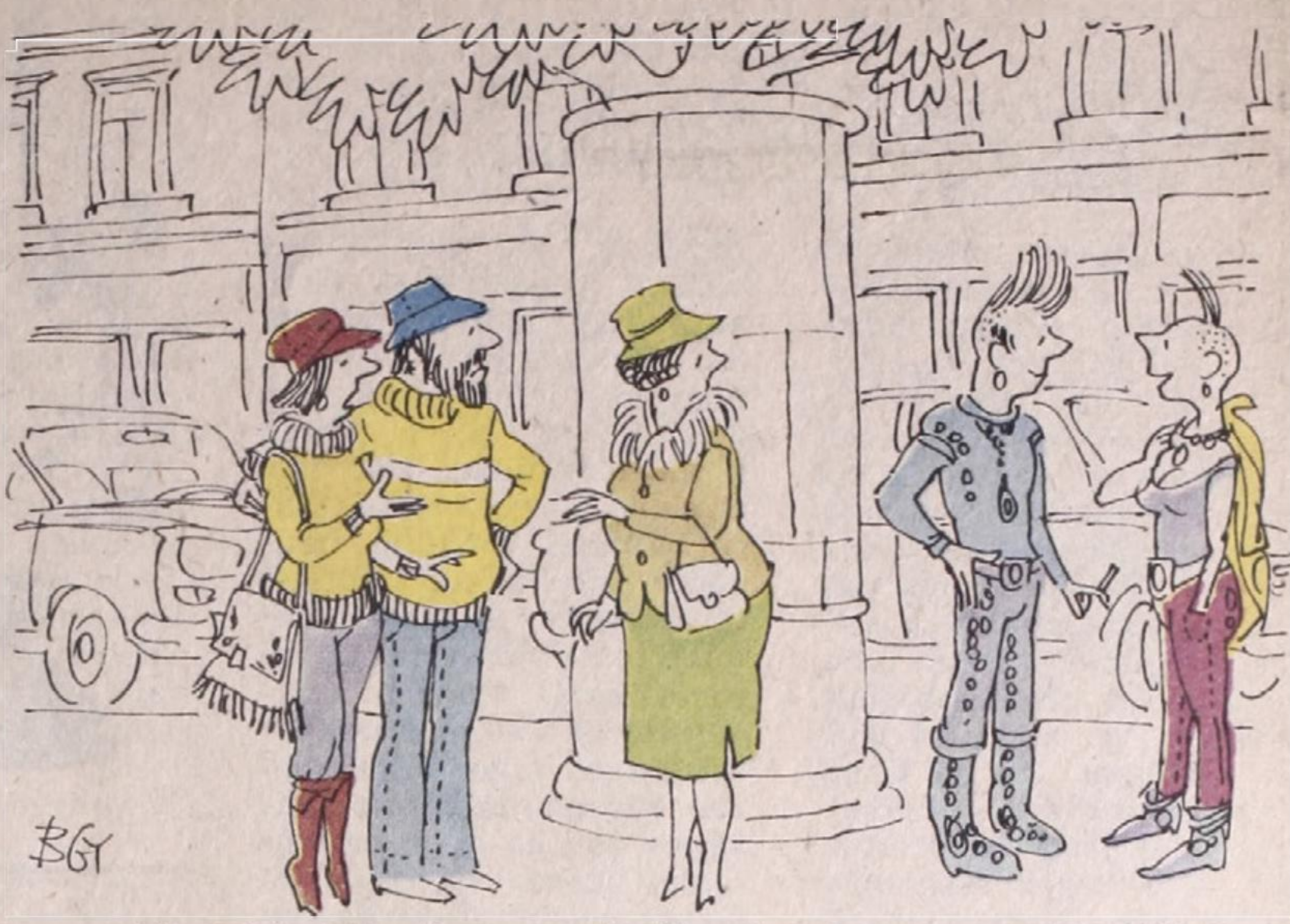

– Mi, hajdani hippik, sosem hittük volna, hogy a gyerekünkből ilyen szakadt punk lesz . . .!

NYITOTT KAPUK NAPJA

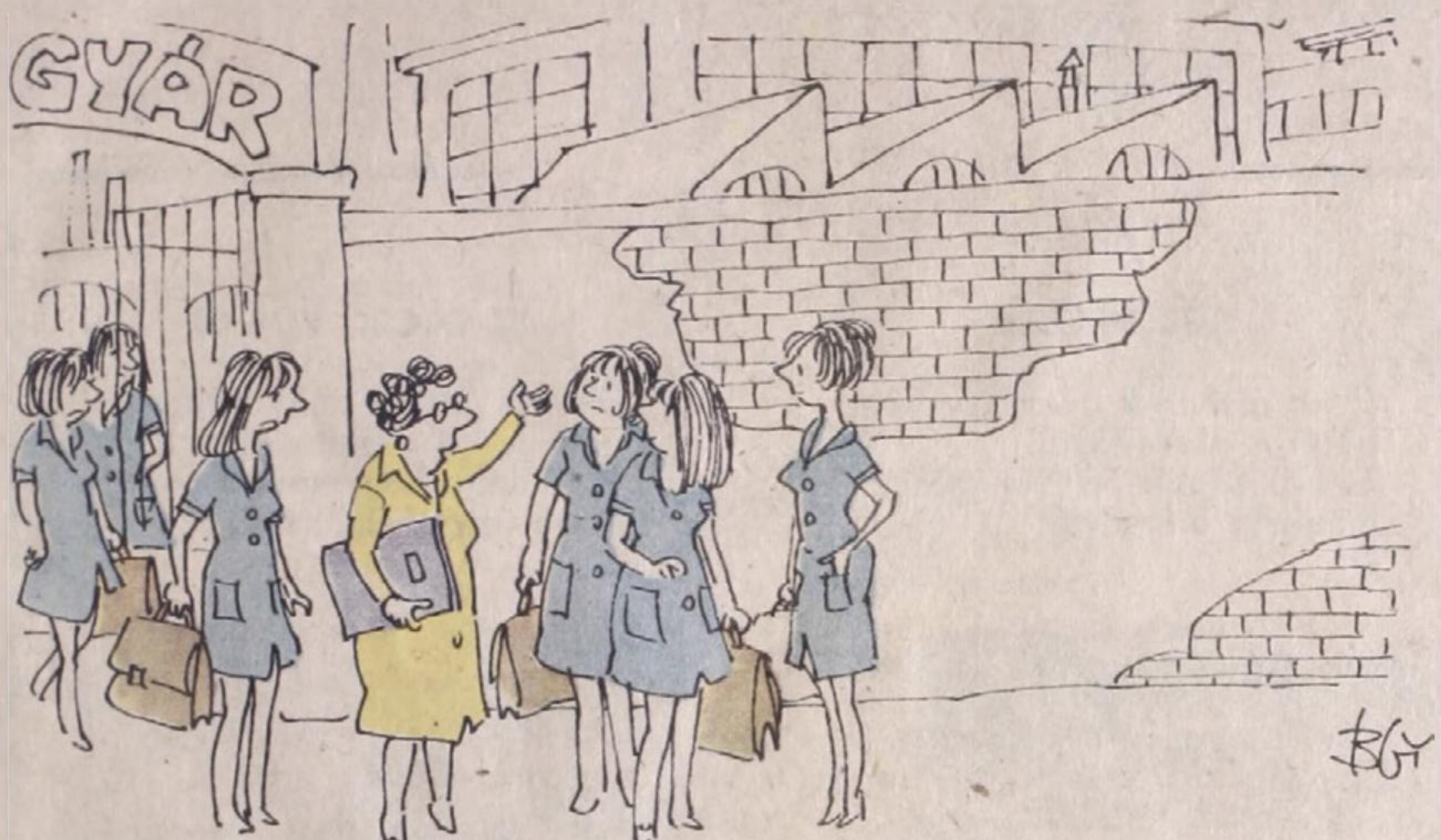

– Gondolom, meggyozodtetek, hogy érdemesebb inkább továbbtanulni! . . .

VESZELYEZTETETT GYEREKEK

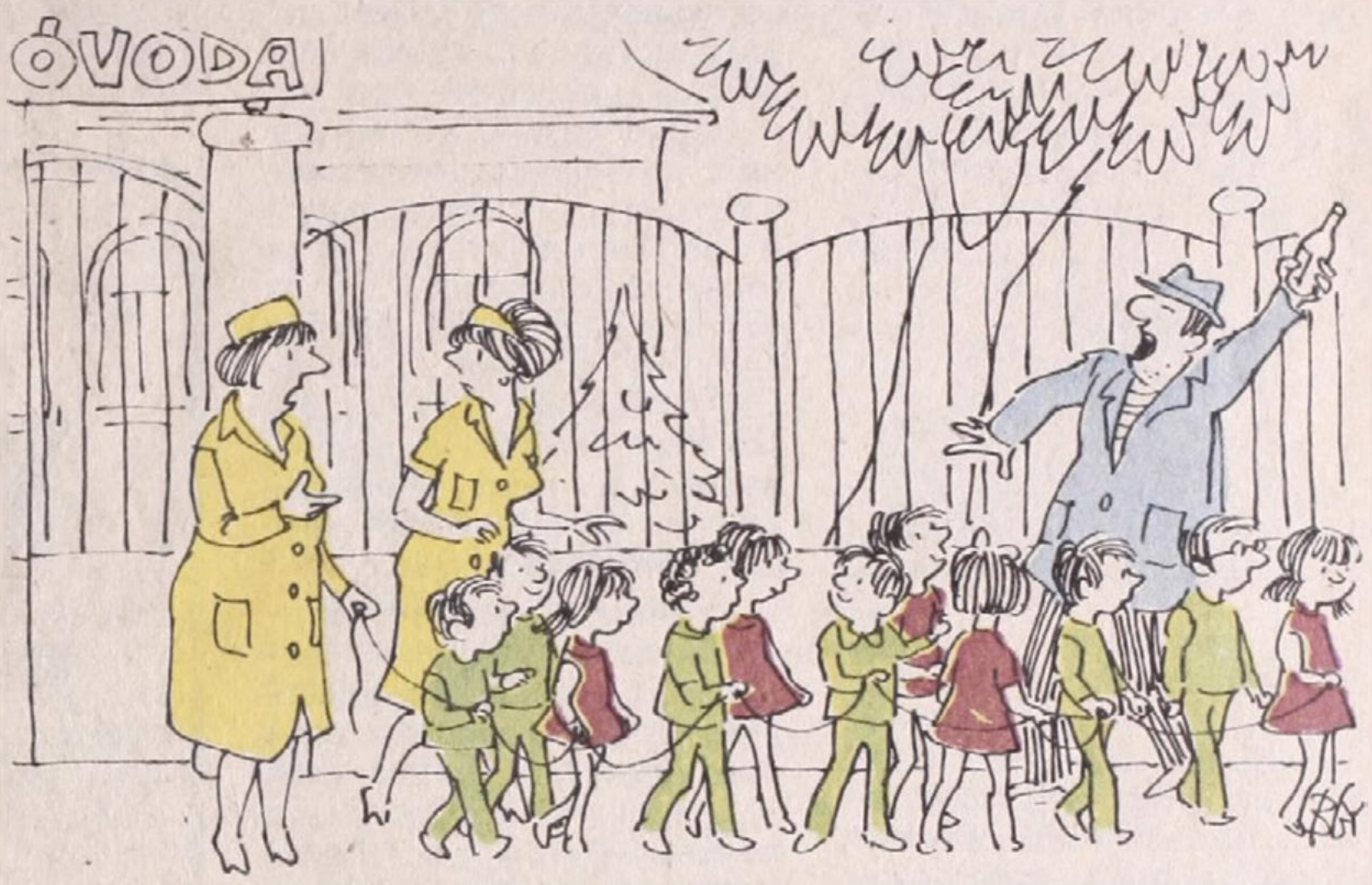

– Az a baj, hogy lépten-nyomon találkoznak a felnőttekkel!

GYERE, KEDVES...

Elhangzott a rádióban egy kellemes új nóta, sokan már a címe hallatán is felkapták a fejüket. Na, majd mi megmagyarázzuk.

Az úgy volt, hogy Rimini Géza, a tekintélyes napilap főnöke átszólt a házin:

— Idehallgasson, Osztrogán, holnapután érkezik hozzánk Csumida király, a baráti Fincsi-köztársaság uralkodója. Maga tud fincsi nyelven, fogalmazzon egy szép köszöntő mondatot, majd kitesszük a lap tetejére, csupa nagybetűvel.

Másnap ott virított az első oldal hegyiben, hogy:

„Csinibongo poliukalani bisonga fifo."

Pár perc múlva csengett a szerkesztőségben Osztrogán Ede telefonja.

— Itt Fék Arnold a melankoli nyelvek tanszékéről. Maga írta azt a kellemes mondatot?

Osztrogán nem tagadta, de kezdett már rosszat sejteni.

— Tud maga fincsiül?

— Ezt az egy mondatot.

— Gondoltam. Tudja mit jelent? Gyere kedves csókold meg a fenekem. És akkor még finoman fogalmaztam. A király bizonyára örülni fog.

Osztrogán Edével megfordult a világ, de már mindent értett. A mondatot egy szélesen vigyorgó fincsi diáktól tanulta egy nemzetközi hacacáré során. A srác biztosította, hogy hazájában ez a mondat a legalázatosabb tisztelet kifejezése. Ede már azon sem töprengett, hogy miért pofozta laposra tizenkét fincsi hordár, amikor a dondolói pályaudvarra érkezve ezt a mondatot kiáltotta feléjük a fülke ablakából.

Úristen, most mit tegyen? Esetleg próbálhatná egy kis glosszaformájában magyarázgatni a dolgot. Hogy ez nálunk a legősibb áhítat szlogenje, őseink nem csak a nyereg alatt, hanem a nyereg felett is puhították a húst, s az alázattól vonagló sámánok a szó szoros értelmében így köszöntötték mind a hét vezért. Aztán rögtön el is vetette ezt a gondolatot. A fincsik csak fejlődők, de nem hülyék. Hanem . . . megvan! A pozitív életérzés, a felszakadó öröm legadekvátabb kifejezője ugyebár a dal, a nóta, a muzsika. Ha tehát születne egy táncdal, ha el lehetne hitetni a királlyal, hogy az új slágert kizárólag az ő tiszteletére vonyítják a suszterinasok . . . Már hívta is Stovasszer Pötyit, a szakma legjobbját.

— Halló, itt Osztrogán.

— Szia macskajancsi, mi van?

— Gyere kedves, csókold meg a fenekem.

Stovasszer felhorkant.

— Hülye vagy? Majd jól hozzádvágok valamit.

Aztán csak szót értettek és másnap délután a bájos kis bemondónő már csicseregte is a Kossuth-adón.

— Gyere kedves, csókold meg a fenekem . . . ööö . . . ne tessék félreérteni . . . ez csupán új táncdalunk címe, amelyet most a Nyamvadt Kan-Dúr együttes előadásában hallanak.

Es lányosan elpirult, de ez a Kossuth-adón nem volt igazán hatásos.

Aztán zengett is a nóta míg a világ és még hét nap.

Csumida király a fekete Mercedes rádióján hallgatta és szilaj kacagásban tört ki.

— Tudod mit, Lajos — fordult a vendéglátójához —, csókold meg te az enyémet.

Mert Csumida király olvasni ugyan nem tudott, de magyarul igen. Együtt jártak a Lomonoszovra. A sztorit pedig már Ferihegyen elmesélték neki. A kis úttörőlány súgta a fülébe csokréta mellől, puszi közben. Istenkém, Pest pletykás város.

A tárgyalások ezek után meleg baráti légkörben, a kölcsönös érdekek messzemenő figyelembevételével mentek végbe.

És akkor még finoman fogalmaztunk . . .

Peterdi Pál

ÉRTEKEZÉS AZ ÖNKISZOLGÁLÁSRÓL

Harmincéves nálunk az önki, ez a korszerű kereskedelmi forma, 1955-ben mutatkozott be Pesten. Ma már történelem, de az illetékesek először nem is egy, hanem két kosarat akartak adni a dolgozók kezébe, egyrészt, hogy az életszínvonalat jelképezze, másrészt a vásárlás tisztasága miatt: jobb, ha minden kezünk foglalt, mert ugye alkalom szüli az alkalmat, és az éberségre akkoriban mindenhol nagy súlyt fektettek. Ezt a kétkezes megoldást aztán más, okosabb illetékesek elvetették (mindig, mindenhol vannak okosabb illetékesek), mondván, így a vásárlás is nehézségekbe ütközik, s ebben volt némi igazság.

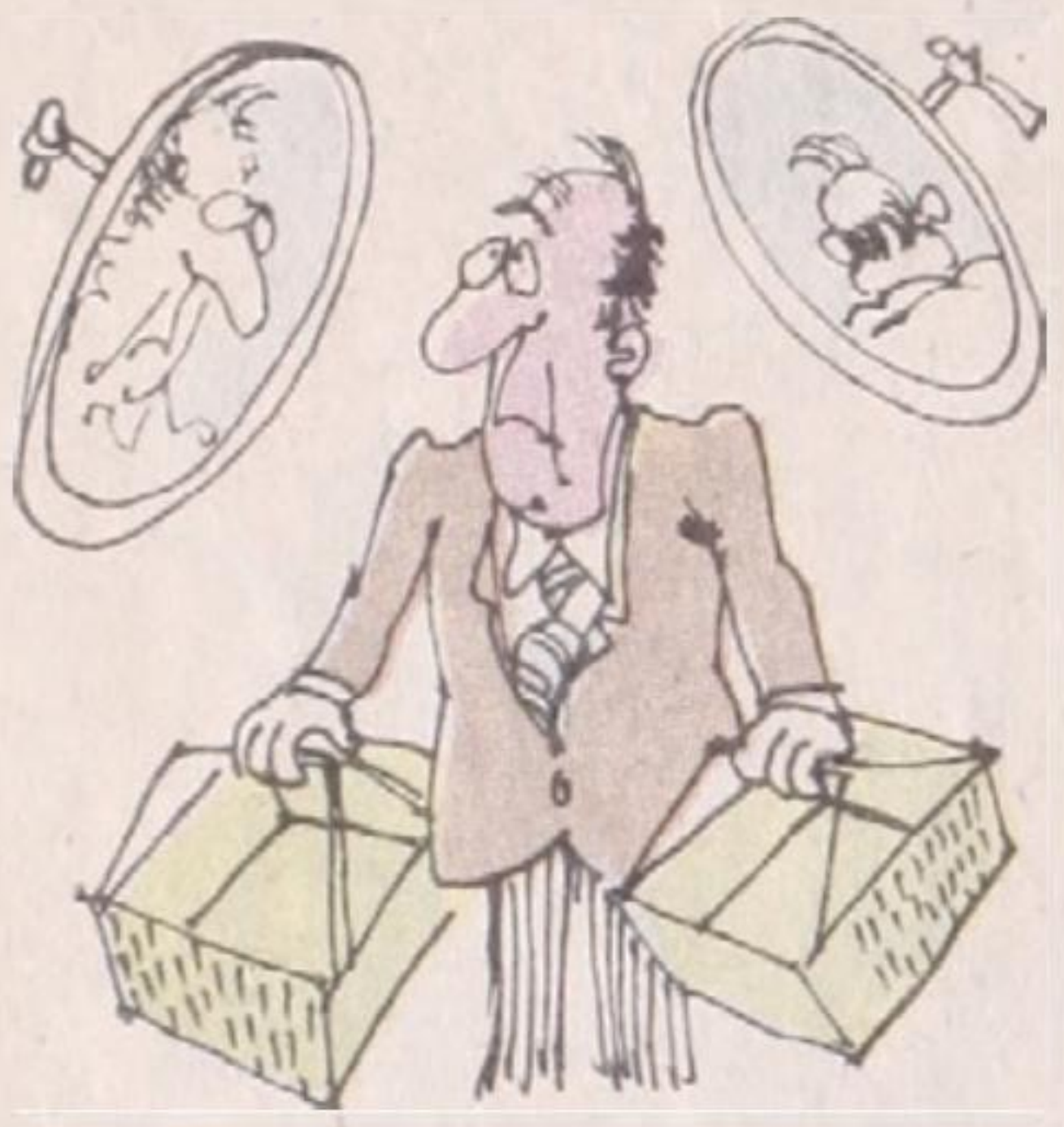

A gyanútlan vevőkör eleinte elégedetten gusztálta magát az üzletekben esztétikai okokból (lásd éberség) fölszerelt tükrökben, ám később, amikor kiderült, hogy ezek foncsorozott ellenőrök, egyeseknek igen rosszul esett, de most már tisztán látjuk: eme kis közjáték is csak a kor színvonalát tükrözte. (A mai ABC-áruházakban többnyire kör alakúak és ide-oda forognak a tükrök, feltehetőleg villanymotor hajtja őket, esetleg egy szakképzetlen munkaerő, amíg föl nem mond, mert nem lehet ezt sokáig bírni, azt hiszi magáról az ember, hogy ő a Halley-üstökös, ami még egy agyonhajszolt kereskedelmi dolgozótól is igen furcsa.)

Visszakanyarodva: az önkiszolgáló üzletek gyorsan beváltak, sőt még a vevők is megszerették őket, ami nagy szó, különösen, ha tekintetbe vesszük, hogy más lehetőségük nem volt. Szóval egyre nőttek a konzervgúlák, volt idő, amikor a vásárlókat szárazelemmel működő helikopterekkel akarták fölszerelni, hogy a tengerszint fölött elhelyezett perui lazacot, saját levében, elérhessék. (E halfajta egyébként ilyen nagy magasságban bádogdobozban is életképes, sőt, ha eljön az ívás ideje, bárhol van is a világon, megindul az Egyenlítő felé, megfigyelték, hogy a dobozok, onnan föntről, mintegy vezényszóra lezúdúlnak, s a halbiológiában járatlanabb kereskedelmi dolgozók ezt hajlamosak az izgága vevőknek vagy jobb esetben a földrengésnek tulajdonítani, ami persze természettudományos képtelenség.) A helikopter-ötletet (hogy takarékoskodjanak az energiapazarlással) a még annál is okosabb illetékesek elvetették, így az átlagosnál többnyire alacsonyabb termetű nyugdíjasok ezt a lazacfajtát speciel nem fogyasztják.

Az önki intézménye napjainkban is prímán virágzik, a rendszeres leltárhiány ellenére. Itt a szupermarket, a hipermarket, a szuperett, a hiperett, a bevásárlókocsi, a hozzá tartozó forgalmi dugókkal, mindenki nagyon elégedett. Az senkit se tévesszen meg, hogy egy-két önkiszolgáló üzletet bezárnak, nem a szisztéma hibádzik, lehet, hogy betegség az oka vagy szabadság, vagy szerelmi öröm vagy bánat, sőt az sem kizárt, hogy záróráből kifolyólag húzzák le a redőnyt, bizony, sokszor épp ezek a kézenfekvő magyarázatok nem jutnak az ember eszébe, de hát ilyen világban élünk, még nem minden oly tökéletes, mint az önkiszolgálás...

Münz András

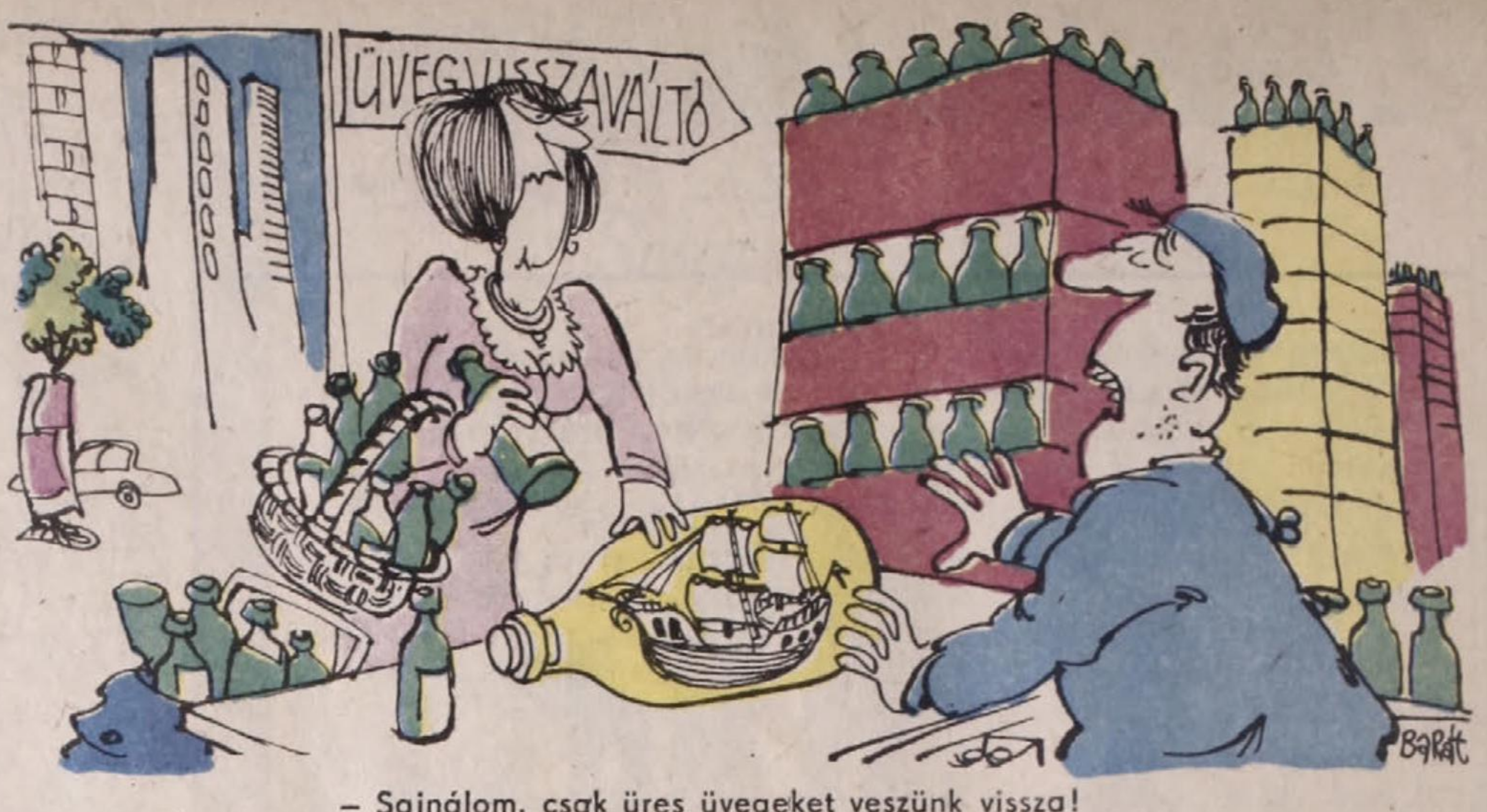

– Sajnálom, csak üres üvegeket veszünk vissza!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hol töltöd az estédet?
— Otthon. Nap nap után ott ülök a feleségem szoknyáján...
— Ez aztán szerelem!
— Ördögöt szerelem. Isiász!

Emlékszik még?

ŐSVONATOK

Ez az első. Azt mondták, hogy
határos a csodával,
ámbár a gróf Sándor Móric
lehagyta a lovával

AZ OLCSÓ VONAT

Baross Gábor nagy ötlete
már új idők szele volt...
Ő jött rá, hogy vonatban is
jobb üzlet a tele bolt

HÍRES VONATOK

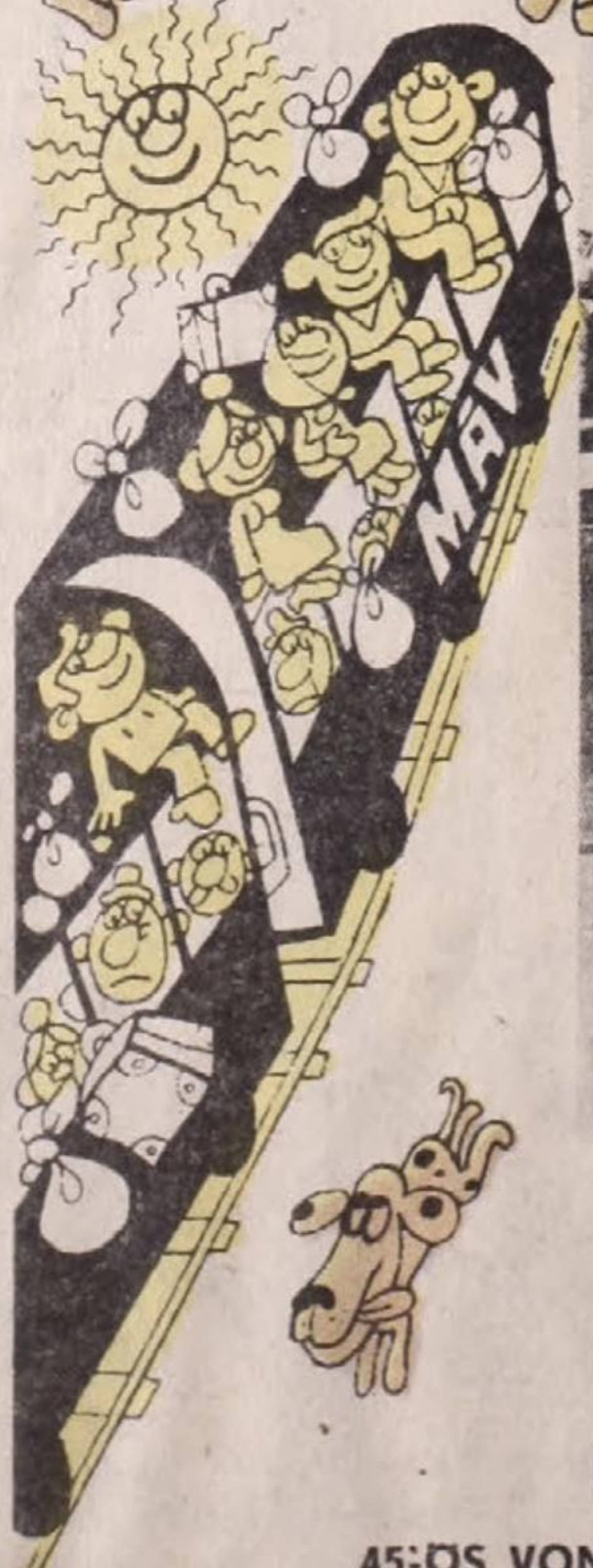

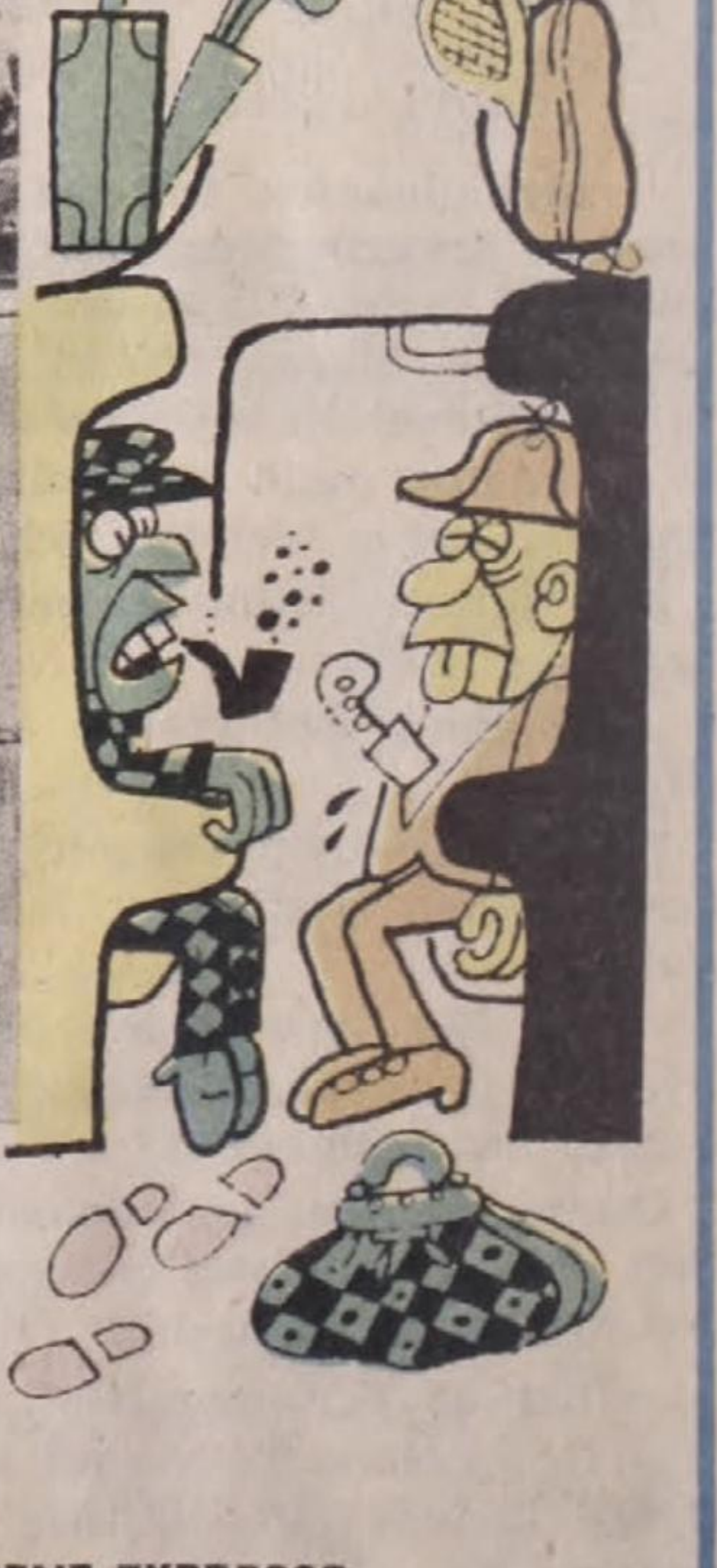

KATONAVONAT

E bús idők sok balsorsú
potyautast idéznek...
Nem volt üzlet se vasútnak,
sem pedig a vitéznek

45-ÖS VONAT

Kéjutazzék vonattetőn!
Nem zavarja vasutas,
Tiszalökre négerbarnán
érkezik meg az utas!

ORIENT EXPRESSZ

Vitt királyt és maharadzsát
erőltetett vágtában,
sőt meggyilkolt milliomost
nagykéssel a hátában.

VÉRBELI ÜZLETEMBER

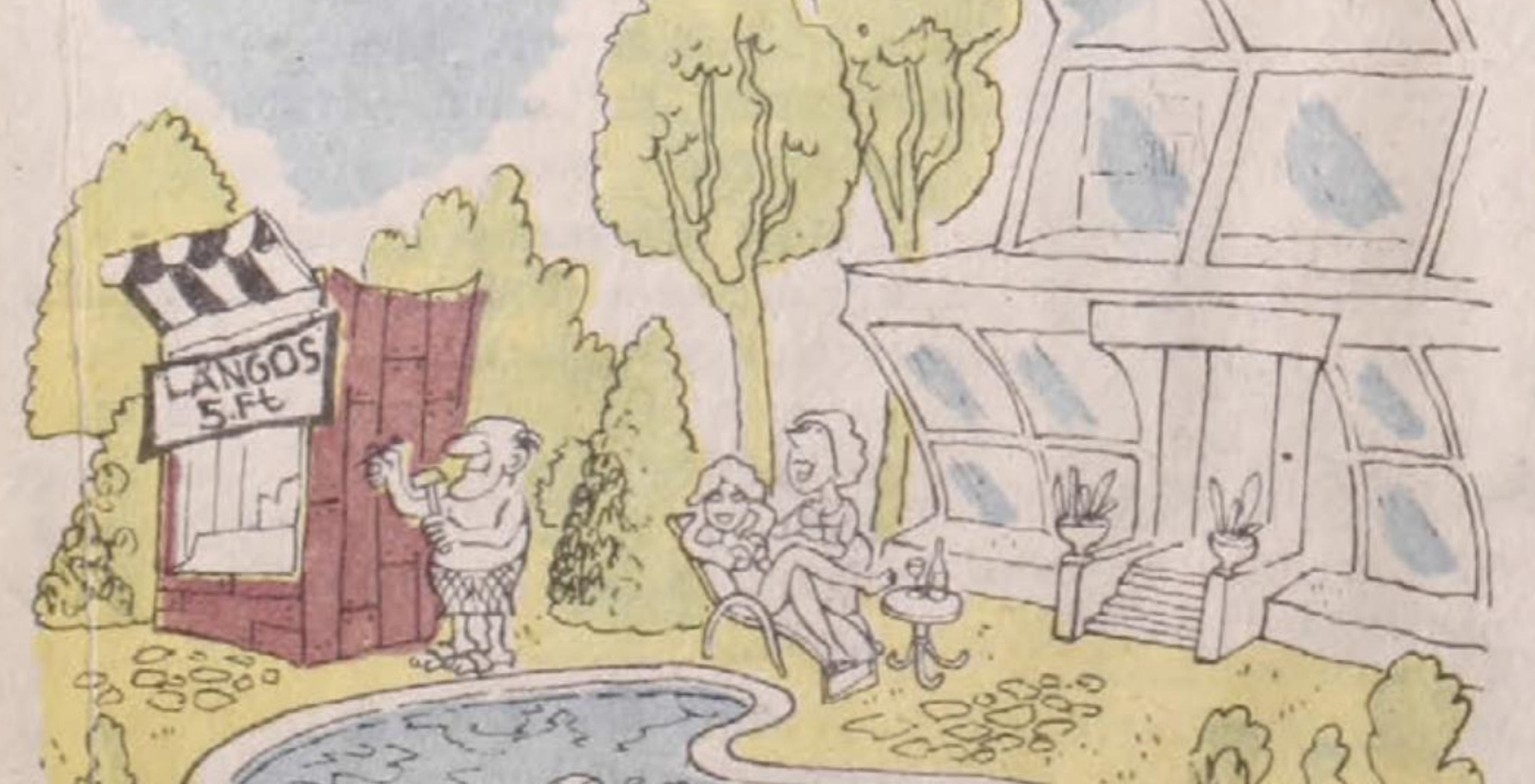

– Estére vendégeink lesznek, mert bódét állított fel az apád!

EXTRA

Gereben, a zenész, miután elvált Vilmától, a harmadik feleségétől, komolyabb kereset után kellett hogy nézzen, mert Ildikó, a negyedik, minden eddigi feleségnél költségesebbnek ígérkezett. Vilma egyszerű lélek volt, csak az aranyat szerette és a zenész tudta, hogy az ékszerek előbb-utóbb ellepnek minden számításba jöhető testfelületet és nincs tovább, de Ildikó minden este friss zöldségből készített pakolást az arcára — primőr zöldségekből és az felülmúlta Gereben anyagi lehetőségeit. Fizetését úgy ahogy megkapta, átutaltatta Jámbor Vilmos zöldségkereskedőnek.

Végül barátai révén Gerebennek sikerült kapni egy bécsi szerződést, a „Mandula” vendéglőben énekelt és zongorázott. Hogy hosszabb időt tölthessen együtt Ildikóval, szabadságát összevonva kérte ki: minden hónapban két hétre jöhetett haza — ez idő alatt egy „fregoli” játszott helyette.

Eleinte a Mercedesével járt — ez volt minden, amit sikerült Vilma karmai közül kimenteni, leszámítva az öröklakást, a balatoni nyaralót és a festménygyűjteményt —, de egyik alkalommal kisebb műszaki hiba miatt nem tudta használni a kocsit. Arról természetesen szó sem lehetett, hogy vonattal jöjjön haza, még a legtágasabb vasúti fülkében is élénk feltűnést keltett volna hat láda zöldség. Gereben autót akart bérelni, de a fregolija lebeszélte.

— Nézd, itt van nekem ez a lestrapált Ford Marinám, Bécsben már egy groschent sem adnak érte, sőt hamarosan nekem kerül majd pénzbe, mikor be akarom zúzatni. Adj érte egy ezrest, ez még annál is olcsóbb mintha gyalog mennél. Csak egy kérésem van; írasd át a nevedre, nehogy a biztosítóval bajom legyen.

Gereben fejében megfordult a gondolat, hogy a kocsit otthon majd, átjátssza Ildikónak — adott ötszáz schilling előleget, abban bízott, hogy a másik ötszázat elfelejti majd a volt tulajdonos, a fizetést különben is el lehet húzni és miért pont a fregolik élnének örökké?!

Ildikónak azonban nem tetszett a kocsi, így Gereben nem tehetett mást: a Ford Marinát fel kellett ajánlani megvételre az államnak. Előbb persze kiszerelte belőle a magnót az erősítőkkel, a dísztárcsákat, leszedte az üléshuzatokat, fejtámlákat, jobb oldali tükröt, szivargyújtót — és mindet gondosan elrakta. Kissé szorongva állt be az átvevőhelyre, de mikor meghallotta milyen összeget kínálnak fel a Ford Marináért, valami azt súgta neki, hogy ezentúl mindig kocsival kell hazajönnie Bécsből.

Némi borravaló ellenében megtudta, hogy mikor bocsátják nyilvános árverésre a kocsit, az időpont még belefért a szabadságába, ő is kiment az autótelepre. A licitálás során az ötszörösére verték fel az eredeti kikiáltási árat.

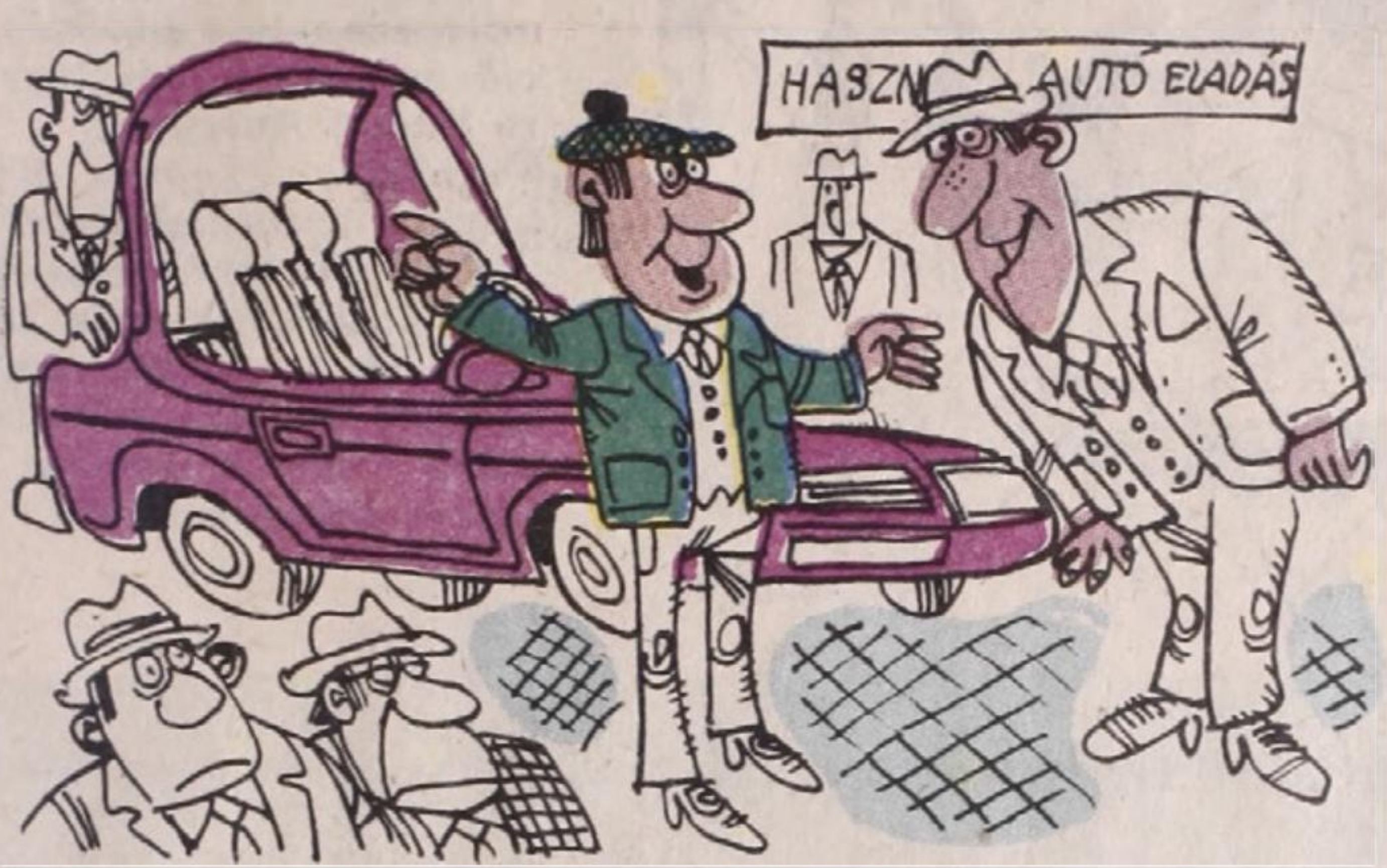

— Ó, Istenem! Ha én csak tíz percig állam lehetnék! — sóhajtott fel keserűen Gereben, de erőt vett magán, mert uralkodnia kellett érzelmein. A licitálás végeztével karonfogta és félrevonta a győztest, a Ford Marina új tulajdonosát.

— Bocsásson meg uram: nem érdekelné néhány extra a kocsihoz? Egy magnó erősítőkkel, szivargyújtó, jobb oldali tükör és egyebek.

— Érdekelne, de biztos, hogy passzol ehhez a kocsihoz?

— Biztos, nekem is ilyen kocsim volt — nem is olyan régen. Legyen szíves keressen fel ma este a lakásomon, ott kényelmesebben megbeszélhetjük az ügyet.

Az új tulajdonos ki is jött, olyan árat fizetett az egyébként nehezen beszerezhető extrákért, hogy Gereben kísértésbe jött és majdnem megadta a másik 500 schillinget is a fregolinak — de aztán legyőzte magát.

Ezentúl a zenész kéthavonta mindig újabb használt kocsival tért haza — és minden ment a már kialakult úton, az átvevő tudta, hogy Gereben csendestárs egy kisebb bécsi járműkereskedésben.

A haszon azonban, bármily tetemesnek is látszott, az emelkedő zöldségárak mellett épp hogy fedezte Ildikó arc- és testápolás igényeit, Gereben gyakran háborgott.

— Egyszerre egy egész hátsó tengelyt felkensz az arcodra!

— Már ezt az ócska paradicsomot is irigyled tőlem?! Éva kiwiből és mangóból turmixolt magának homloktejet.

A később végzetesnek bizonyuló fuvar eleinte semmiben sem tért el a szokásostól. Gereben egy használt Volkswagen mikrobusszal jött be Hegyeshalomnál, miután kipakolt és kiszerelte az extrákat, sietett végigfuttatni az ügyet a járt úton, de minden erőlködése dacára a licitálást egy későbbi időpontra tűzték ki.

— Nem lehetne valamivel előbbre hozni? Nekem másnap már vissza kell mennem Bécsbe. Nem lennék hálátlan.

— Sajnos nem tehetem. Az egyik ügyfelünk meghagyta, hogy ha beérkezik egy mikrobusz, mindenképpen várjuk meg őt a licitálással. És ő még kevésbé volt hálátlan mint maga szokott Gereben úr.

— És ki az illető?

— No comment — vagyis nem vagyok felhatalmazva rá, hogy közöljem.

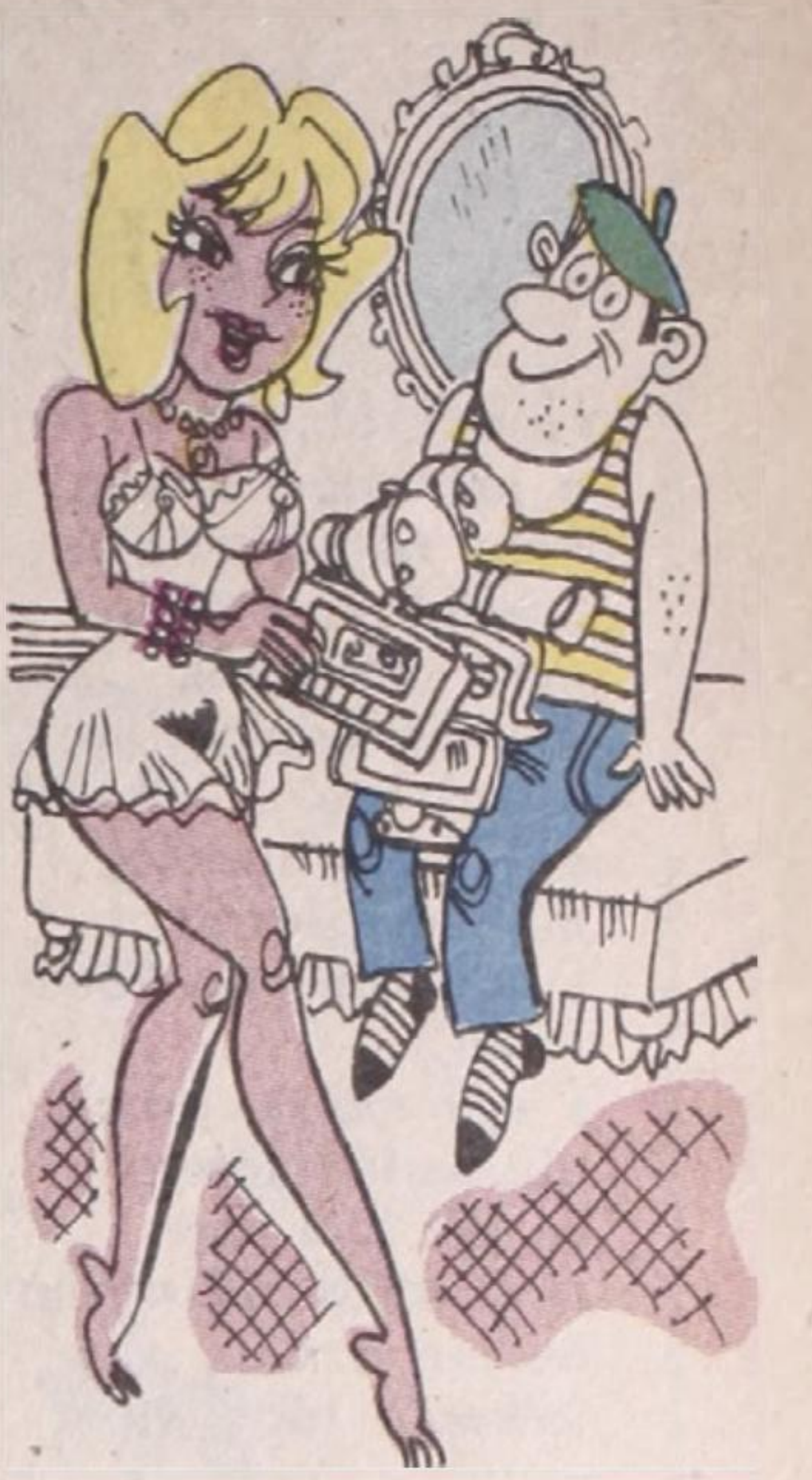

Az árverésnél Gereben legnagyobb megdöbbenésére saját udvari zöldségszállítójára, Jámbor Vilmosra ismert rá.

— Maga itt Jámbor úr?

— Igen, hogy vannak a gyerekek Gereben úr? — Jámbor úgy tudta, hogy Gereben egy bölcsődei hálózat számára vásárolja tőle az irtózatos mennyiségű zöldséget.

A kocsira hat ember licitált: a zöldséges és az öt alkalmazottja, a másik öt embere a kívülállókat tartotta távol — végül Jámbor egy merész tízforintos ráigéréssel magához kaparintotta a mikrobuszt.

Gereben félrevonta a zöldségest.

— Kedves udvari szállítóm! Nem érdekelne egy pár extra a mikrobuszhoz: magnó, üléshuzat, tükör, ilyesmik?

— Természetesen vevő lennék rá, Gereben úr.

— Akkor tessék kifáradni hozzánk ma este.

Délben Gereben táviratot kapott, hogy a fregoli megbetegedett, szíve gyorsabban dobogott arra a gondolatra hátha mégsem kell megadnia az ötszáz schillinget, neki kell fellépni helyette, a déli vonattal utazzon vissza Bécsbe.

Kénytelen-kelletlen Ildikóra bízta az extrákat, egy papírra felírta a legvégső árakat, és szigorúan meghagyta, hogy egy fillért sem engedjen belőle.

Egy hét múlva Gereben visszatérhetett Bécsből természetesen most is egy új használt autóval. A lakást üresen találta, az átpasszírozott zöldségmaradványok között egy levél hevert az asztalon:

„Őt választottam! Vilmos nem csak férfinak különb mint te, de mellette zöldséggondjaim sem lesznek!

Ildikó”

Majd egy rövid utóirat következett, férfias szálkás betűkkel: *„Ez az extra még járt a kocsival!*

Az ön udvari szállítója: Jámbor Vilmos.”

Moldova György

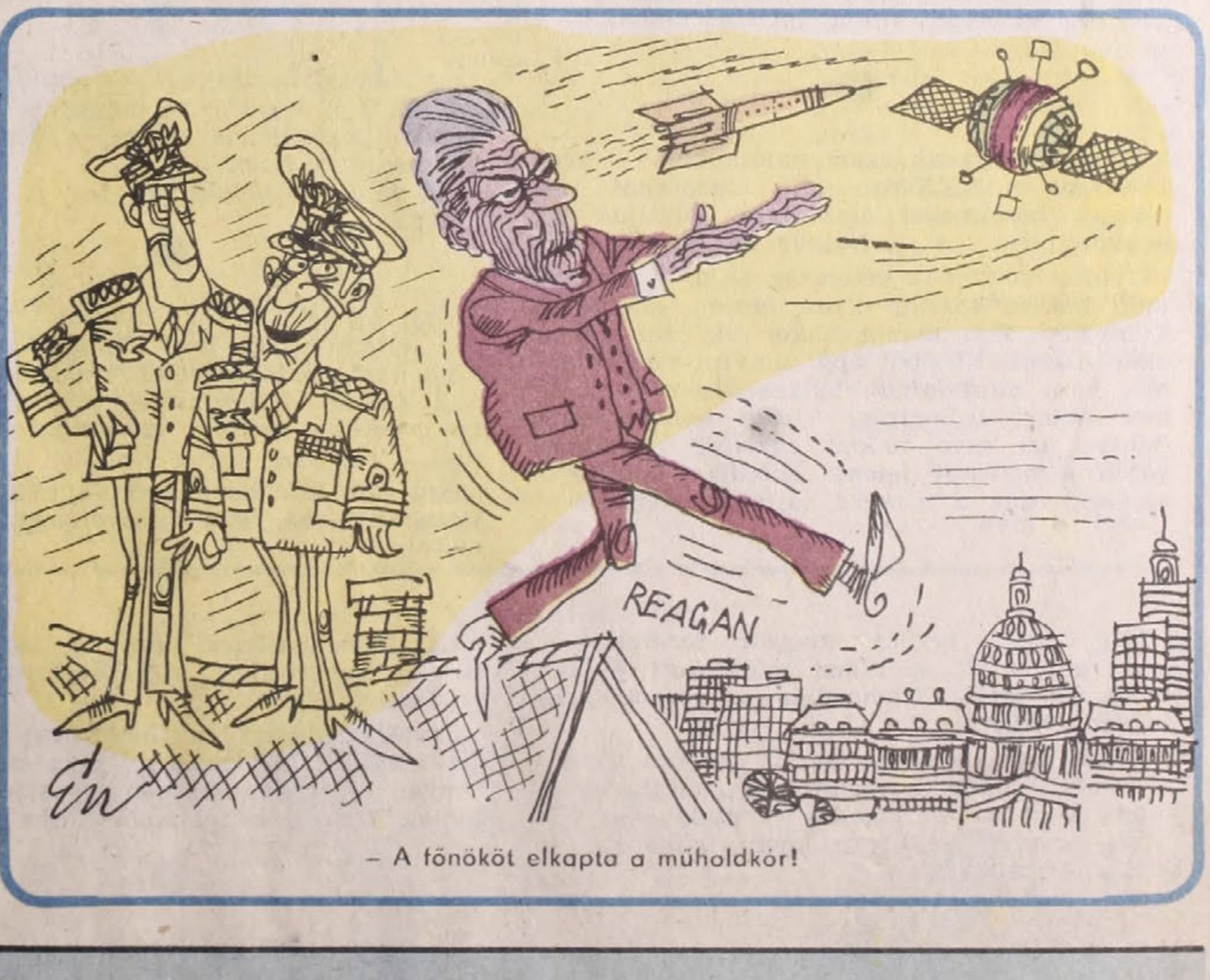

– A főnököt elkapta a műholdkór!

Koncz Zsuzsa vezeti a moszkvai slágerlistát

Ó, TOVÁRIS ALKOHOL…

GYÖRE IMRE:

TÉR

Nem csábítanak,
a napsütést kivéve,
hogy négykézláb is
menjek ki a térre,
mert látnivalók
vannak bőviben:
ott látható
egy óriás uborka,
mely megfázott,
s most be van kötve
torka,
s egy másik, amely
uborkafán terem,
és két füle van
mint piros szélvitorla
ha jön a szél,
felkapja hirtelen.

A sündisznó,
kit merő tévedésből
levágni hívtak meg
egy disznótorba,
s Laci-nevű egyének
mehetnek pecsenyének,
s a mócsingokkal
együtt sül a hurka,
s a zsírban sülve
egymást is harapják,
s nem telik meg a tér,
akár a papzsák,
s nézi őket – szegről –
egy csizmanadrág.

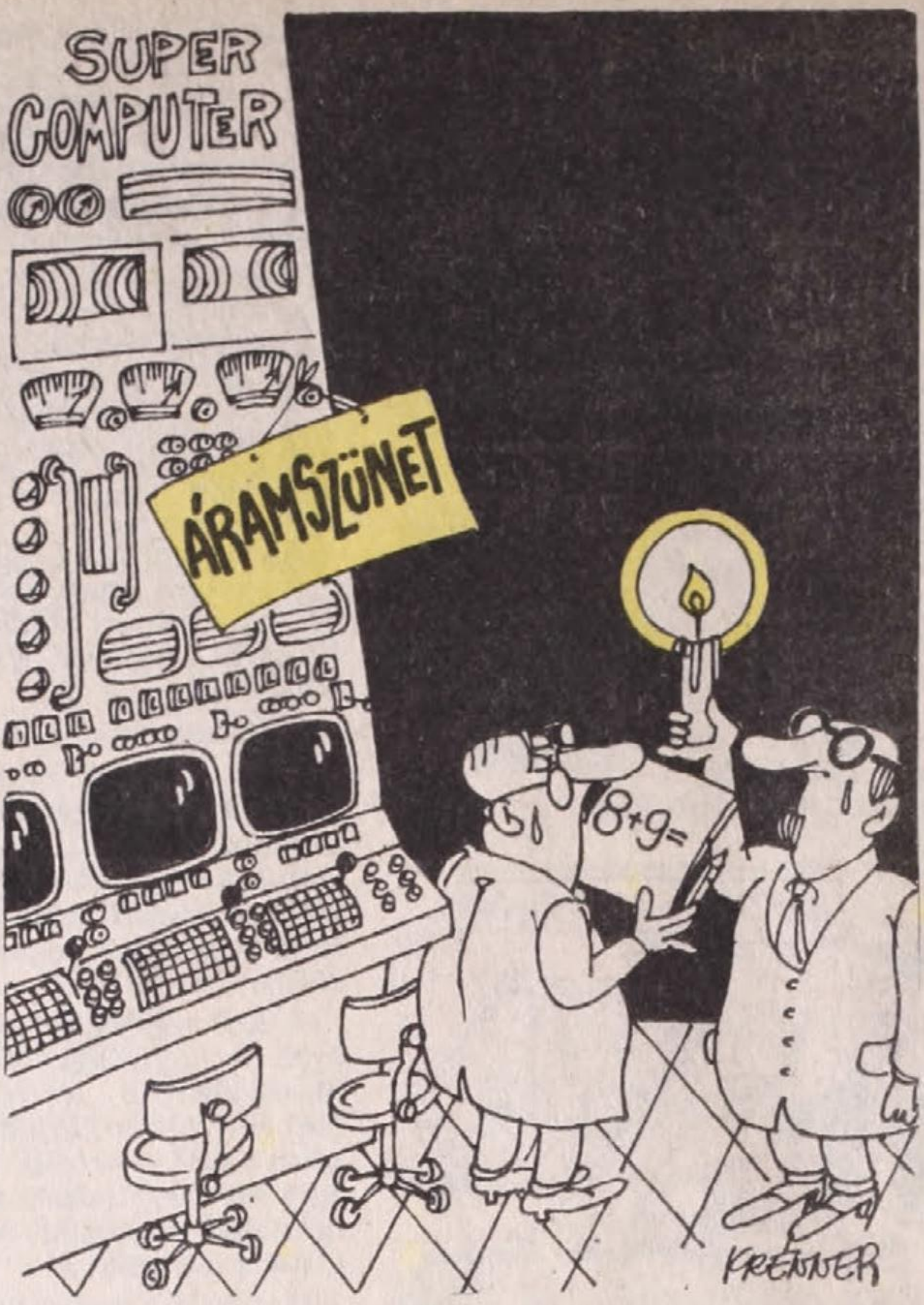

A BÁDOG ANTENNA újabb birtokosa:

LEG . . . LEG . . . LEG . . .

(szeptember 21.)

Olvasóink és munkatársaink közös javaslata alapján szeptember harmadik hetének tévéműsorából ezt a produkciót találtuk díjazásra méltónak.

Továbbra buzdítjuk olvasóinkat: hétről hétre szavazzanak, s közösen döntsük el, melyik produkció érdemli a hét legrosszabb tévéműsoráért kijáró Bádog Antennát.

Kérjük a kedves olvasót, alaposan gondolja át, hogy a szeptember 30. és október 6. közötti héten melyik tévéműsoron unatkozott vagy bosszankodott leginkább, írja le egy levelezőlapra (elegendő csak a műsor címe és a sugárzás időpontja), s tegye postára a lapot, lehetőleg még hétfőn, október 7-én. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest 1977.

Albán filmet játszanak Budapesten

ÓVAKODJUNK A JEGYÜZÉREKTŐL!

BAKI BAKI HÁTÁN

„*A Ciba-Geigy amerikai termékekkel diverzifikál*" — olvasom egy napilap-cikk alcímében.

Szép, magyaros mondat. Hogy ne mondjam: tőrül van metszve. Talán csak a „termékekkel" helyet írtam volna „produktumokkal"-t.

◆

Kínában — közli egyik napilapunk — megkönnyítik a külföldre való utazásokat: „az utazási kérelmeket kedvezően bírálják el, amennyiben ... *a célország ad ki vízumot*".

Tehát, ha nem a célország adja ki a vízumot, hanem másik, olyan ország, ahová az illető nem akar utazni, akkor oda, ahová nem akar utazni, Kínából épp annyira nem utazhat, mint máshonnan. Lelkesedésem nem ismer határt (célországi vízum nélkül sem), csupán azt nem tudom egyelőre eldönteni, vajon a hír mit jelent: Kínában javul-e a helyzet, vagy a magyar sajtóban romlik?

◆

Egy idegen regény magyar fordításából: „Míg elnyomott az álom, *találkozott és kéz a kézben kísért szomorúság és jóreménység különös keveréke.*"

Ahogy így elnézem, nem is annyira a szerzőt, mint inkább a fordítót nyomhatta el az álom, mert — mi tagadás — csakugyan különös keverék az olyan, mely találkozik és kéz a kézben kísér.

◆

„Előre megmondta, hogy *egyhamar győzni fog*" — olvasom. — „*Egyhamar* megnyitják" — hallom.

Egyre többen „egyhamaroznak", nem is sejtve, hogy az „egyhamar" *csakis* tagadólag használható: „Nem fog egyhamar győzni", „Nem nyitják meg egyhamar". Az előző bekezdésbeli mondatokba nem „egyhamar" való, hanem vagy „hamar", vagy „hamarosan", aszerint, hogy mit akar a közlő fél hamarjában mondani.

◆

„A helyes megfejtés" — mondja a műsorvezető, s a képernyőn megjelenik a Magyar Élektra szerzőjének neve — *hibásan*, mint Bornemissza Péter.

A valóban helyes megfejtés: *Bornemisza* Péter.

◆

Egy angol krimi magyar fordításából: „. . . letette a nála lévő lámpásokat, meggyújtotta őket, majd zsebéből előhúzott egy nagy, régi kulcsot, s a rozsdás zárba illesztette. A zár *nyelve egyetlen mozdulatára* visszaugrott . . ."

Szó, ami szó: ha én zár volnék, én is viszszaugranék, ha valaki a nyelvével akarna kinyitni.

◆

Egy francia filmről olvasom: „*Jacques Vilfried és Robert Berr regényéből írta: a szerző és Daniel Daert.*"

Javaslatom: azt az illetőt, aki ezek után csalhatatlan biztonsággal megmondja, hogy hányan — és név szerint kicsodák — írták a filmet, terjesszék föl Nobel-díjra.

◆

Mondatok egy sporttudósításból: „Az talán még érthető volt, hogy az eddig jó formát mutató Fodor miért nem találta helyét a pályán (péntek óta ifjú férj), de az már kevésbé, miért gyengélkedett az egész együttes. *E polemizálgatás nem lett felesleges,* hiszen a második játékrészben sem fordult a helyzet . . ."

Ha annak megállapítása, hogy valami nem érthető, polemizálgatás, akkor most, úgy látszik, én is polemizálgatok a fönti passzus szerzőjével. Sőt, az ő logikáját követve: remélhetőleg feleslegesen.

◆

Egyik hetilapunkban olvasom, hogy a versenyúszás távjai közül „*a 400 és 800 méter közöttieket*" hívják középtávnak.

Ha a 400 méteres távot középtávnak nevezik, egyetértek. Ha a 800 métereset nevezik annak, nemkülönben egyetértek. Éppen *csak a kettő közöttieket nem* nevezhetjük középtávnak, azon egyszerű oknál fogva, hogy a kettő között egyetlen versenytáv sincs.

◆

Nemrég szóvá tettem e hasábokon: nem értem, miért nevezi valaki keleti zsidóknak a szefárdokat, holott éppen az Európa legnyugatibb részén, Spanyolországban és Portugáliában élt zsidók neve volt szefárd, Spanyolország héber neve, Sefarad nyomán.

Egyik, a kérdésben nálam szakavatottabb kedves olvasó leveléből tudtam meg: azért, mert az említett két országból egykoron kiűzetvén, legtöbbjük a Közel-Keletre menekült, s hogy ennél fogva ma Izraelben — vagyis a Közel-Keleten — külön szefárd, illetve askenázi (nyugati-zsidó) főrabbi van.

Most már csak arra volnék kíváncsi, hogy akkor viszont miért nem keleti zsidók a nyugati zsidók a Közel-Keleten, de ezt már nem merem megkérdezni: félek, hogy a válasz nyomán már teljesen becsavarodnék.

◆

Hivatalosan bejelentették, hogy a Miss Magyarország szépségverseny döntőjét a tévé is közvetíti. Az időpont — nem viccelek! — *október hatodika.*

Ha netán most azt kérdezné a nyájas olvasó, hogy hol él a Magyar Televízió, úgy válaszul közölhetem, hogy a budapesti *Szabadság* téren. Ez az a tér, tetszenek tudni, ahová olyan utcák torkollanak, mint az *Aulichról, Nagysándor Józsefről* vagy *Vécseyről* elnevezettek . . .

Timár György.

Mit mutattak a szépségkirálynő-jelöltek a Corvin előtt?

MINDEN SZINTEN SZINTE MINDENT

ESZTETIKA

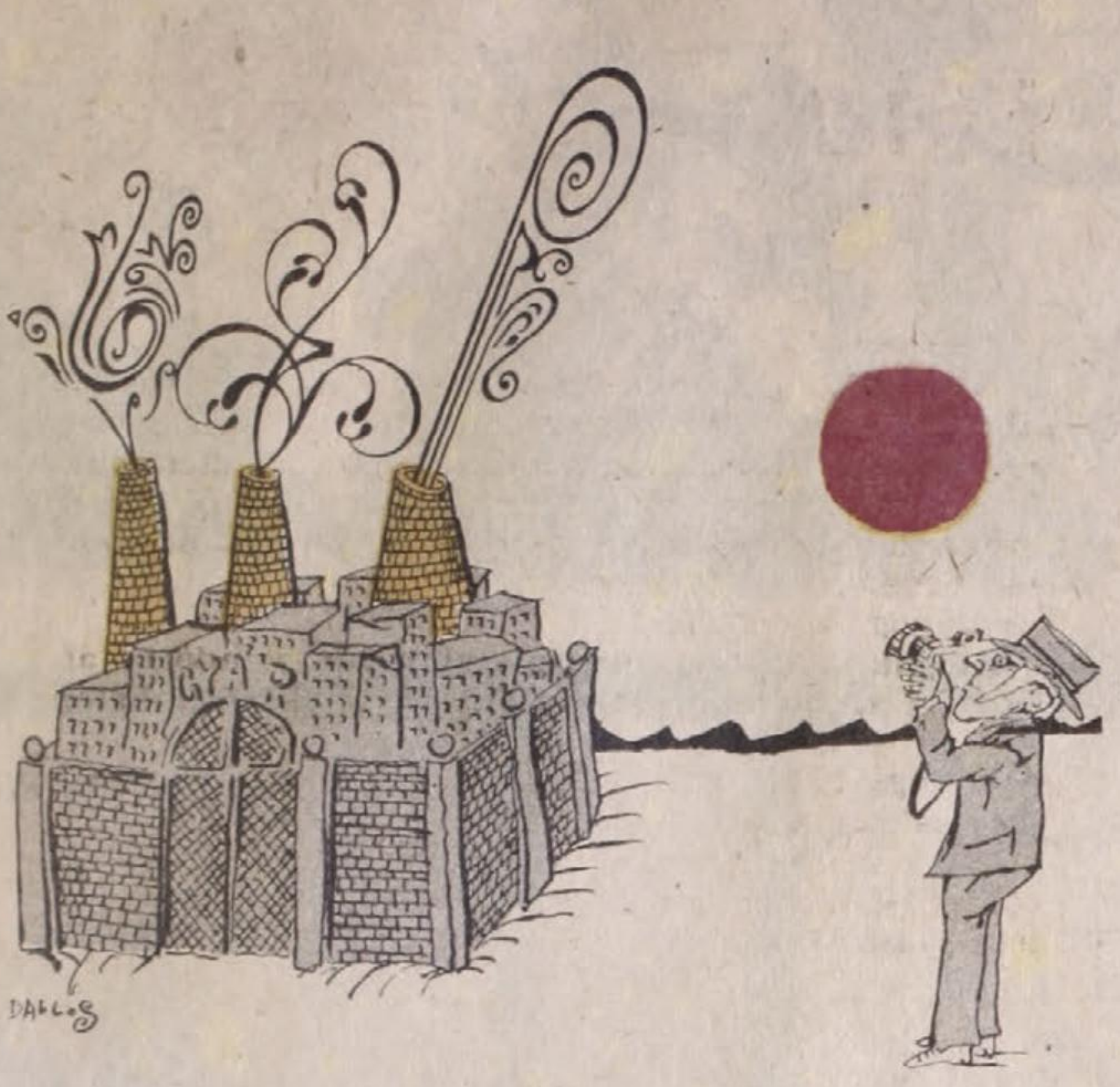

TANYASI ÖREGEK

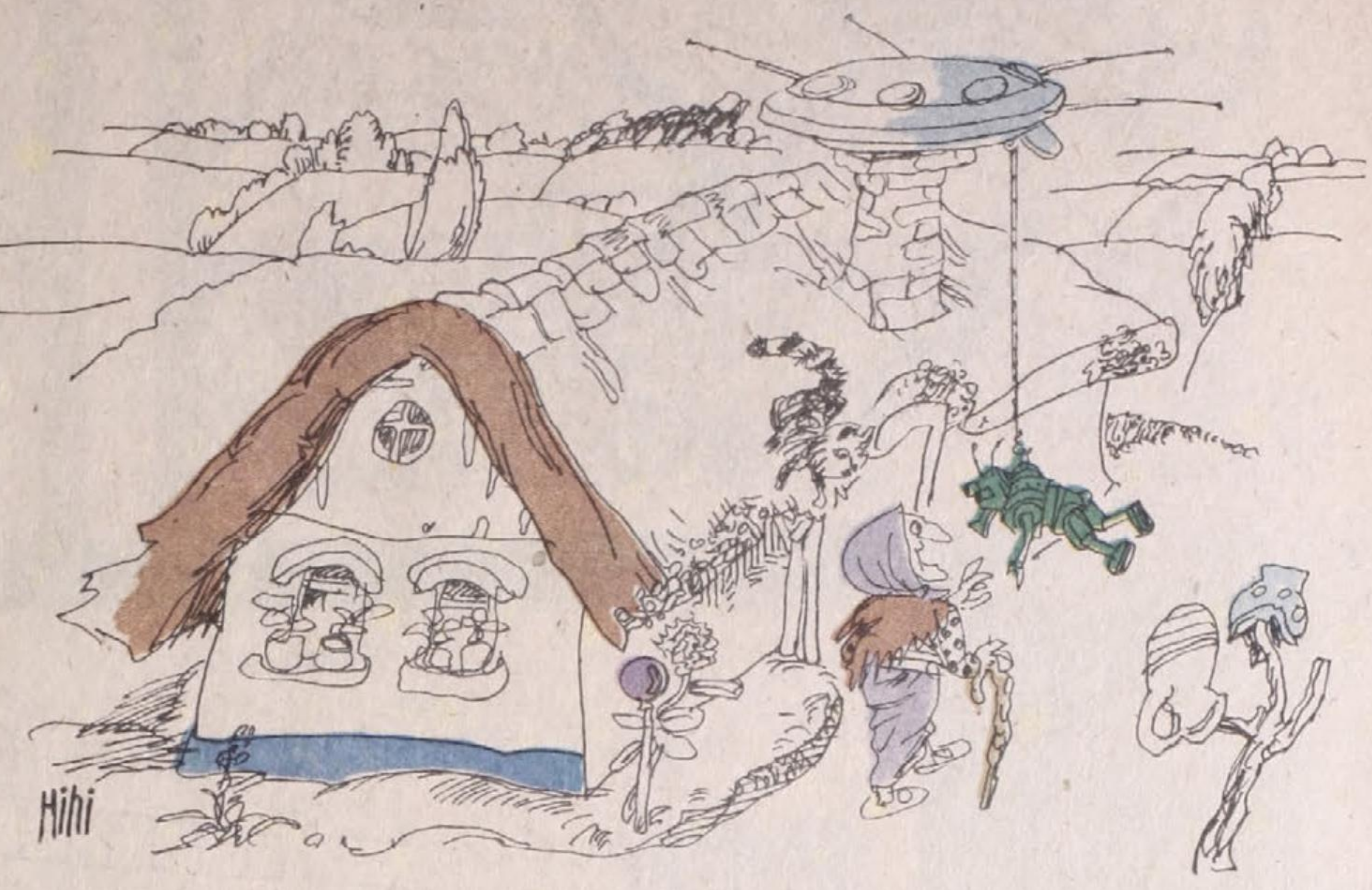

– Hogy kerülsz ide, fiam, ahol a madár se jár?

SZERESSÜK PETŐFIT!

ÜVEGVISSZA-VÁLTÓ

Tisztelt Központi Petőfi Kutatászati Centrum! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768.) örömmel értesültem arról a kedvező körülményről, hogy ismét megtalálták Petőfi sírjának hűlt helyét, ezúttal a változatosság kedvéért Szibériában. Ami engem és családomat illet: bár bennünket is sújt a színes televíziók piacán meglevő hiánypszichózis, ettől eltekintve valamenynyien Petőfi-kutatók vagyunk, több olyan rokon van a rokonságban, akik már találtak Petőfi sírt, jartukban-keltükben, vagy éppen csak itt-ott, amerre megfordultak.

Amikor most ismét híre ment, hogy újból megtalálták Petőfi sírjának helyét, sőt arra is fény derült, hogy a költő Alekszander Petrovics néven még oroszul is írt verseket, még a korábbihoz képest is gyorsabban vert a szívem. Akkorát sóhajtottam, mint legutóbb, amikor a magyarországi telefonhelyzetről elmélkedtem. (Hej, a mi Sándorunk de szép telefonos rigmusokat tudott volna írni!)

Egyszóval, T. Petőfi K. Elvtársak, a sóhajtásnál hagytam abba, mert igencsak megörültem már említett családommal és a rokonokkal is karöltve, hogy a nagy költő sírját nem valamely tőkés, netán fejlődő országban találták meg, hiszen abban az esetben legföljebb ha háromévenként tehetnénk tiszteletünket a sírnál, az ismert valutáris rendelkezések kihatása miatt.

Unokahúgom, akit özv. Zimmerfrei Bélánénak hívnak, ugyancsak jeles Petőfi-kutató. (Régebben a Titanic kutatásával foglalkozott, azt megelőzően pedig kutásással, de azokon a területeken nem tudta kellőképpen kamatoztatni azt a jó szimatot, mellyel a sors megáldotta.) Ez az özv. Zimmerfrei Béláné hívta fel a figyelmemet egy igen érdekes, hogy úgy mondjam, nyelvi jellegű vonatkozásra, miszerint az a tény, hogy Alekszander Petrovics 1849 után kizárólag oroszul írta költeményeit, kiváló alkalom a magyarországi nyelvbarátok számára, hogy gyakorolják a nyelvet. Idáig csak esetleges magyar fordításokkal voltunk kénytelenek beérni, mint például „Nyílnak a völgyben a kerti virágok" vagy, hogy mást ne is említsek: „Reszket a bokor, mert madárka szállott rá" és így tovább. Ezek sem rossz fordítások, sőt meglehetősen tehetségesek, de mégiscsak más, ha az ember eredeti nyelven olvashatja Petőfi Alekszander oroszul írott verseit.

Tisztelt Petőfi Csarnok, akarom mondani, Centrum Központ! A mi családunk, melyről már több ízben is szót ejtettem, nem éri be a saját vizsgálódásokkal, hanem arra törekszik, köztük en is, hogy a hazai Petőfi kutatásokat összehangoljuk, vagy ha ez nem sikerül, akkor koordináljuk. (Ez sem könnyű.) Így azután sok olyan Petőfi-bejelentés is a tudomásunkra jutott,

FEKETE DOBOZ

melyről, úgy hisszük, a T. Centrum Elvtársaknak nincs tudomásuk. Sokan jelezték, hogy látták Petőfi Sándort, amint éppen a televízióban egy ifjúsági műsort vezetett, természetesen korengedménnyel, mert túlságosan fiatal volt ahhoz, hogy ifjúsági témákkal foglalkozzék.

Megint mások — és ezt hangsúlyozni szeretném! — arról számoltak be, hogy találkoztak Petőfi Alekszanderral, amint éppen az üvegvisszaváltónál dühöngött, mert becsapták három forinttal. Egy, korábban számunkra is ismeretlen Petőfi-kutató, aki még a nevét sem volt hajlandó felfedni, azt írta, hogy Petőfi Sándort az egyik budapesti kínai étteremben látta, mosolygott és egy „Világszabadság" nevű, távolkeleti előételt próbált fapálcikájával a szája irányába terelni. (Ezt a tettét csupán részben kísérte szerencse.)

Tudom, T. Központi Petőfi Elvtársak, hogy ez utóbbi tény feltehetőleg új megvilágításba helyezheti a költőre vonatkozó vizsgálódásokat, csak úgy, mint az a kutató, aki szerint Petőfi igen tehetséges balhátvéd lett volna, de Mezey György szövetségi kapitány, két sárga lapja miatt nem vehette figyelembe a válogatott összeállításánál.

Végezetül T. Petőfi Központ, lenne egy szerény javaslatom. Miután Petőfi sírjának eddigi kutatása számtalan mendemondának adott táptalajt, javaslom, hagyjuk el a költő sírjának keresését, erőinket inkább koncentráljuk Petőfi Alekszander fekete dobozának felkutatására. Ez a fekete doboz, amely tudvalevőleg a költő utolsó óráinak eseményeit rögzítette, sok, ma még talán rejtélyesnek ható momentumra irányíthatná rá a figyelmet. Addig is: ne keressük, hanem szeressük Petőfit!

Tisztelettel:

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

LOKALPATRIOTIZMUS

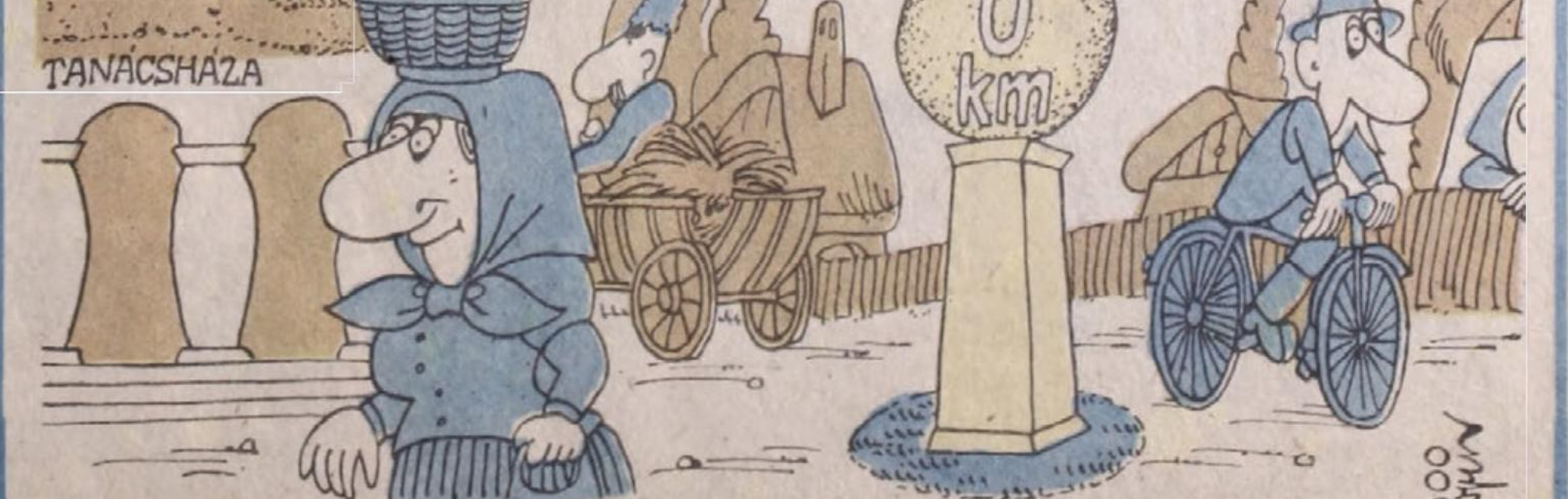

KÖZ-ZENE

OPERETT VACSORÁVAL

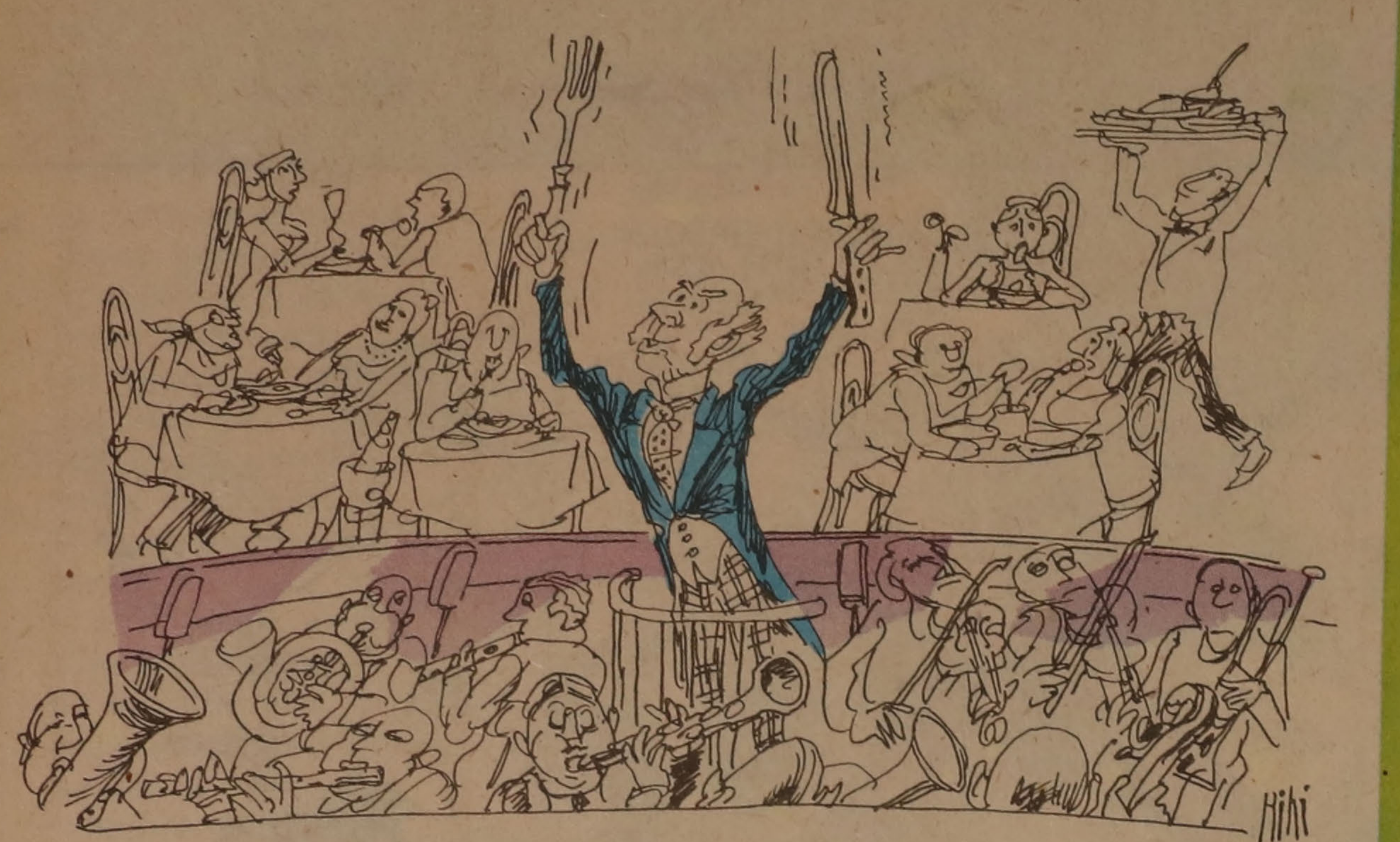

KONKURENCIA

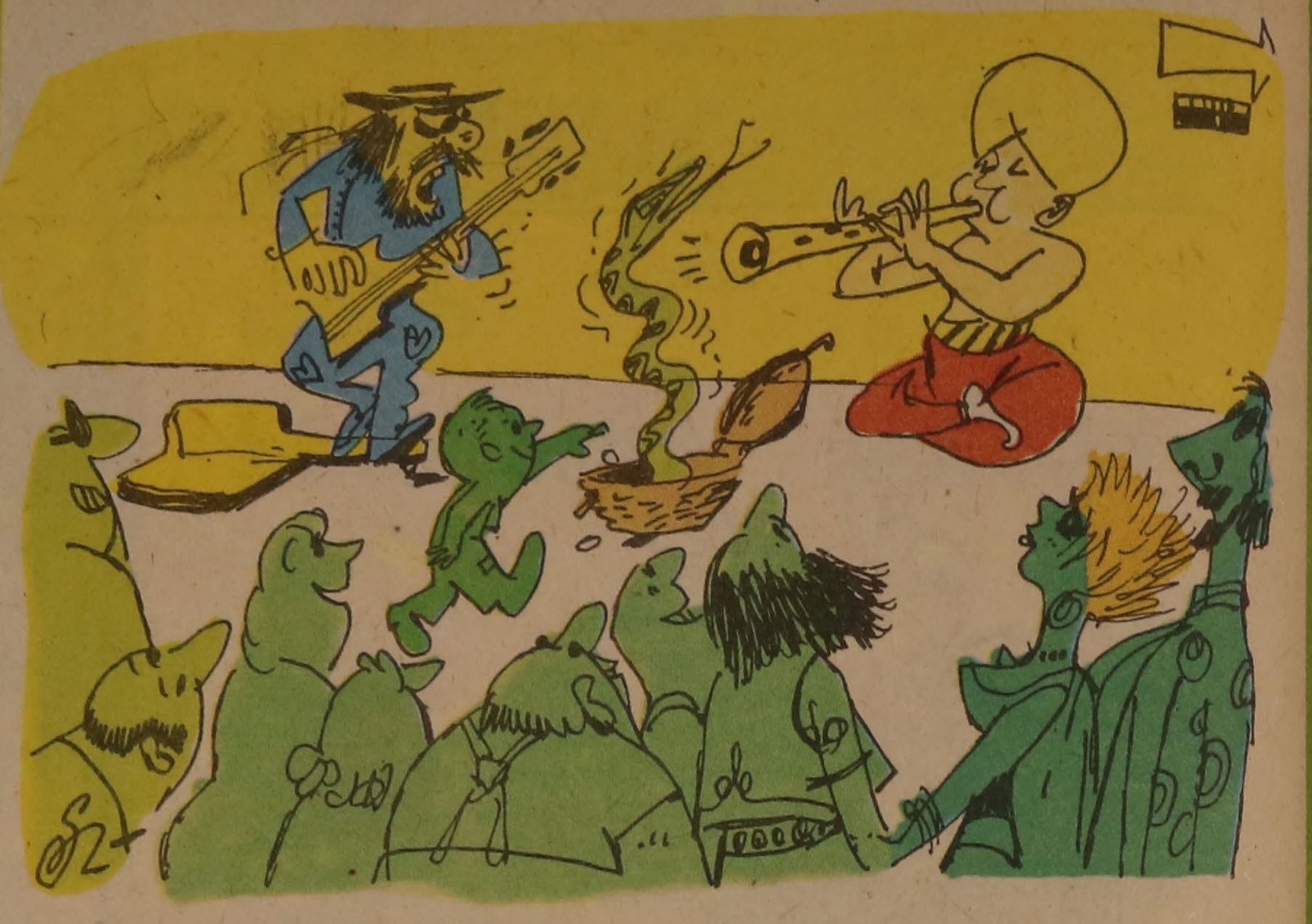

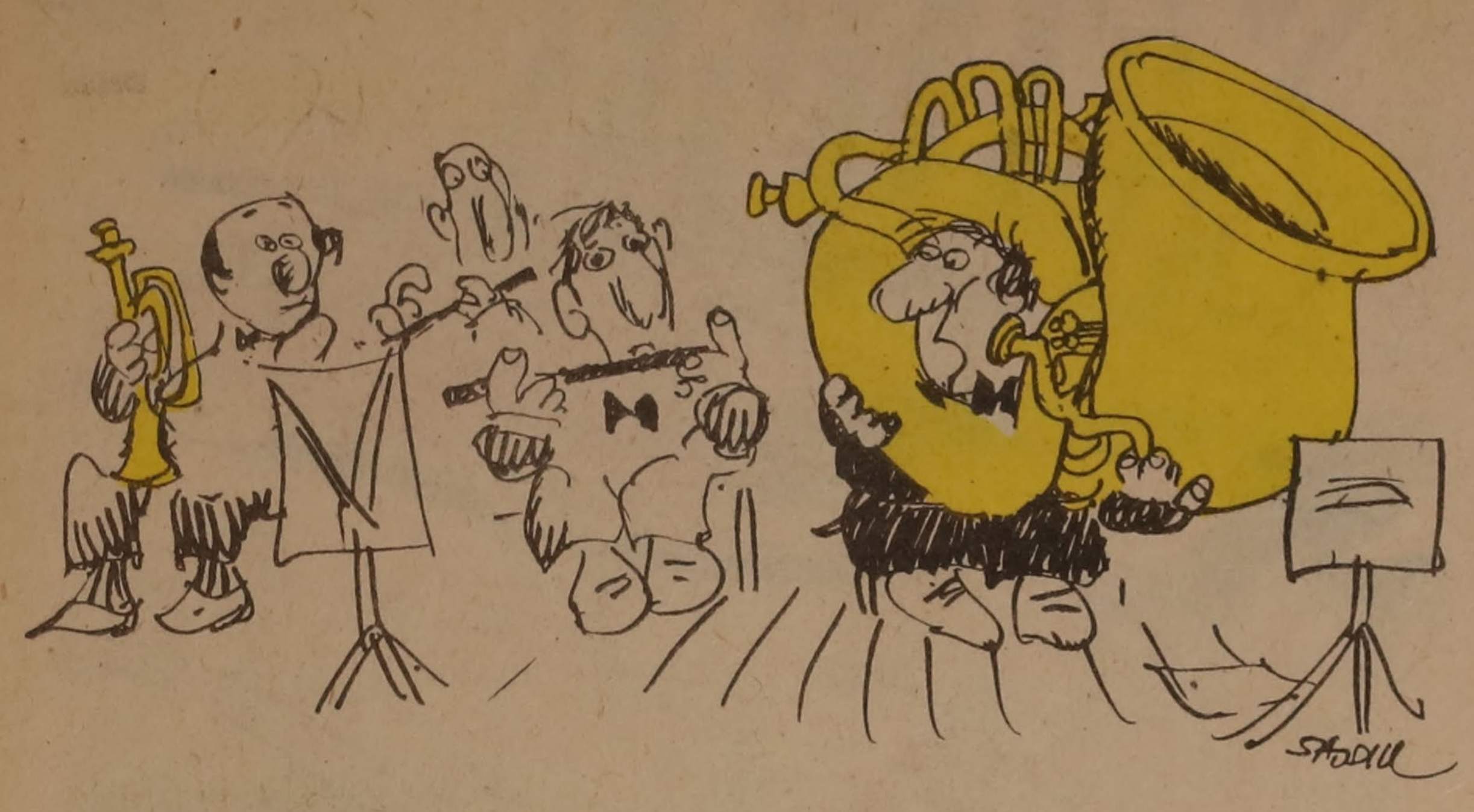

– Nem egyenlősködünk, majd a kifújt levegőmennyiség után osztjuk el a honoráriumot . . .

CSODAGYEREK

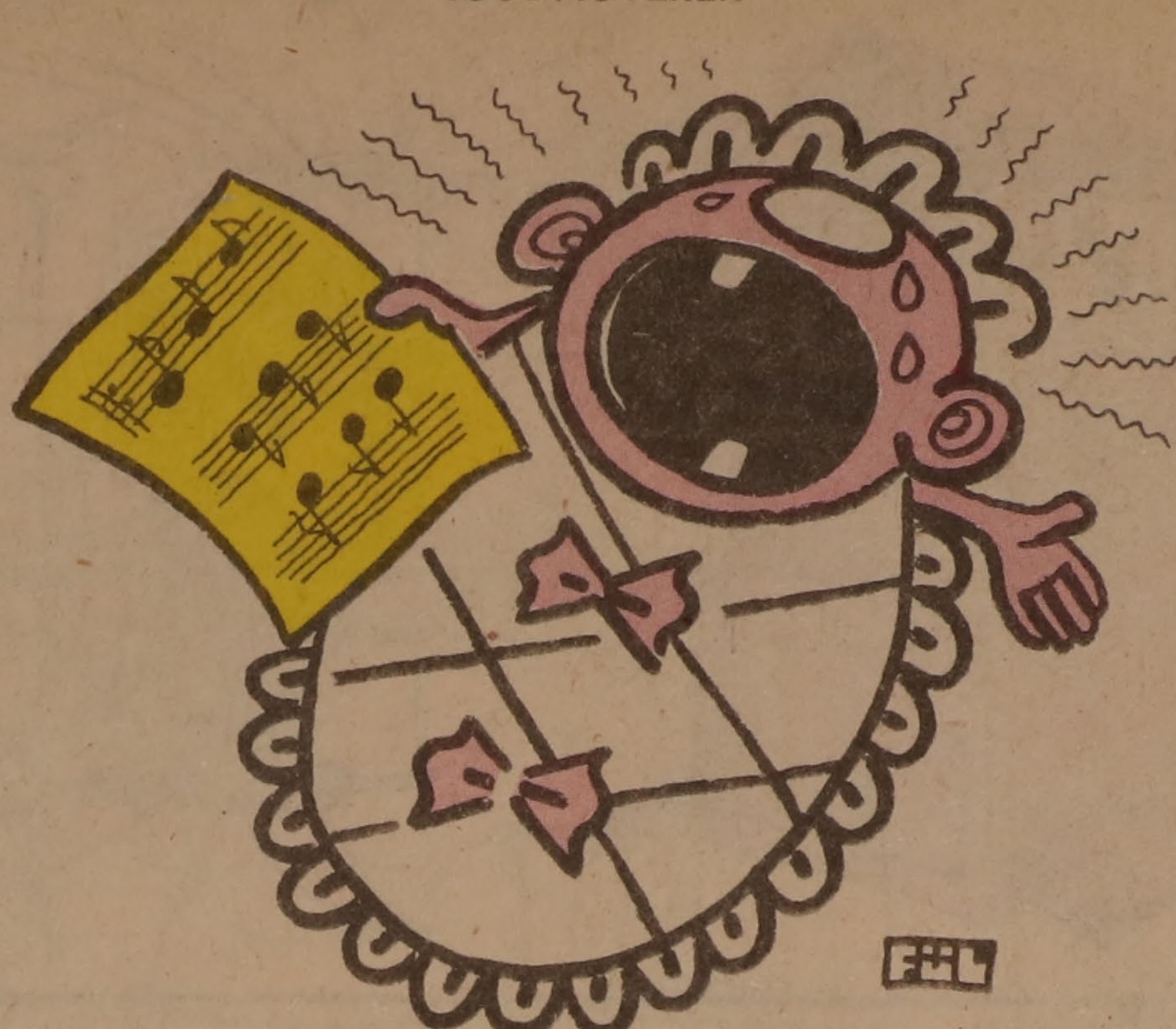

VILMA NÉNI

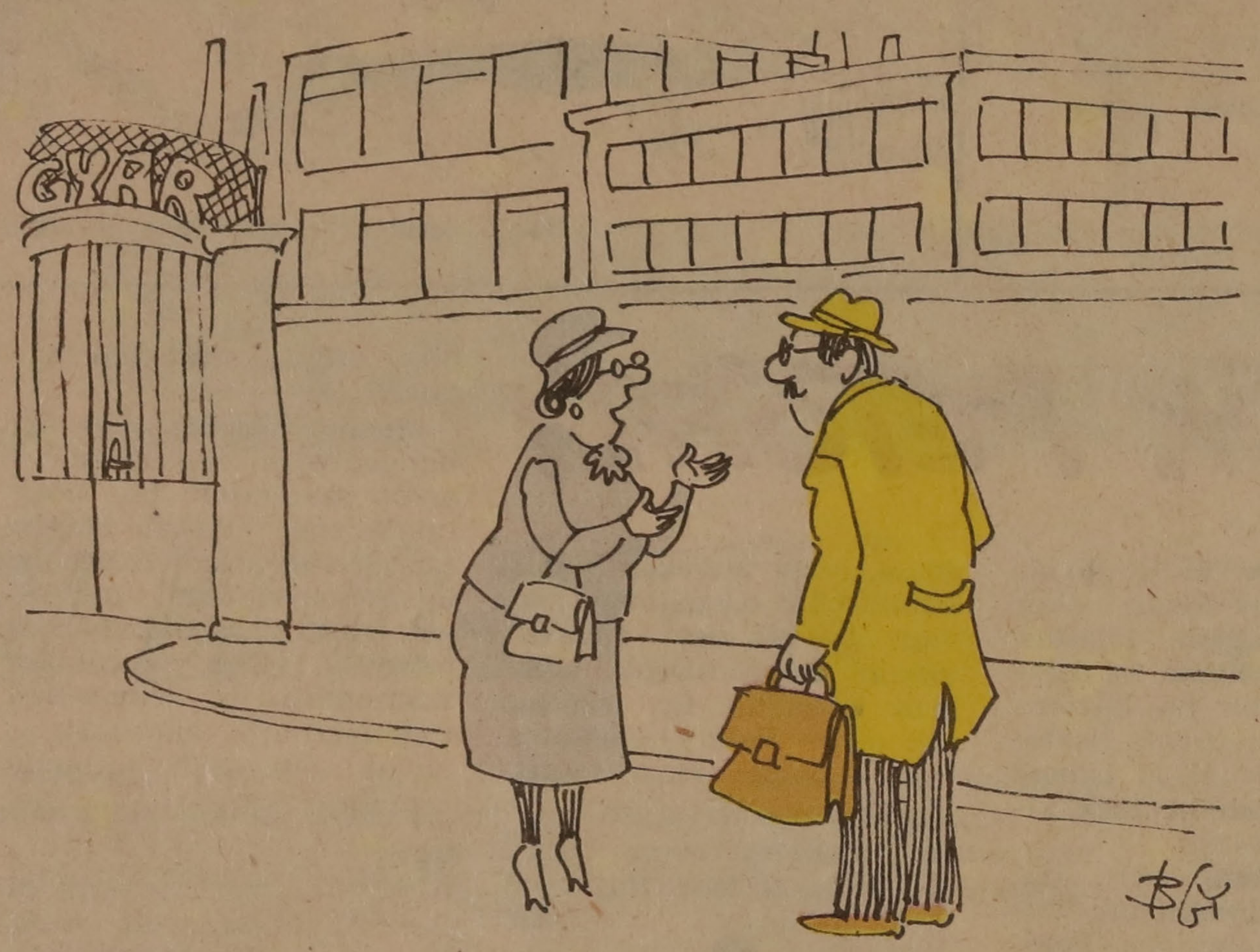

– Remélem, elárulták a japánok Lázár Györgynek a Kodály-módszerért cserébe a gazdasági csodáik titkát . . .!

TELHETETLEN ELŐADÓMŰVÉSZ

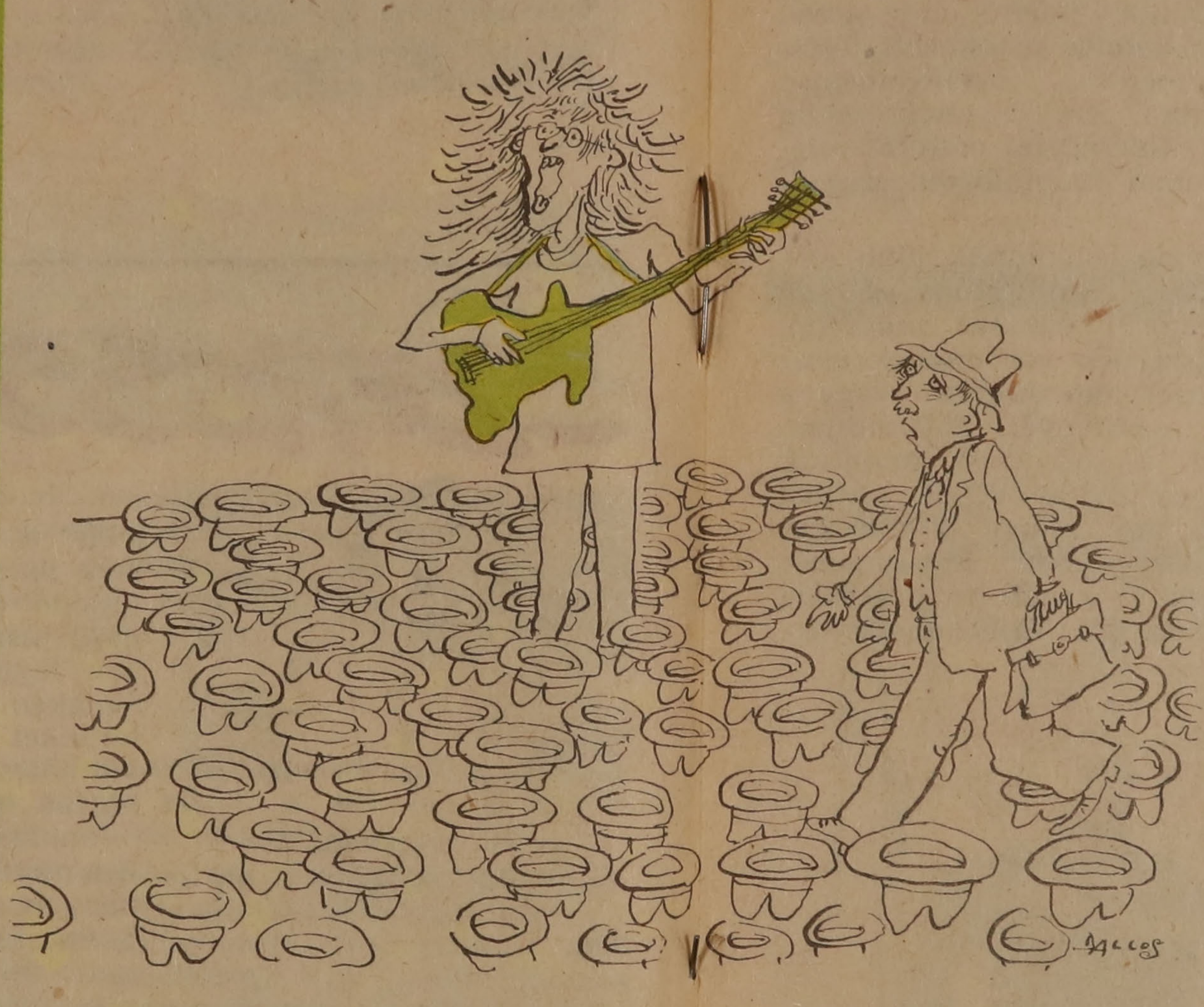

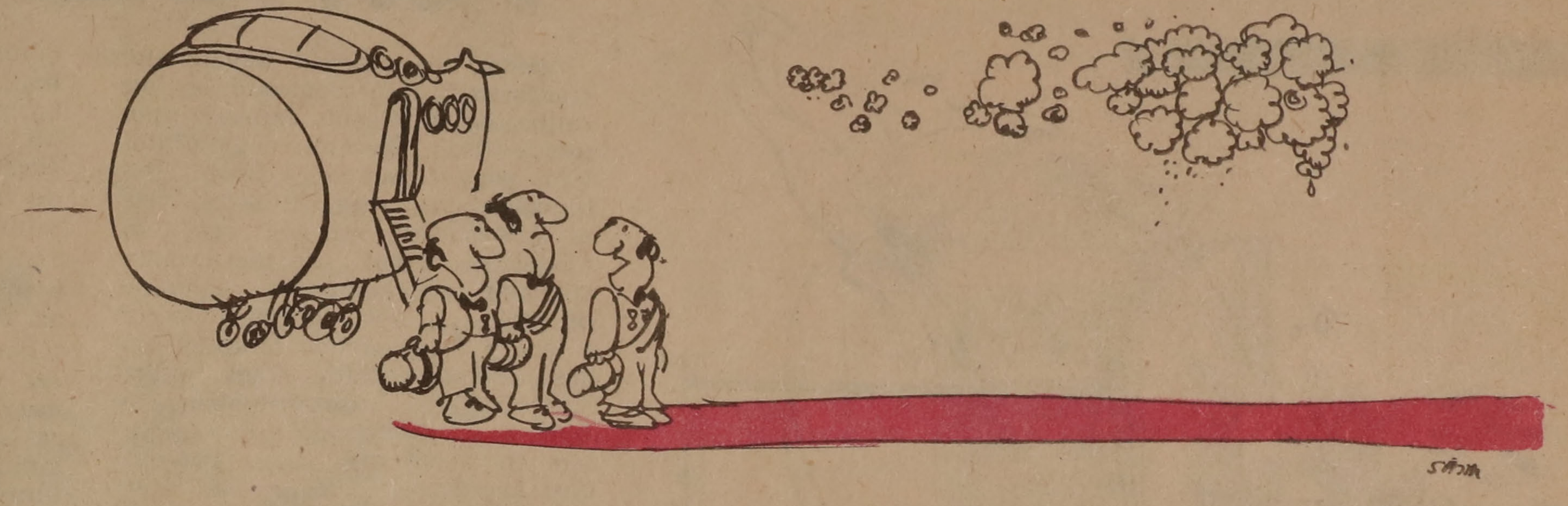

– Kicsit várni kell, a zenekar egy másik államférfit búcsúztat!

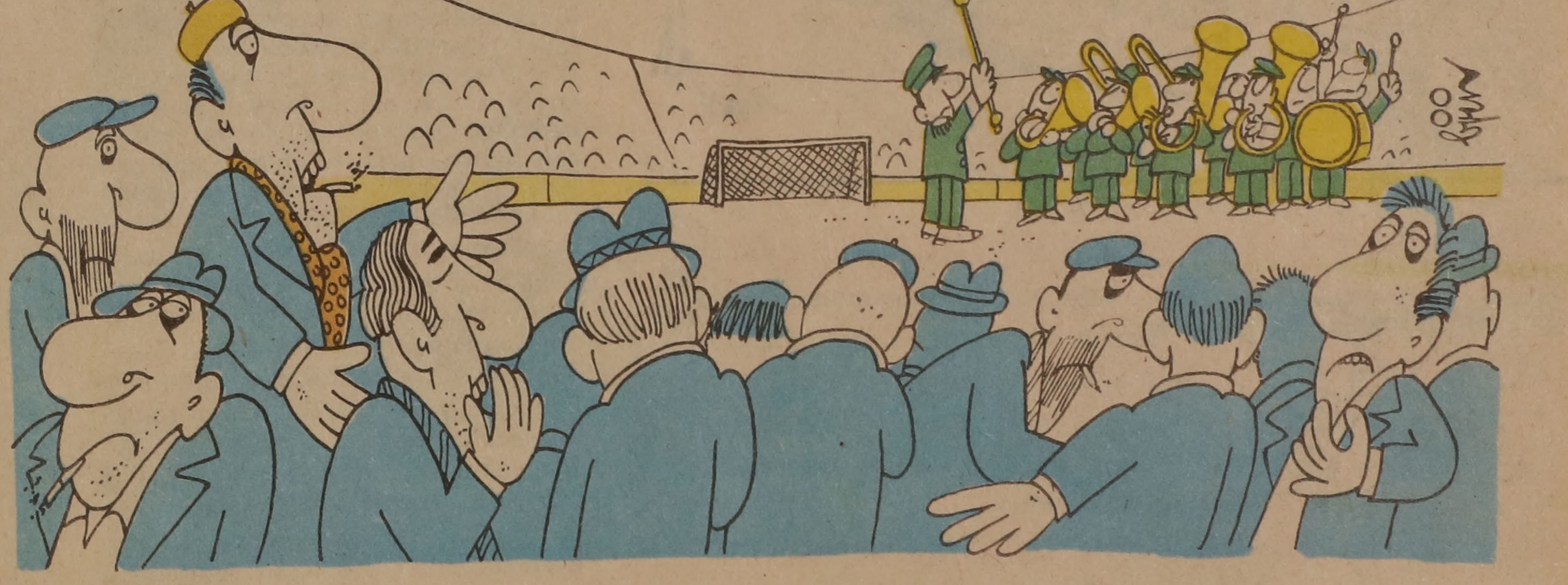

– Az első félidő képe alapján egyáltalán nem meglepő, hogy a zenekar gyászindulót játszik . . .

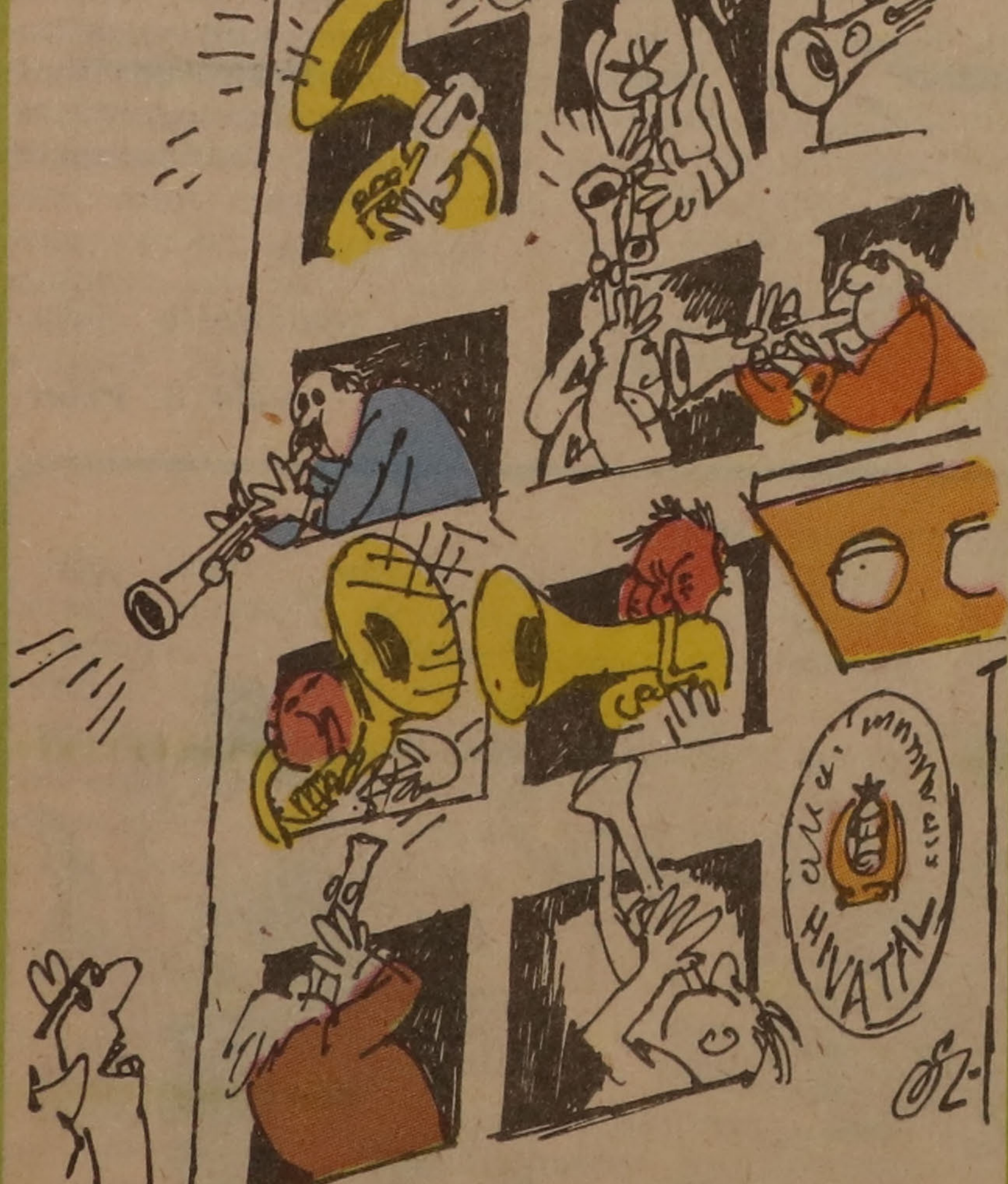

– Mindenki a magáét fújja!

NYUGDIJKIEGÉSZITÉS

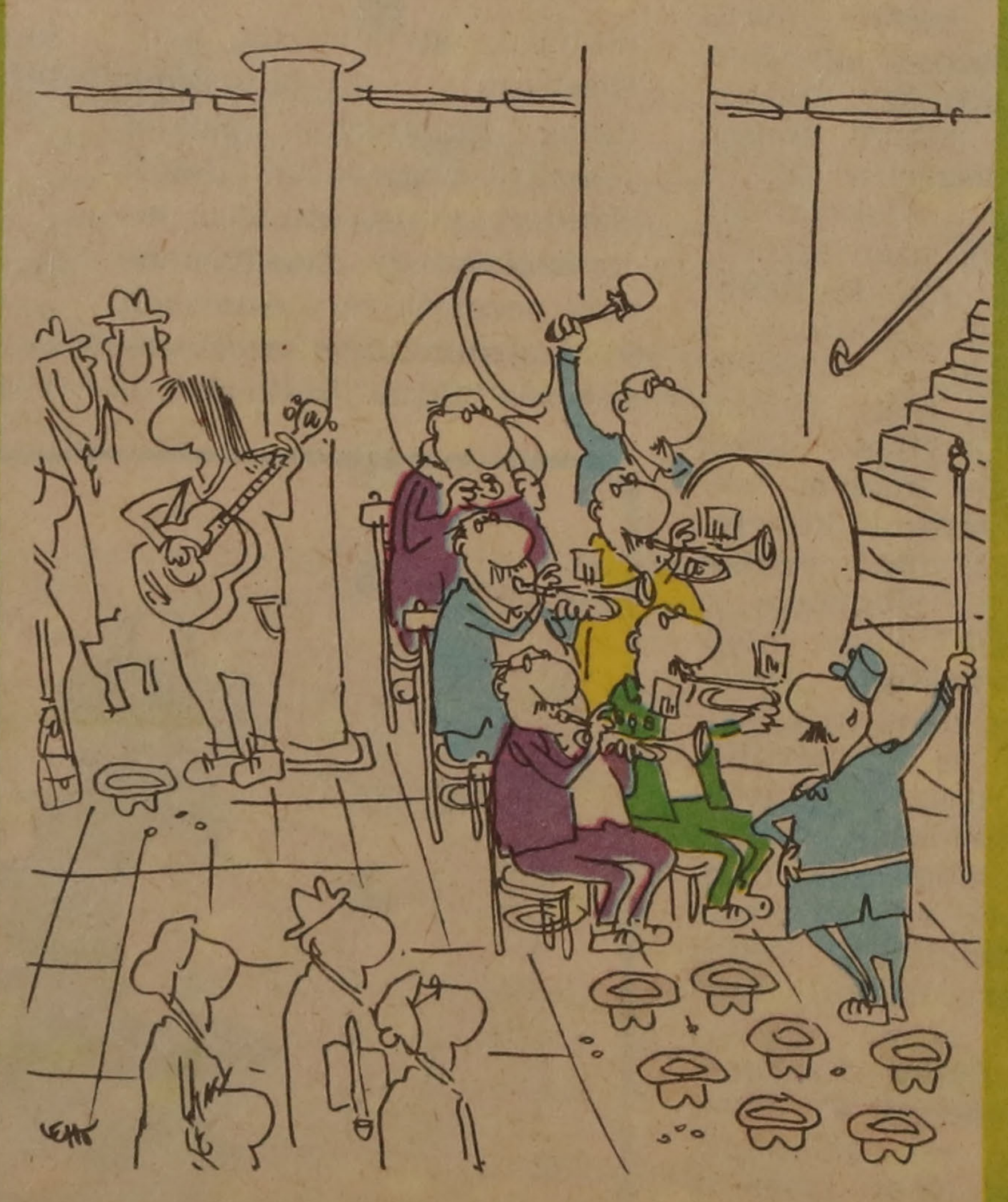

VARIÁCIÓ DUDÁRA ÉS CITERÁRA

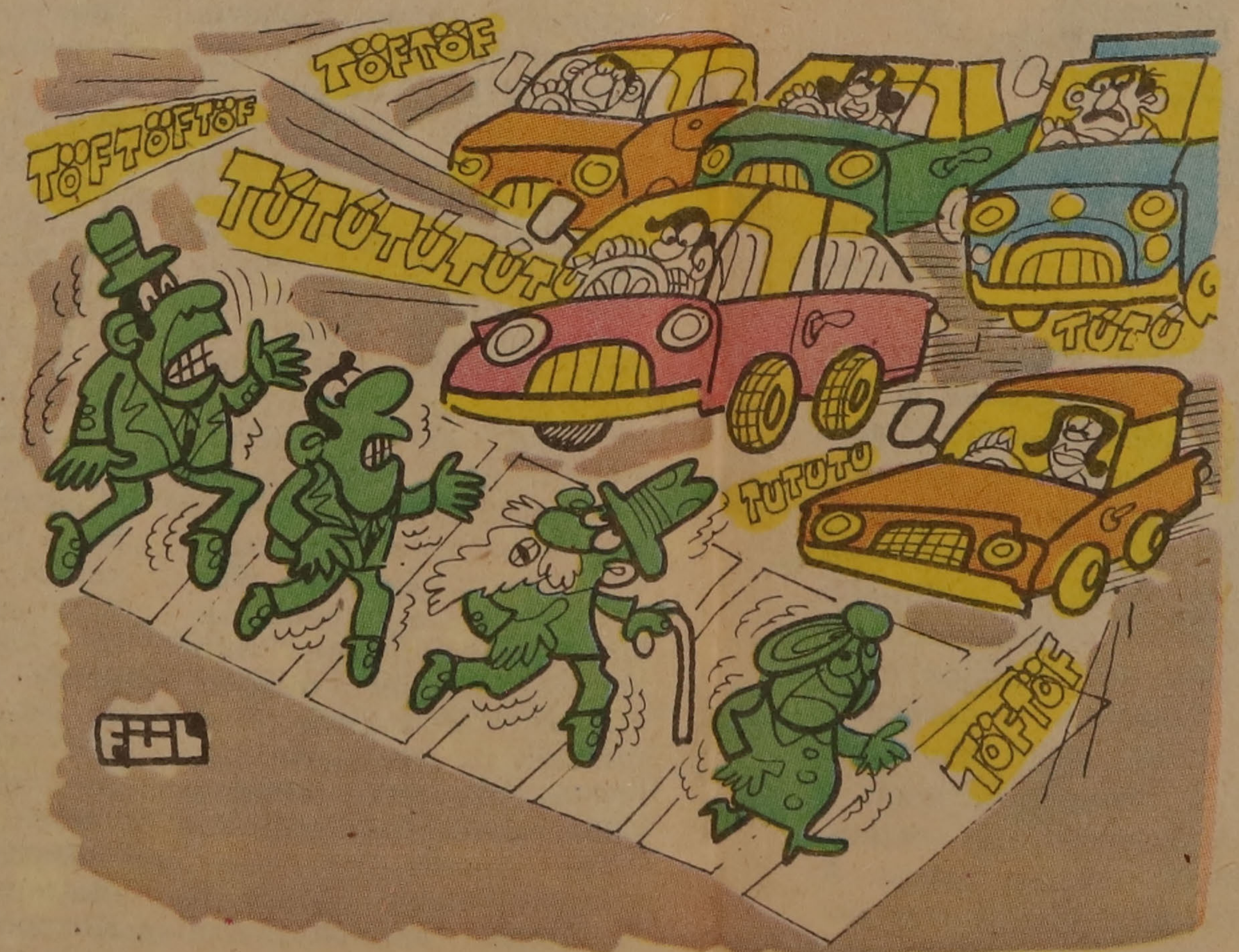
TÖFTÖF
TÖFTÖFTÖF
TÚTÚTÚTÚTÚTÚ
TÚTÚ
TÚTÚTÚ
TÖFTÖF

PIKTOGRAM

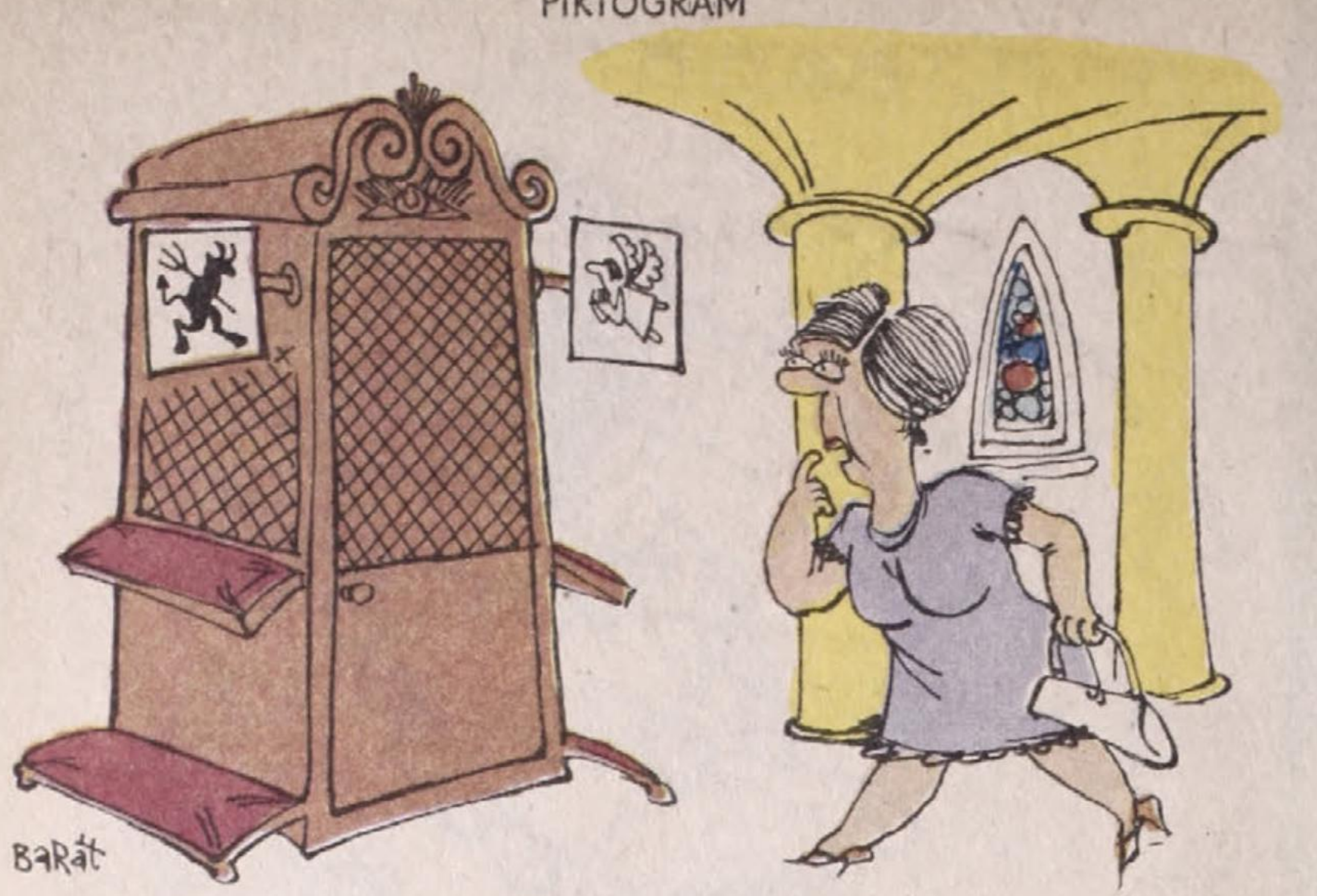

KÖZTEHERVISELÉS

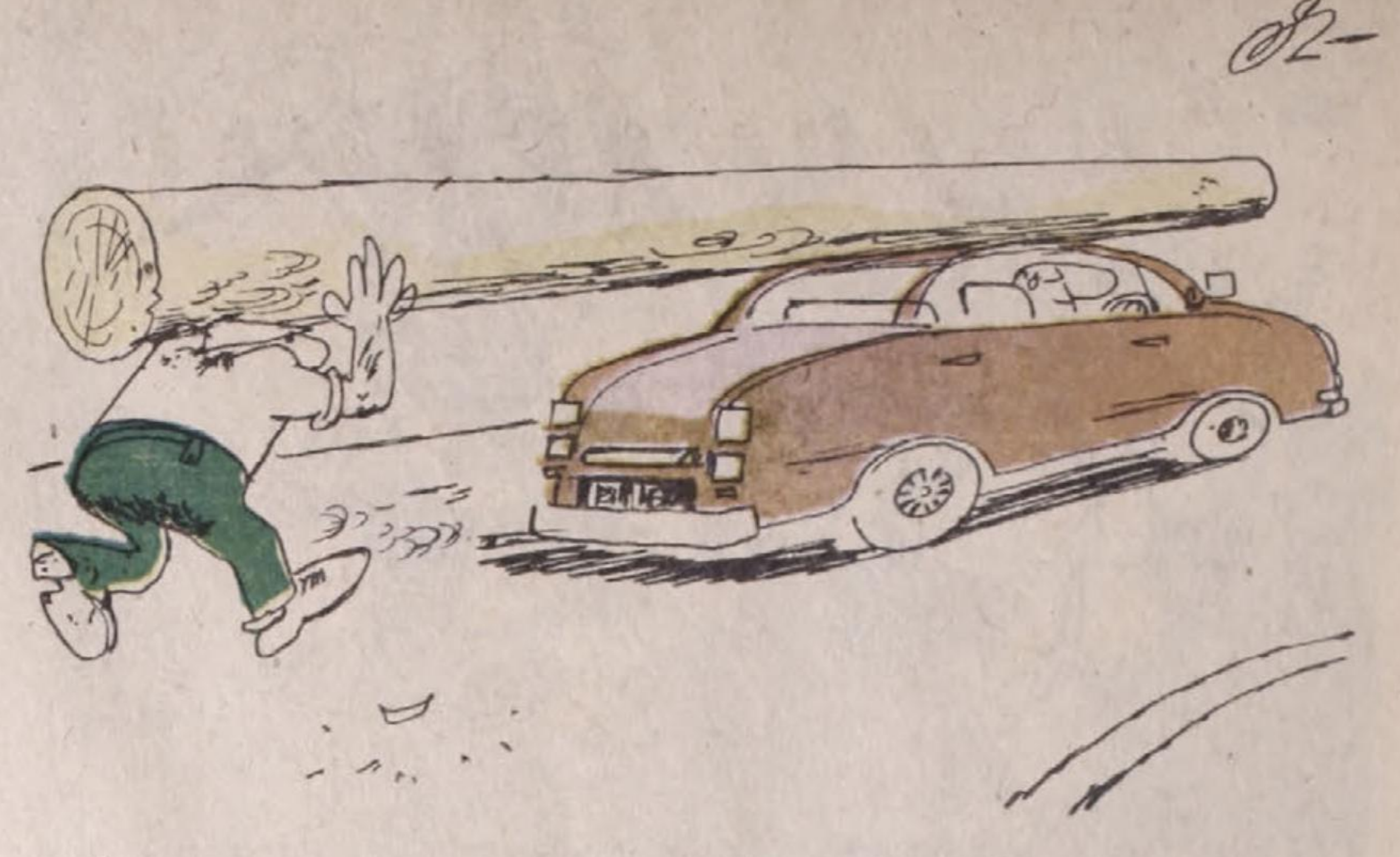

MAGASAK A FIATALOK

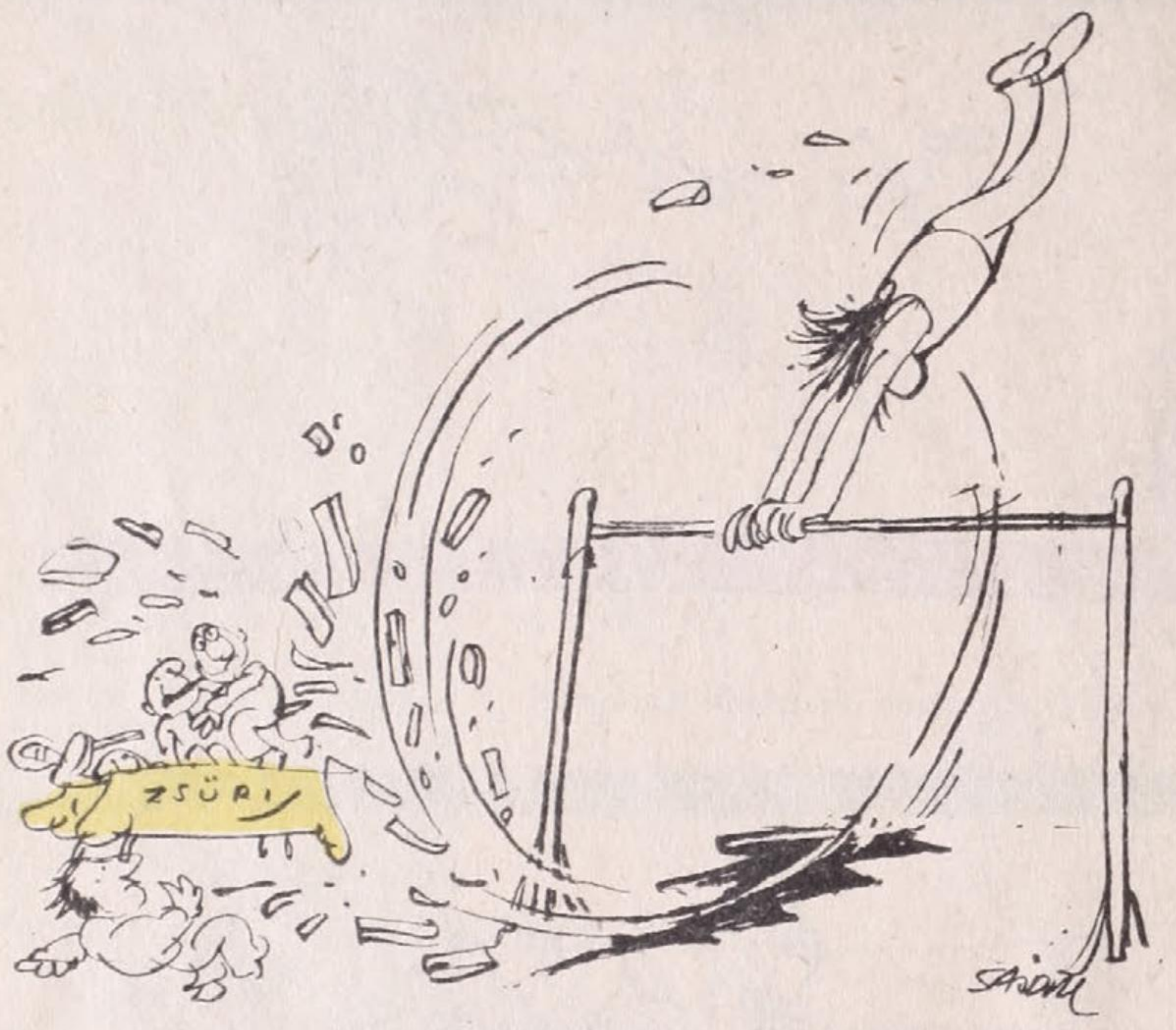

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Válás után megtartottam a házat; a férjem az autót, a motorcsónakot meg a kutyát kapta.

— És a pénzzel mit csináltatok?

— Azt az ügyvédeink osztották el egymás között!

A JÖVŐ SPORTJA

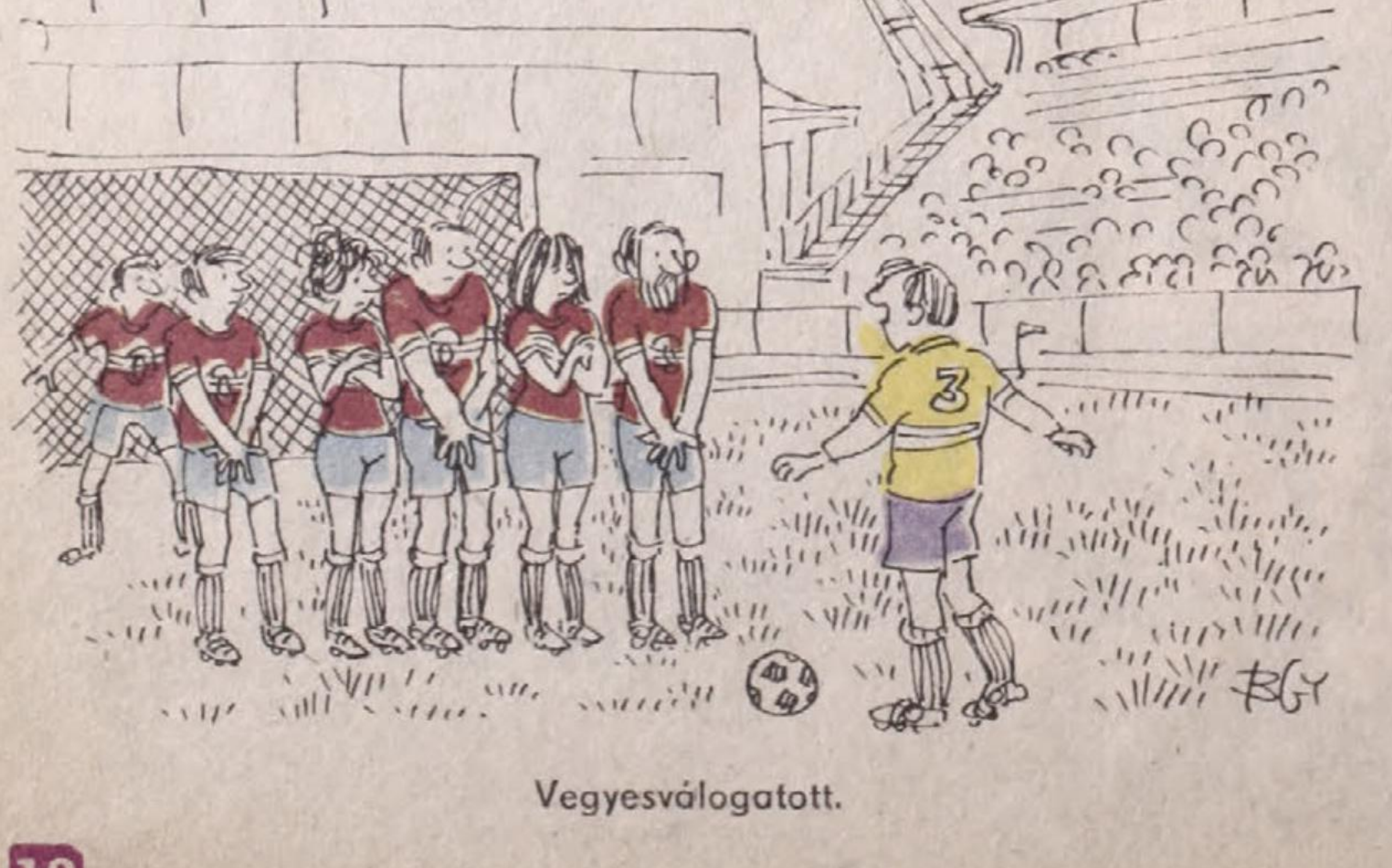

Vegyesválogatott.

FOTÓMODELL LESZEK

Miután sikertelenül felvételiztem traktorkarburátor-nemesítő és overallhajtogató főiskola expressz ajánlott levelező tagozatára, úgy döntöttem, hogy fotómodell leszek. Elhatározásomban megerősítettek azok az újságcikkek, amelyek egy fotómodelleket képző gazdasági munkaközösség tevékenységéről számoltak be. Igaz, a fotók, tanúsága szerint a leendő fotómodellek többsége csinos, kívánatos fiatal hölgy, akiket hol izgalmas fürdőruhában, hol anélkül fényképeznek, azért szerintem én is egy elég népes embertípust képviselek, s jogom van a fotómodellséghez. Na bumm, legfeljebb nem állok majd fürdőgatyában az optikák kereszttüzébe, úgyis fázós természetű vagyok.

Mivel nálunk a manökeneknek, fotómodelleknek csakis becenevük lehet (lásd Betty, Nóra, Mara, Gitta stb.), ezért nem bánom, legyek én is csupán Jani, vagy a sznobok kedvéért Jany — de semmi esetre sem Jány, mert ez a név már lejáratta magát, ha nem is éppen fotómodellként. Elképzelem, amint karrierem csúcsán az emberek megállnak láttomra az utcán, s összesúgnak: itt jön Jani, aki az abált szalonnát reklámozta. Megjegyzem, hogy kiválóan alkalmas lennék mindenféle élelmiszer reklámozására, mert a nádszálderekú hölgyekkel ellentétben rólam el is hinné a tisztelt reklámnéző, hogy én valóban tisztes mennyiséget fogyasztottam a propagált falatokból.

Egy másik felvételen mondjuk épp egy koccanásos baleset alanya lennék, s azt mondanám: én mindig a Centrumban vásárolok. Mindenki tudná, hogy valószínűleg a Corvint kívántam megközelíteni, mert annak parkolója olyan szűk, hogy kiválóan alkalmas koccanásos balesetek megrendezésére.

Reklámozhatnám a ruhákat, cipőket is. Alkatomat látva bizonyára sokan érdeklődnének az illetékesektől, hogy hol lehet végre negyvenötös férficipőt és ilyen hülye méretre ruhát kapni?

A hagyományos fotómodellképzésben ugyan nem előny, ha valakinek szemmel látható folytonossági hiány mutatkozik hajállományában, ám szerintem ez a felfogás már a múlté. A dúshajúak uralma a világ egyik legszimpatikusabb filmszínésze, Telly Savalas sztárrá válásával megingott, s igen sok tudományos cikk jelent meg arról, hogy a kopaszodás a fokozott férfihormon-termelés következménye. Mit mondjak, ezt a tételt eddig egyedül a feleségem cáfolta meg, de hát ő nem tudományos szaktekintély.

Szóval kopaszságomnak több előnye lenne a reklámfotón. Például az én fejemről egészen másképp, teljesen újszerűen verődnének vissza a felkelő nap sugarai, vagy a nagyváros neonfényei. Jól tudnám reklámozni a fővárosi mozikat, amint mondjuk a Vörös Csillag filmszínház bejáratánál a következő feliratot mondom: Én naponta járok moziba —, mert még mindig nincs lakásom. Tar fejem megnyugtatná a rám tekintőket, hiszen látnák, hogy ez az ember már jó ideje nem tépkedi a haját idegességében.

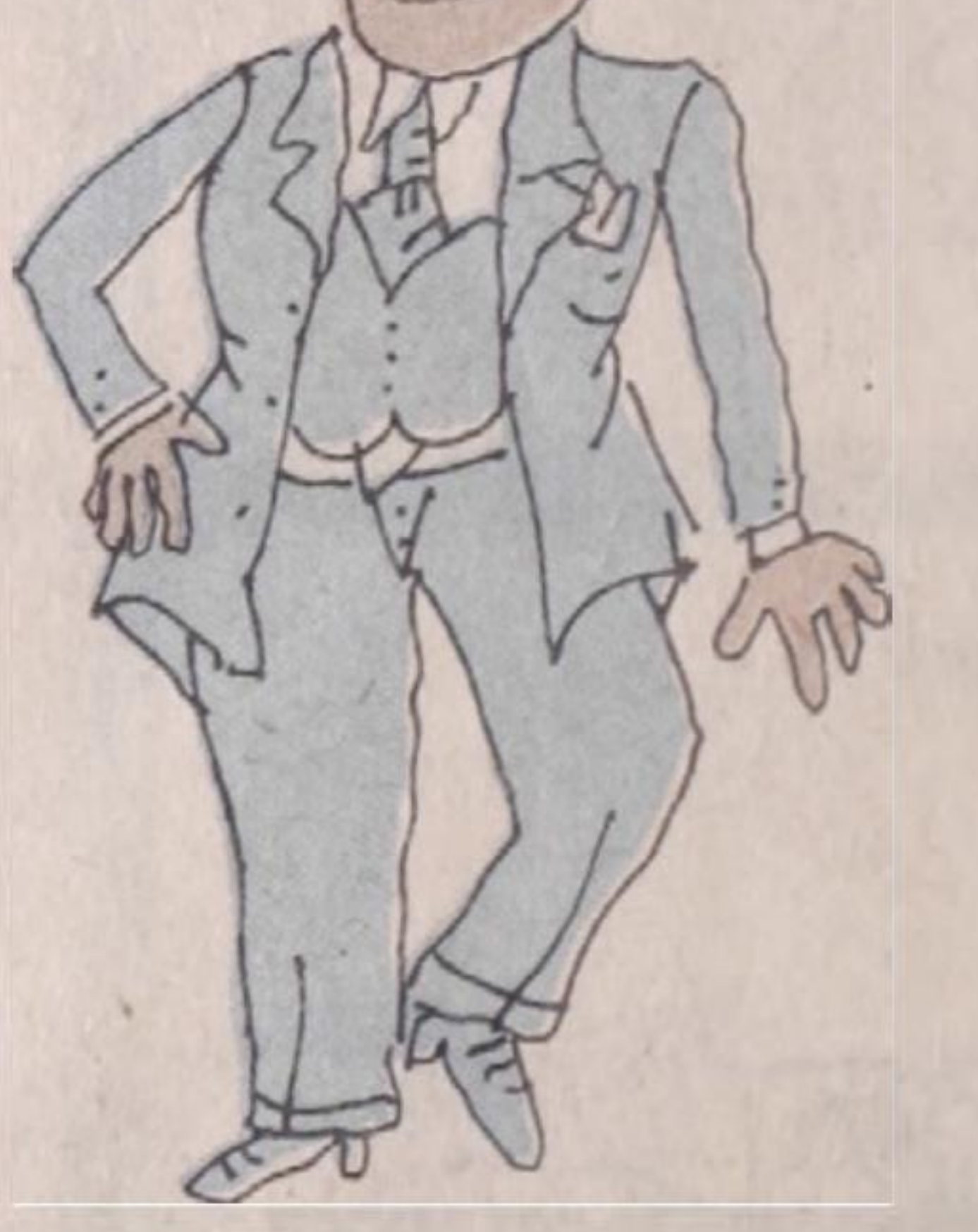

Reklámozhatnám aztán a gyógyfürdőket, például Büköt, Hévízt, Zalakarost és Hajdúszoboszlót, hiszen a csinos fiatal hölgyekkel ellentétben nekem valóban van lumbágóm, reumám és vízivárosi gyermekkorom. Sőt, egy lumbágós pillanatomat elkapva akár élő szemléltetőeszköz lehetnék az általános iskolai mértankönyvekben. a derékszögű háromszögekről szóló részeknél.

Fényes jövő várna rám tehát a fotómodell szakmában, de sajnos, mégsem választom ezt a pályát. A tandíj ugyanis 6500 forint. Úgy érzem, ilyen összeg befizetése után egy ideig nem tudnék a lencsébe mosolyogni.

Vezda János

BALAZS-PIRI,
LEHOCZKI,
DALLOS,
HEGEDÜS,
SAJDIK,
FÜLÖP

INDEX

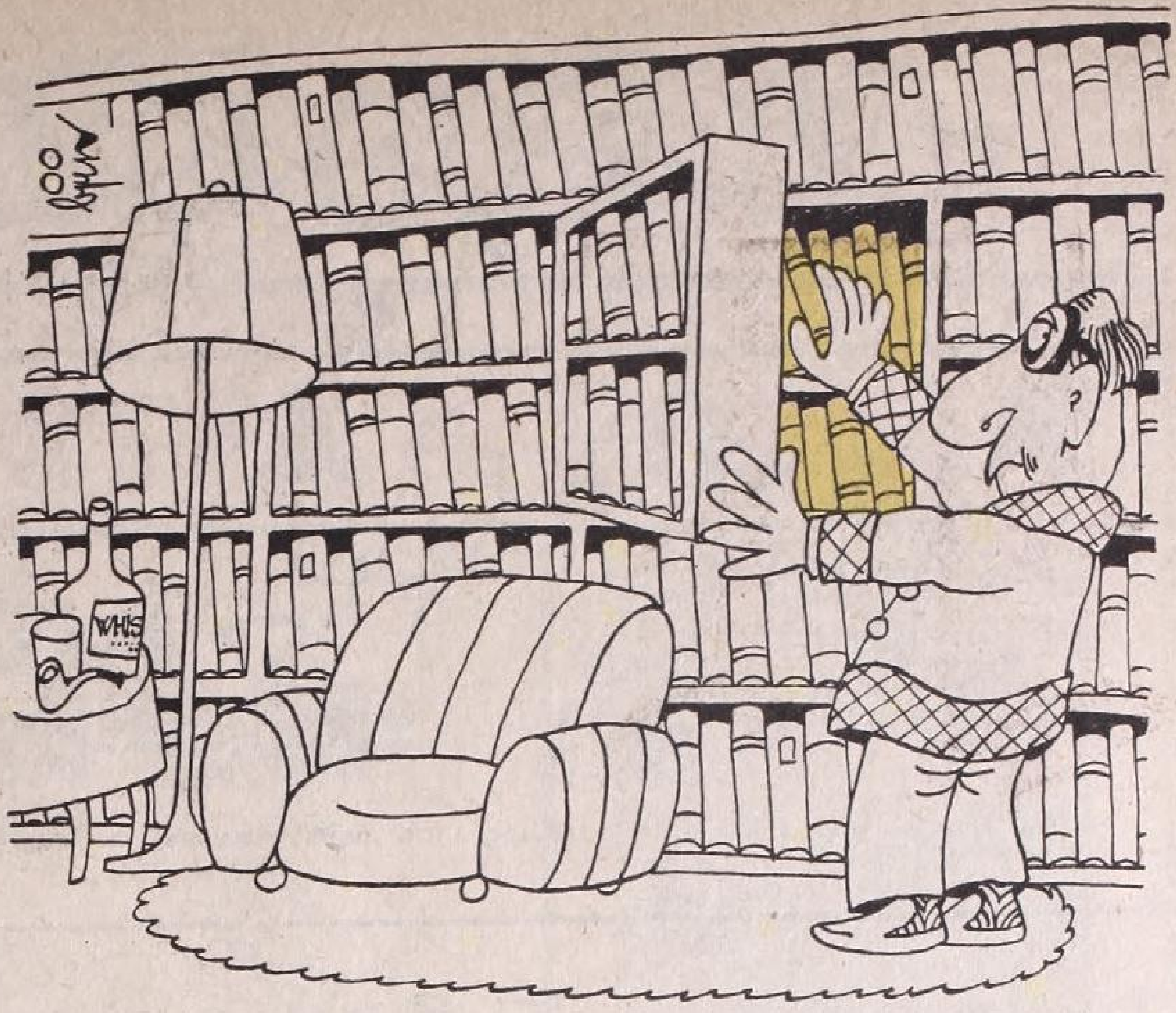

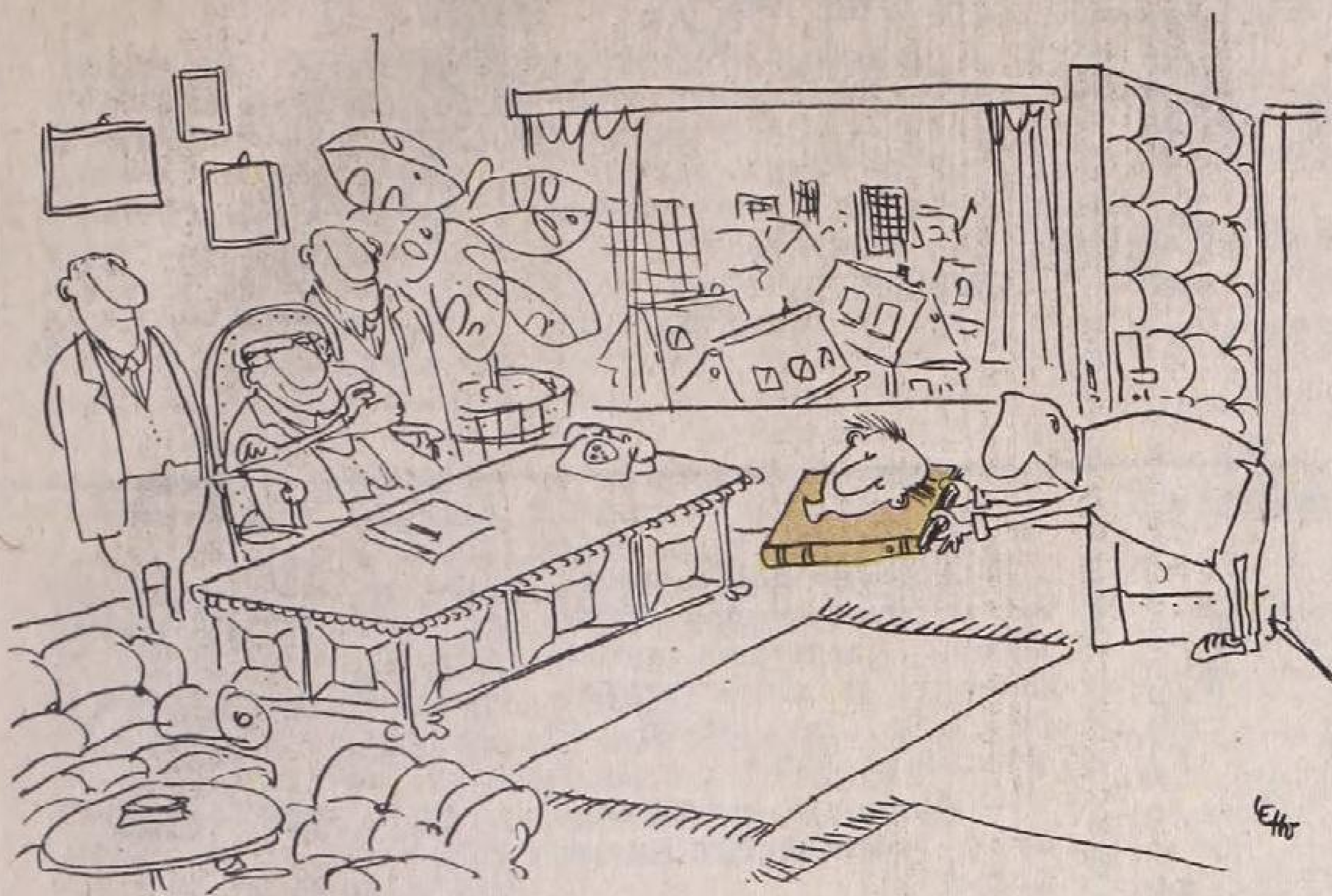

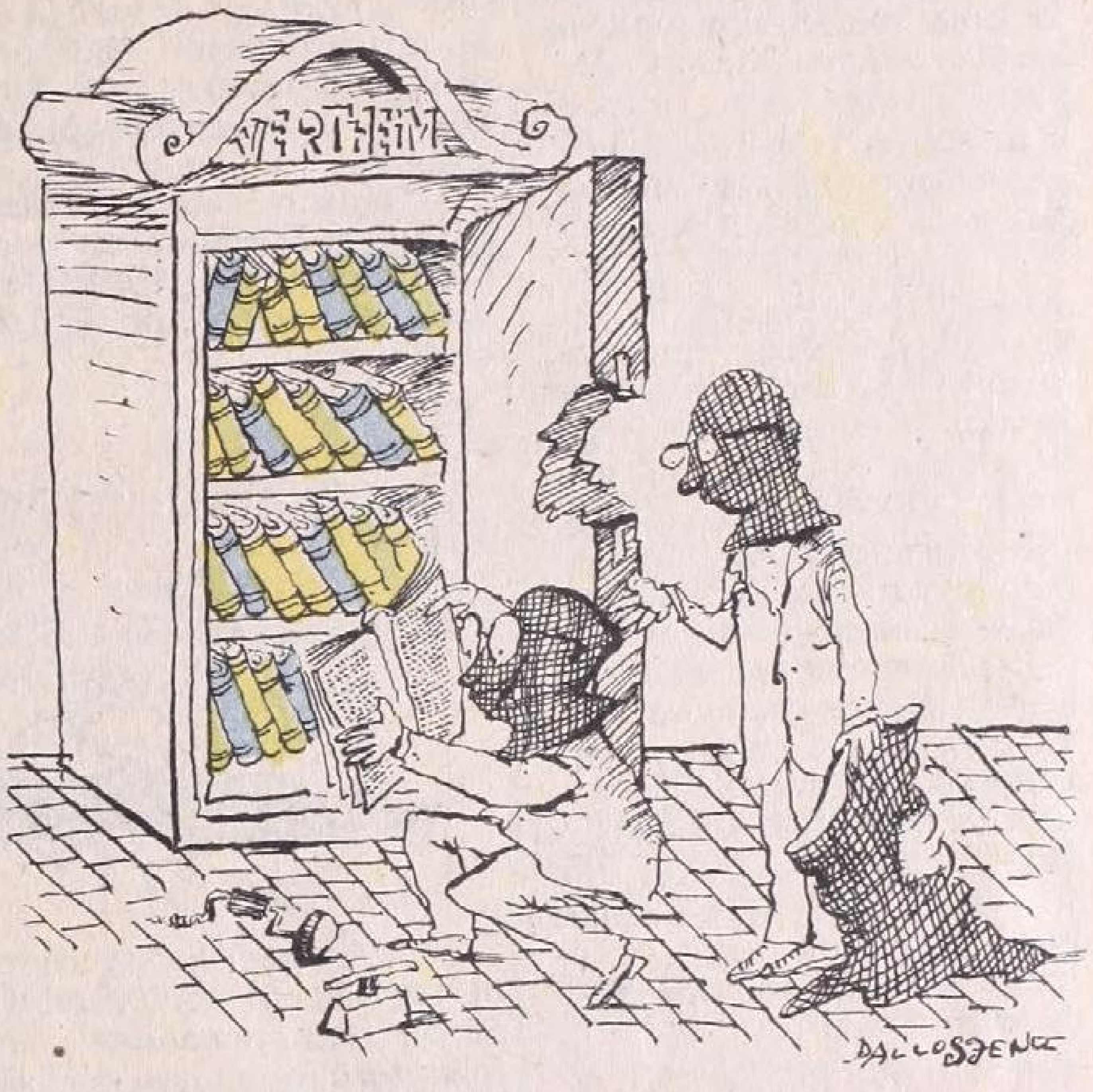
WERTHEIM
DALLOS JENŐ

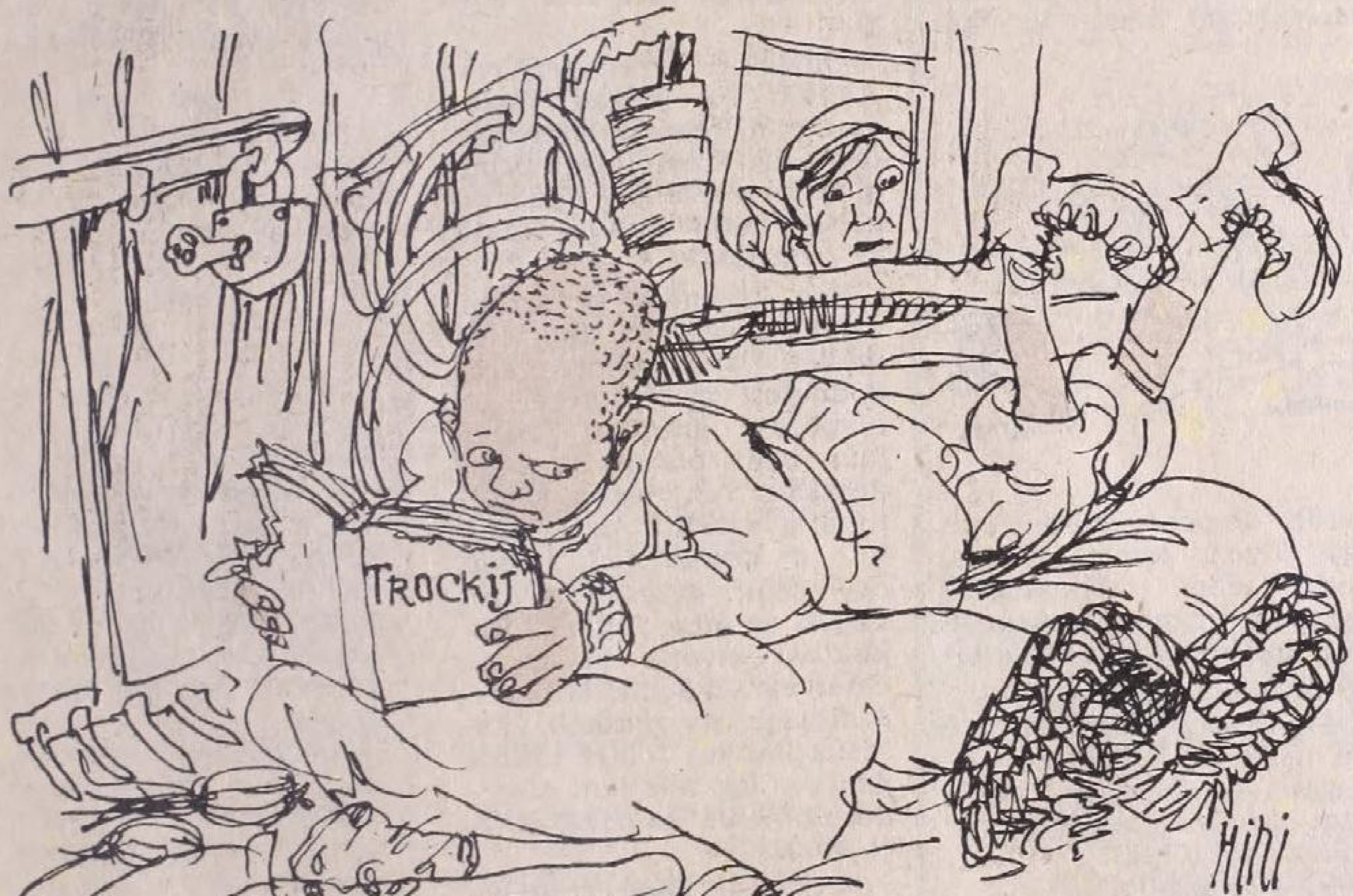

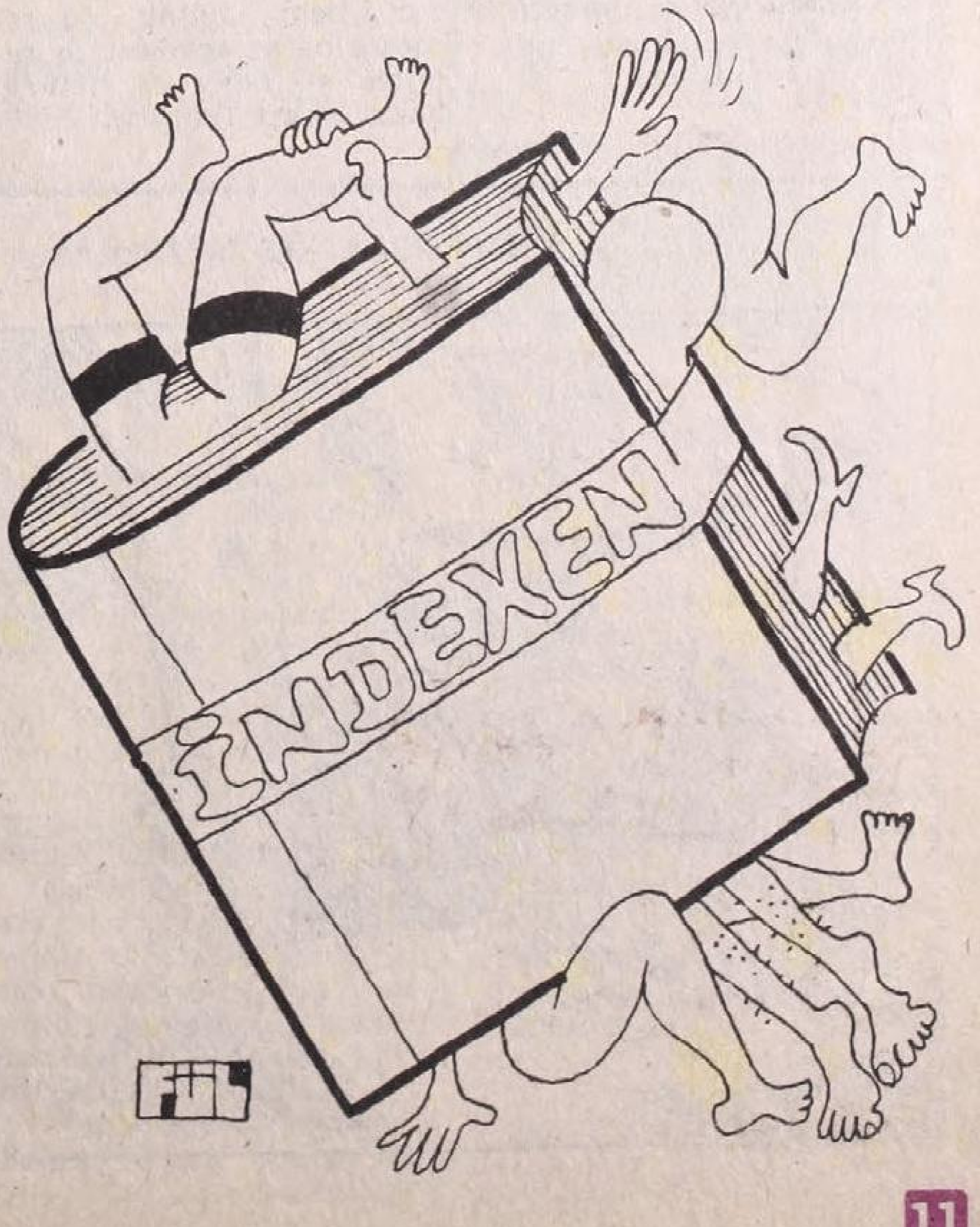
INDEXEN
FÜL

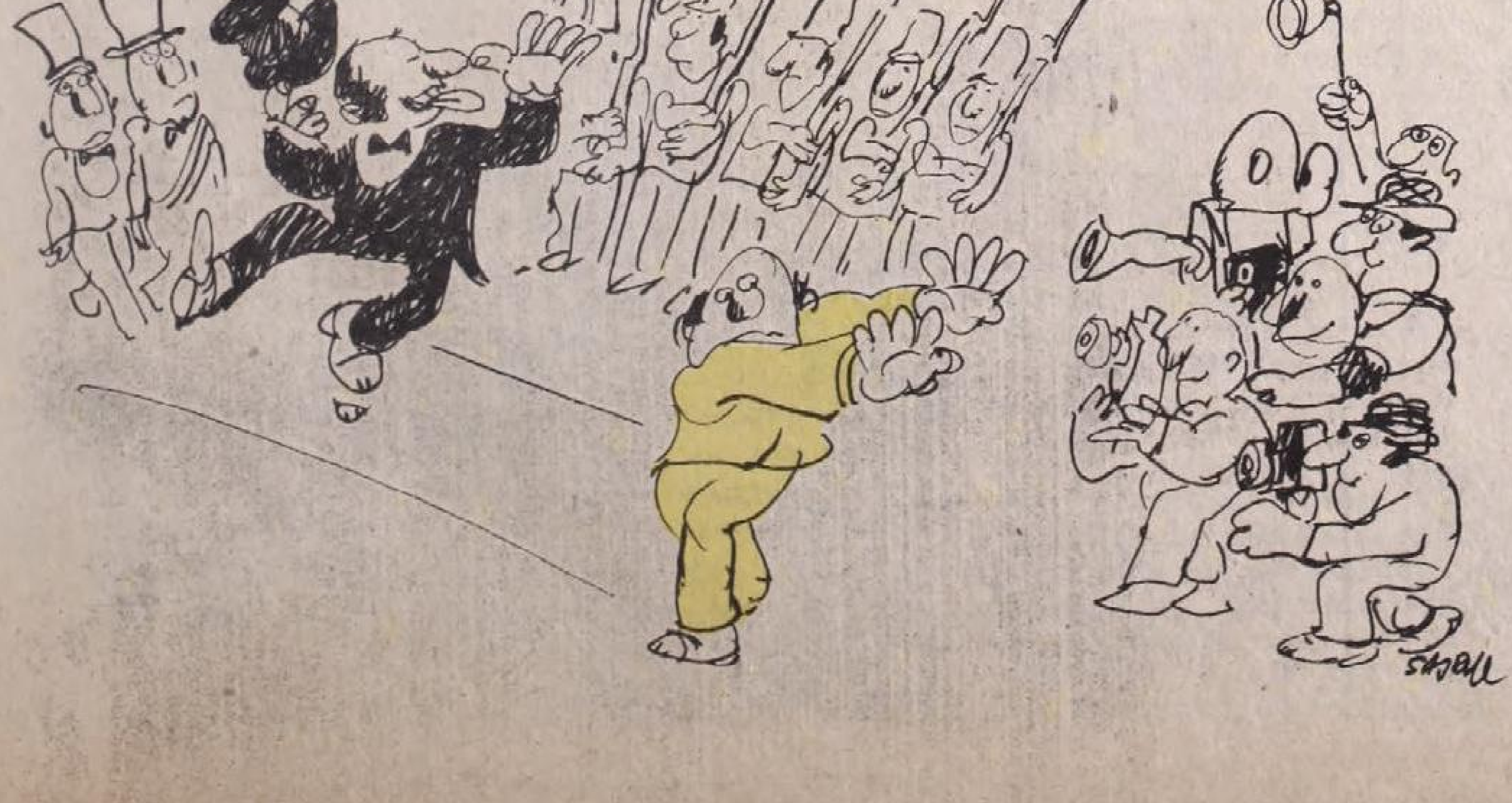

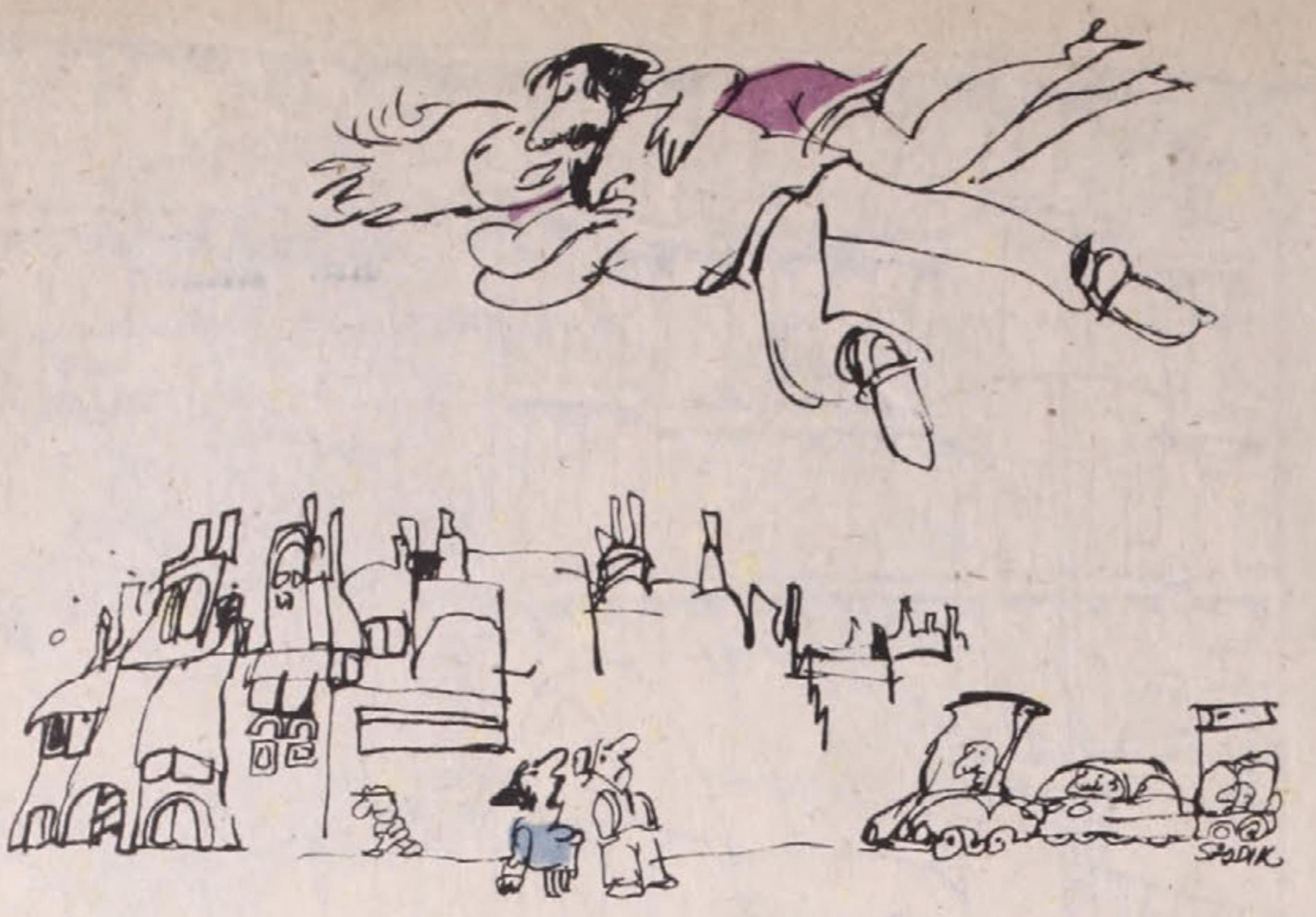

– Majd figyeld meg, hogy ötévi házasság után mekkorát esnek a földre!

BETÖRÉS

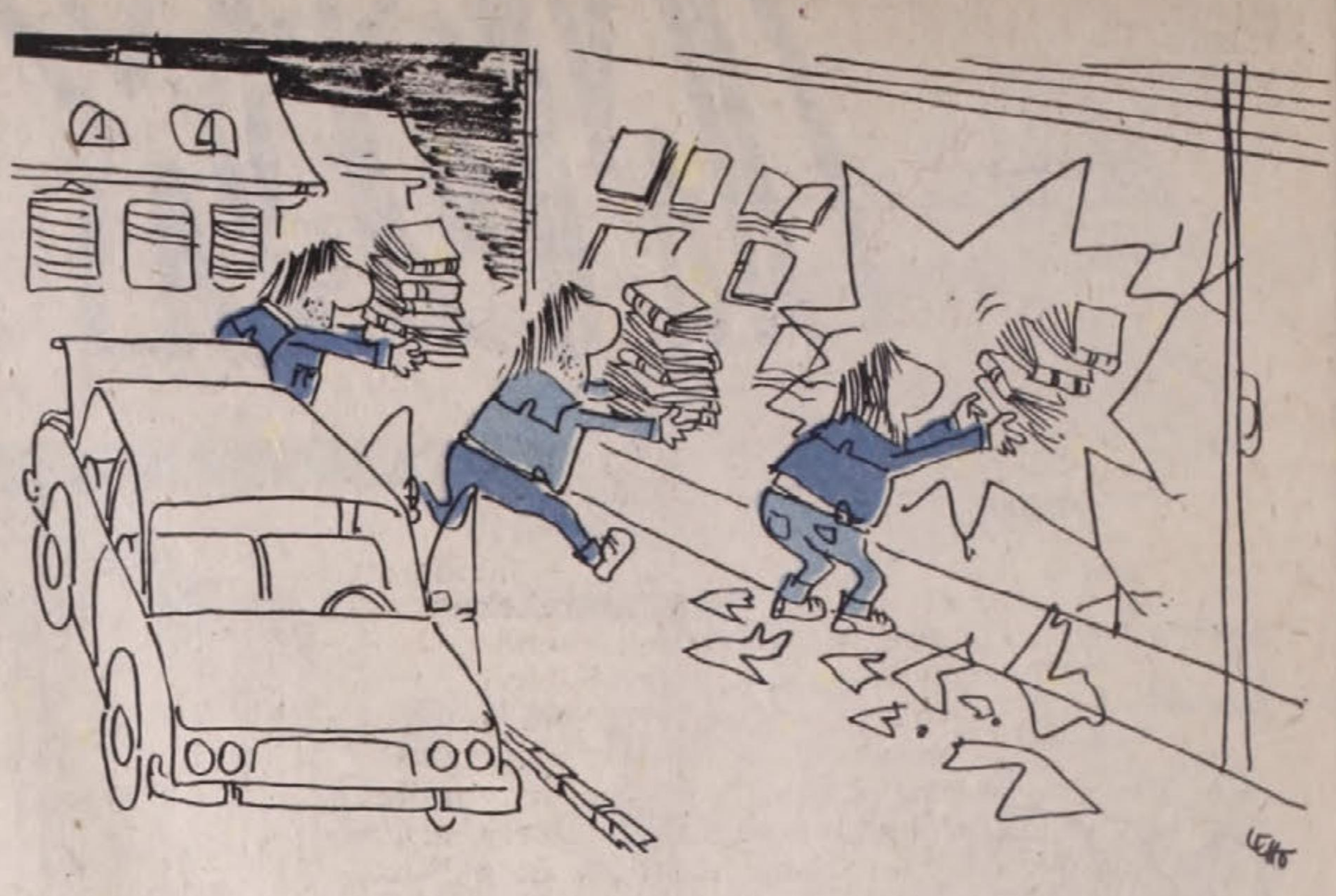

ÉPÍTÉSI IDÉNY

Tiszteletem, uram! Erre, erre, itt vagyok, bent a gödörben!

— Hé, maga! Mi a csudát keres itt a telkemen? És hogy merészelte tönkretenni a szépen kiásott alapot?

— Kérem, ön elmulasztott eleget tenni a leletbejelentési kötelezettségének!

— Miket hord itt összevissza?! Na, takarodjék ki az árokból! Hogy micsoda alakok járnak errefelé, megáll az ember esze! Pont itt akarja kiásni a horogravaló gilisztáit?

— Parancsoljon, itt a névjegyem! Régész vagyok, és nem horgász. Sajnos le kell állítanom ezt az építkezést. Nézze csak, itt egy urnasír, és ki tudja, már hány ilyent tettek tönkre ezzel a felelőtlen földmunkával!

— Hogy ön régész, azt már látom, de hogy ez a fazék lenne a sír, azt már el nem hiszem!

— Ez kérem urna, és nem holmi fazék. Nézze csak meg, tele van égett emberi csontokkal. Hamvasztott ritusú, koraavar temetkezés. Ezt a temetőt bizony fel kell tárni, mielőtt ön ráépítkezne a sírokra!

— Akárhogy is van, már el tetszett késni. Egy óra múlva itt lesznek a cimborák, zsaluzni-betonozni az alapokat.

— Igazán sajnálom, de ön addig egyáltalában nem folytathatja az építkezést, amíg ki nem ássuk az összes sírt.

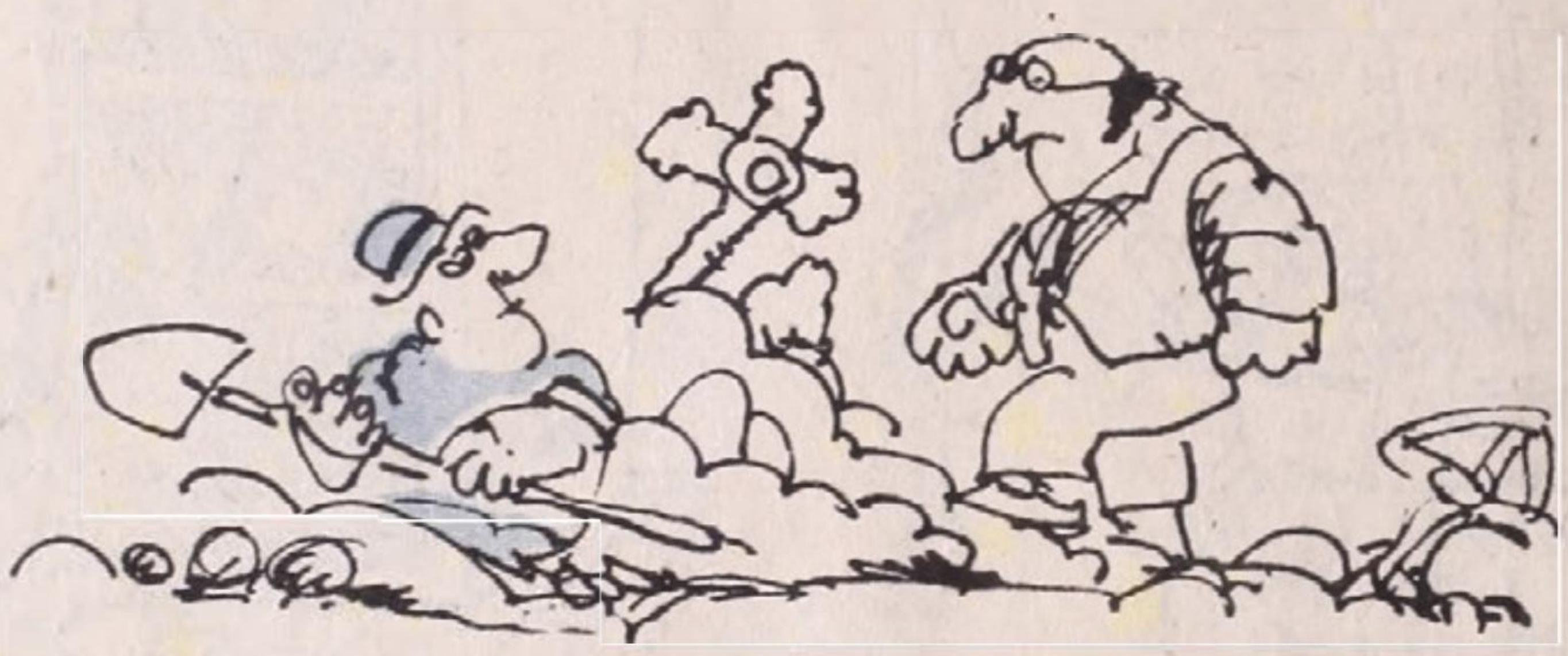

— Már ne haragudjon, de egy repedt köcsög miatt álljon egy emeletes ház felépítése?

— Nézze, ön addig megtilthatja a telke felásását, amíg nem veszélyezteti a sírok épségét. Rendben van, nem jövünk, de temesse be az árkokat, és felejtse el, hogy itt hétvégi házat akart felhúzni.

— Elnézést kérek, nem akartam megbántani. Csak hát, már olyan régóta kuporgatunk erre a kis villára, már úgy vártuk, mindent megszerveztünk, ilyenkor egy-két hét késés is óriási kiesést jelent . . .

— Ó, nem egy-két hétről van szó, hanem egy-két évről! Pepecs munka ám egy ilyen temetőfeltárás, nem lehet elkapkodni! Lesznek itt sírok százával, és nem tudunk ám itt lenni minden nap!

— Micsoda? Egy-két év? De hiszen ez lehetetlen! Jézusom . . . Mondja csak, nem lehetne találni erre valami megoldást?

— Mire gondol?

— Esetleg elintézhetnénk ezt az ügyet egymás között. Nekem megérne annyit, amennyi magának megérné, hogy ne legyen itt semmiféle ásatás . . .

— Ejnye-ejnye! Hát enynyire lelkiismeretlennek néznék ki?

— No, jöjjön csak be egy kicsit, ide a sufniba, ha meg nem sértem! Beszéljük már meg ezt a dolgot . . .

Odabenn megbeszélték. Azután az idegen összeszedte a régészfelszerelést, óvatosan kiemelte az urnát a feltúrt földből, elcsomagolta, majd autóba szállt és elhajtott.

Pár kilométerrel arrébb megállt egy másik telek mellett. Itt is nemrég kezdődhetett az építkezés, az alapozás árkában néhol már bent álltak a zsaludeszkák. Az idegen körülnézett, kiszállt, és odasietett a házhelyhez. Fogott egy ásót, gyorsan gödröt vágott az árok falába. Táskájából kivette az urnát, elhelyezte a gödör közepén, és köréje egy zacskóból faszénszilánkos földet töltött. Amikor így mindent elrendezett, leült az árokpartra és várt.

Tábori Zoltán

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Valami kellemetlenséged támadt?

— Ne is kérdezd! A barátom tegnap olyan részeg volt, hogy eladta a központi pályaudvart.

— És ettől kell így kétségbeesni?

— Ettől bizony! A pályaudvart ugyanis én vettem meg . . .

*

Feldúlt asszonyka jelentkezik az ideg- és elmeklinikán:

— Képzelje, főorvos úr, szegény férjem azt hiszi, hogy ő egy Alfa Romeo gépkocsi.

— Nyugodjon meg asszonyom, majd mi segítünk. Vezesse ide a férjét.

— Nagyon szívesen, csak azt tessék megmondani, hol van ezen a típuson az önindító.

HÁBORÚELLENES TILTAKOZÁS

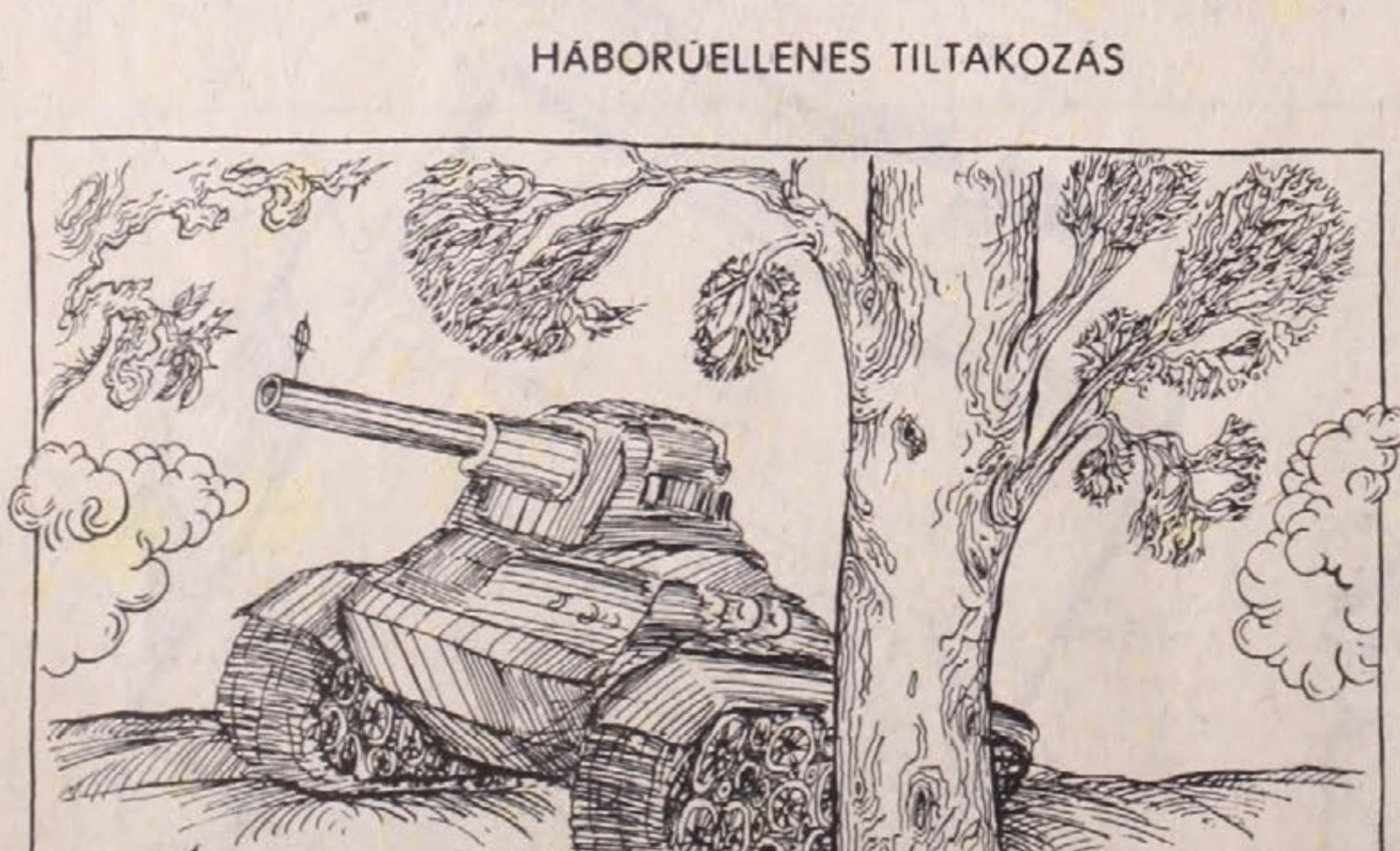

NAIV MŰVÉSZEK TÁRLATA

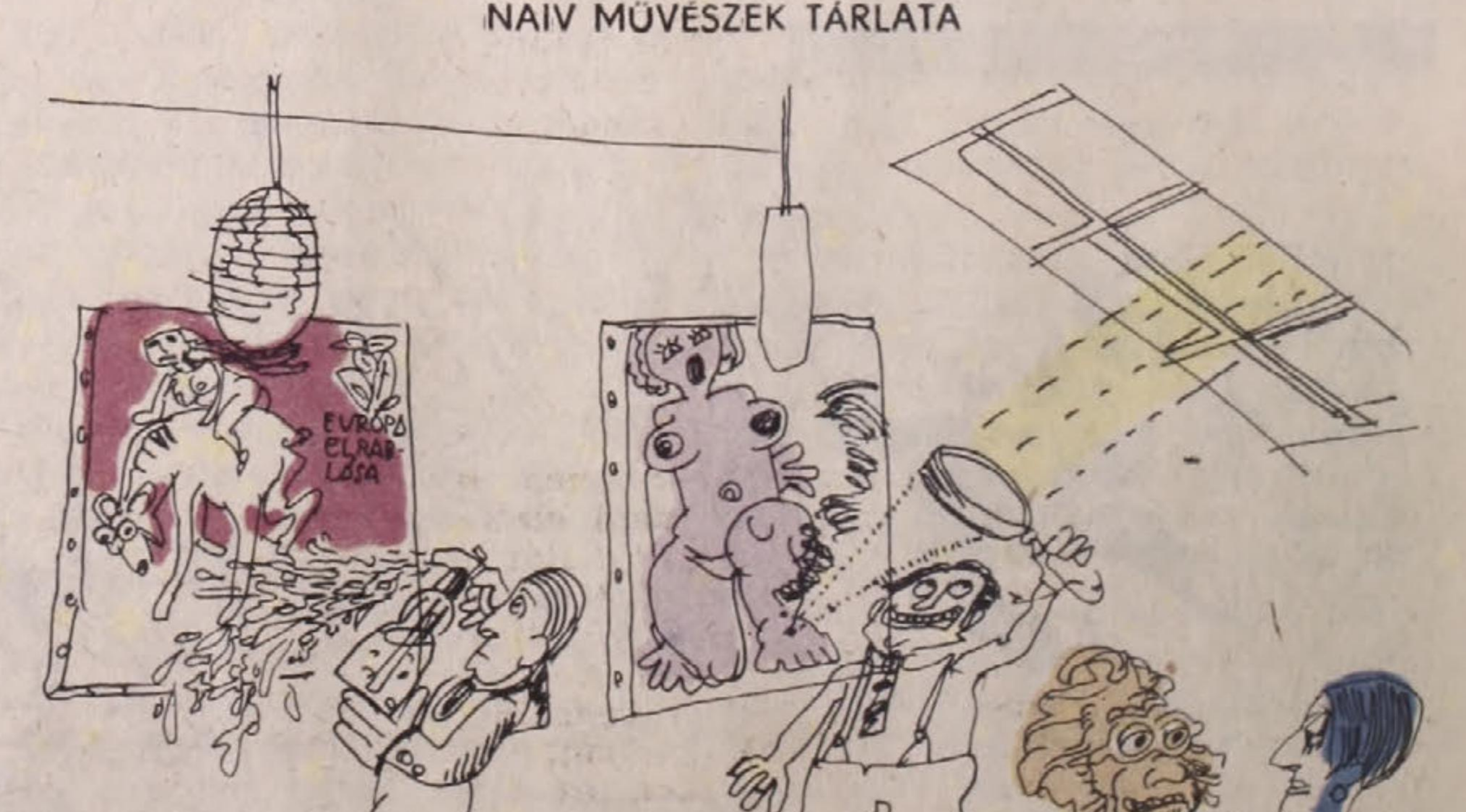

– Az a baj, hogy ideszoktak a naiv kritikusok!

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

Keresnek: Kicsi gyermekruhákat (4 hónapos, 2 éves, 6 éves, 8 éves és 10 éves gyerekeknek); — Sensor Star tévékészülékhez hangkimenőt; — Kerékpárversenyző felszereléseket (mez, cipő, nadrág, kesztyű) és kerékpáros újságokat, Rejtő Jenő műveit; — Kisgyermekeknek (2 és 3 évesek) ruhákat, használt bútorokat, falvédőket, csillárt, mindazt ami egy lakásba kell; — Igazi tölcséres gramafont, slágeregyveleges hanglemezeket és a Beatles együttes Rarities című lemezét, egy Poni kismotort, olcsó kajakot vagy kenut; — Az Élet és Tudomány 1973., 1974., 1975. és 1976. évfolyamait. Grätzer József: Új SICC, Bisztray Gyula: Jókedvű magyar irodalom, Hárs László: Majd a gyerekek. Dumas: Húsz év múlva, Bakcsi György: Gondolat és stratégia című könyveit, valamint Szilvási Lajos és Fekete István köteteket; — Megunt, fölöslegessé vált leandert, bármilyen virágút.

Kínálnak: Kézimángorlót, vas állványon (régi német gyártmányú, varrógépnagyságú, térítésmentesen); — Régi szövőszéket; — Az Ezermester 1962—1983-as évfolyampéldányait, félvászonkötésben, teljesen új állapotban.

Cserélnek: A Családi Lap bekötött évfolyamait (1975—1976.), Remarque: A diadalív árnyékában című könyvét lengyel nyelven és a Pesti Műsor (nem bekötött) régi számait akváriumhoz szükséges légpumpáért vagy szellőztető-gépért, és akváriumban használható szűrőért; — Egy darab 62-es és egy darab 68-as nyári kislány-bébi napozót (újak), jó állapotban levő turmixgépért; — Majdnem új tárcsás mosógépet URH-val is működő asztali rádióért; — Mese diavetítőt és Rodolfó bűvészdobozt 20 literes akváriumért, gyümölcsért (alma, körte) vagy dióért; — Nyolc-tíz éves gyermekek részére béléses fehér orkánt, két ugyancsak béléses kék színű orkánt, hat iskolatáskát, nadrágot, pulóvereket, tornacipőket, kisebb gyermekek részére orkándzsekit és különböző más meleg ruhákat, egy használt, faltól falig könyvespolcért (Nem falra erősíthető!), lehet régi könyvszekrény is.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon, 9 és 15 óra között, a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

I. OSZT. BUBORÉK

Drága buborék cimmel cikk jelent meg lapjukban, s az a vári Pierrot eszpresszóban 10 forintért árusított szódaviz árát kifogásolja. Az I. osztályú eszpresszó haszonkulcsa nincs behatárolva, és a szódavíz a szabad árformába tartozik. Ennek ellenére a jelzett ár aránytalanul magas, ezért a magánkereskedő ellen szabálysértési eljárást indít az I. ker. Tanács.

Polgár Ivánné dr.
ipari-kereskedelmi osztályvezető
I. ker. Tanács V. B.

ZÖLD SAROK

JAJ, CICA!

Nagy állatbarát vagyok, 71 éves nyugdíjas. Ahol lakom, a park félreeső területén, etetek négy mások által kitett szép cicát. Etetés után eltakarítok minden szemetet, sőt a park területén levőt is! Igaz hogy párszor ledobtam az ennivalót, amit megettek a cicák. A XIII. kerületi Tanács, (ahol 20 évig dolgoztam) 1000 forint pénzbüntetést szabott ki, ha nem fizetek, 5 napi elzárás vagy lefoglalás! Hát mi vagyok én? Betörő vagy tolvaj? A nyugdíjamnak majdnem a fele a büntetés! A rongálókat (a park padjait, fáit tönkretevőket, az állatokat üldözőket) nem büntetik? Csak az állatbarátokat?!

Krancre Ilona
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

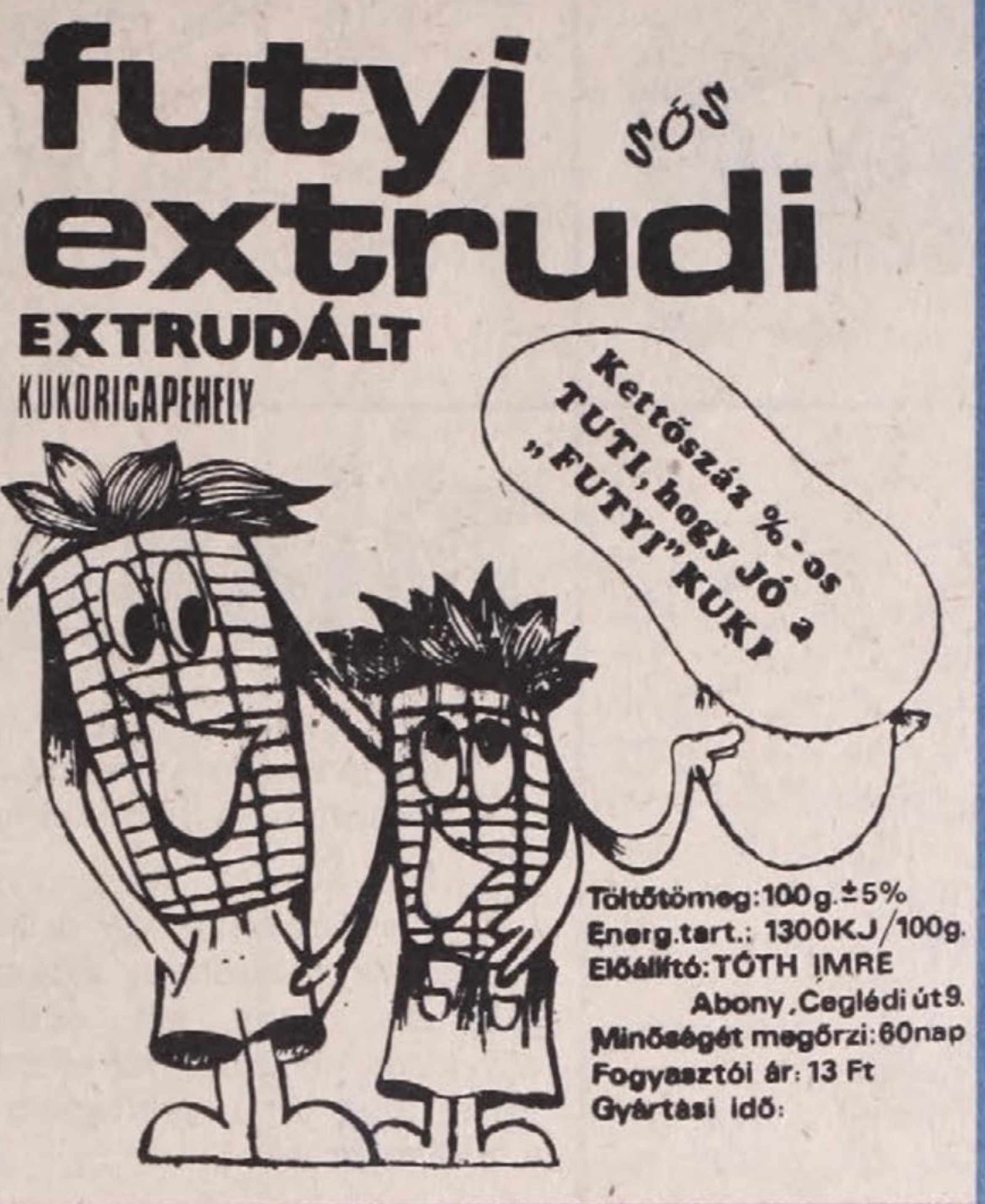
futyi
extrudi
EXTRUDÁLT
KUKORICAPEHELY
SÓS
Kettőszáz %-os TUTI, hogy JÓ a „FUTYI" KUKI
Töltőtömeg:100g.±5%
Energ.tart.: 1300KJ/100g.
Előállító: TÓTH IMRE
Abony, Ceglédi út 9.
Minőségét megőrzi: 60nap
Fogyasztói ár: 13 Ft
Gyártási idő:

Kuki még csak hagyján, de a futyit eddig inkább ü-vel hallottuk

(Beküldte V. J.)

Etetik a négylábúakat.

De a négylábúak nem éhesek és ezért el is szaladtak!

(A Népszabadságban észlelte Földi István, kaposvári olvasónk)

Bizonyos körök Nyugaton se lenyelni, se kiköpni nem tudják a moszkvai Világifjúsági Találkozót. Ha jó ideig azzal probálták a megnyitó és a zá-

Talán, ha krákognának ...

(A Magyarországban találta H. V.)

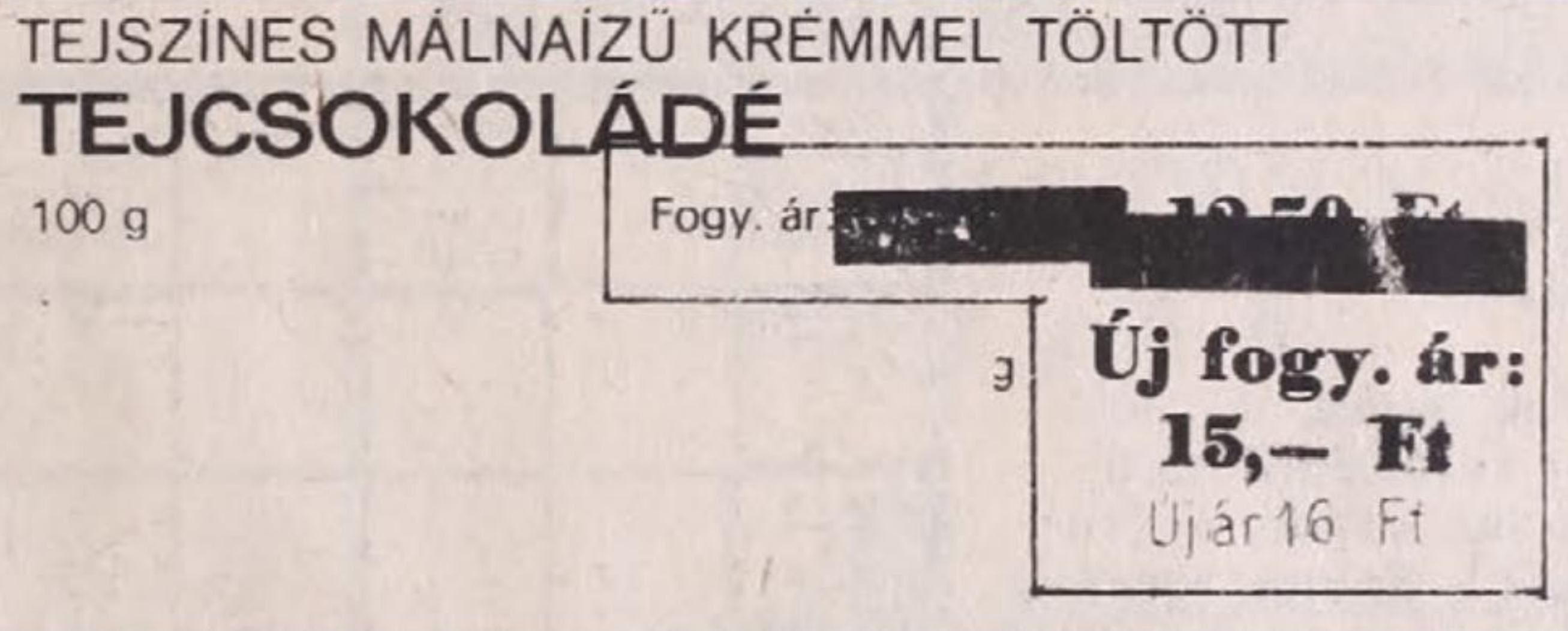
TEJSZÍNES MÁLNAÍZÜ KRÉMMEL TÖLTÖTT
TEJCSOKOLÁDÉ
100 g
Fogy. ár: [redacted]
Új fogy. ár:
15,— Ft
Újár 16 Ft

Infláció tejcsokiban elbeszélve

(Beküldte Baski Erika, makádi olvasónk)

A vitában kiemelt hangsúlyt kapot az a gondolat, hogy az alkotó, sikerélménnyel járó munka hiánya késlelteti a testi és szellemi hanyatlást. Ebből következően arra kell töre-

Tespedj, különben elhülyülsz!

(A Népszavából ollózta Zsiray Károly)

ugrik, hanem vissza is megy. A legutóbbi években a lakásvételi illeték 7 százalékról 7 százalékra esett vissza. Vagy az OTP

Népgazdasági mélyanalízis egy mondatban: ha valami nem drágább, akkor az már olcsóbb!

(A Vas Népe című lapból nyírta Balog József, ikervári olvasónk)

Szüret előtt megélénkül a munka a kádermühelyekben. Így van ez a Tokaj-

Bizony, a koccintásokra is fel kell készülni!

(A Somogyi Néplapban lelte Klencsár Gyula, kaposvári olvasónk)

VITA A VASÁRNAPI NYITVATARTÁSRÓL

Bódi István szolnoki levelezőjüknek a vasárnapi nyitvatartással kapcsolatos írása egyáltalán nem humoros — bár biztosan annak szánta —, hanem bosszantó és a tények elferdítése. Tudott dolog, hogy a kereskedelmi dolgozók nincsenek „túldotálva" és zömükben nőkről van szó. Jórészük családanya, s ők is szeretnék a vasárnapokat családjuk körében tölteni. Szerény véleményem szerint a Szolnoki Városi Tanács V. B. kereskedelmi osztálya elég jól megszervezte az üzletek nyitvatartását. Hosszú-hosszú idő óta én vásárolom a családomnak az élelmiszert, hisz az asszonykám dolgozik, de soha nem kellett étteremben ebédelnünk ünnepeken, mert mindent időben megvásároltam. Pedig csak 150 literes hűtőszekrényünk van. Arról nem is beszélve, hogy Szolnokon korszerű, fedett vásárcsarnok is létezik, szombaton, vasárnap is tömve áruval.

Minek „humorizál" Bódi a kereskedelmi dolgozók bőrére?! Pusztán szereplési vágytól vezérelve senki se sértse meg az esetleg más vonalon — most a kereskedelemben — dolgozó polgártársát!

Szántó József nyugdíjas
Szolnok

NEHÉZ

című rejtvényünk megfejtése:

— A húgom annyira nehéz, hogy nem tudom kivenni a járókából.

200-200 forintot nyert:

Pintér Ernőné, Bp. Karinthy Frigyes út 24. 1111

Becsei Istvánné, Szigetújfalu, Bem u. 10. 2319

Kaics Jánosné, Zengővárkony, Arany J. u. 9. 7722

A nyereményeket postán küldjük el.

SEMLEGES

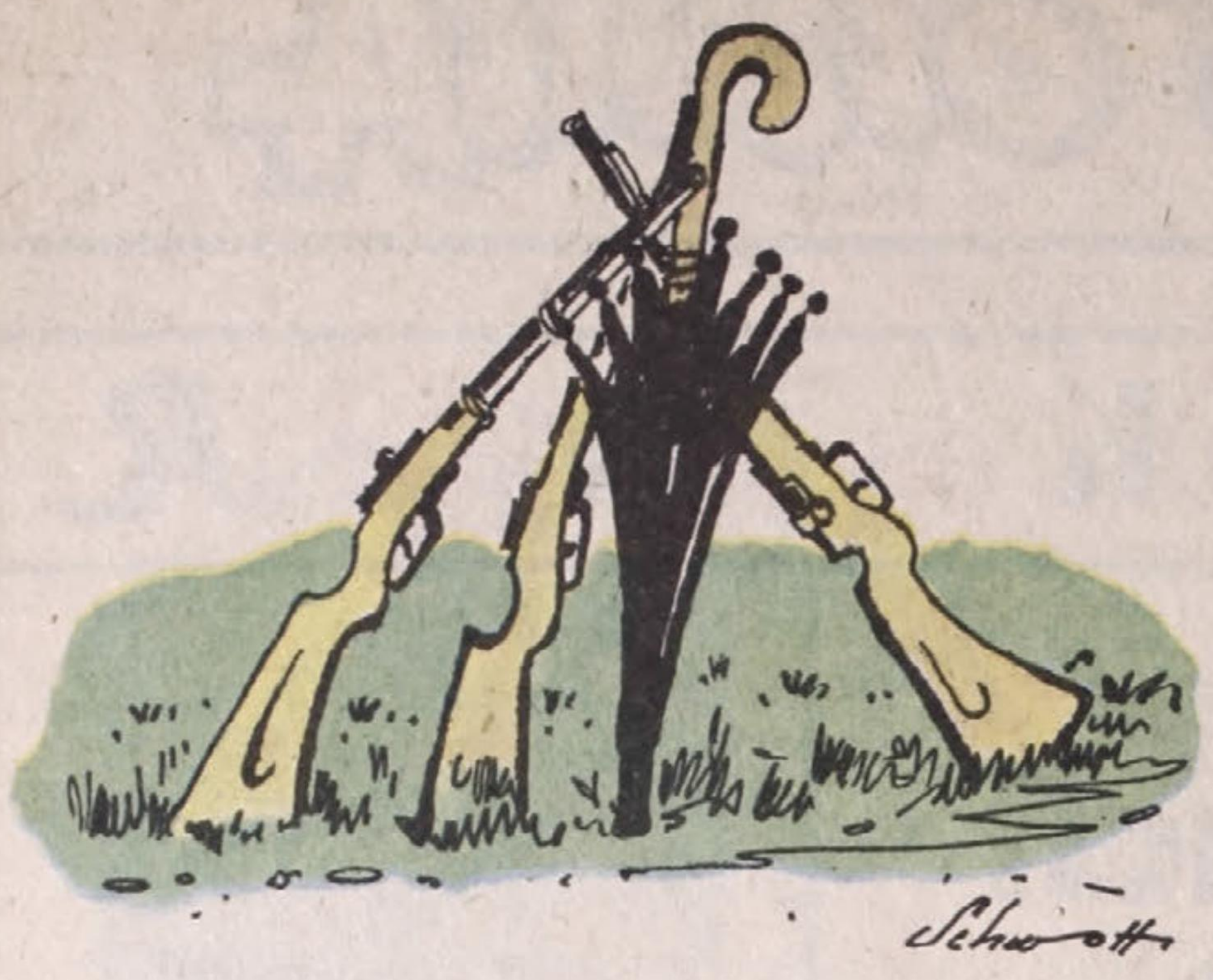

MAGYAR FAJTA

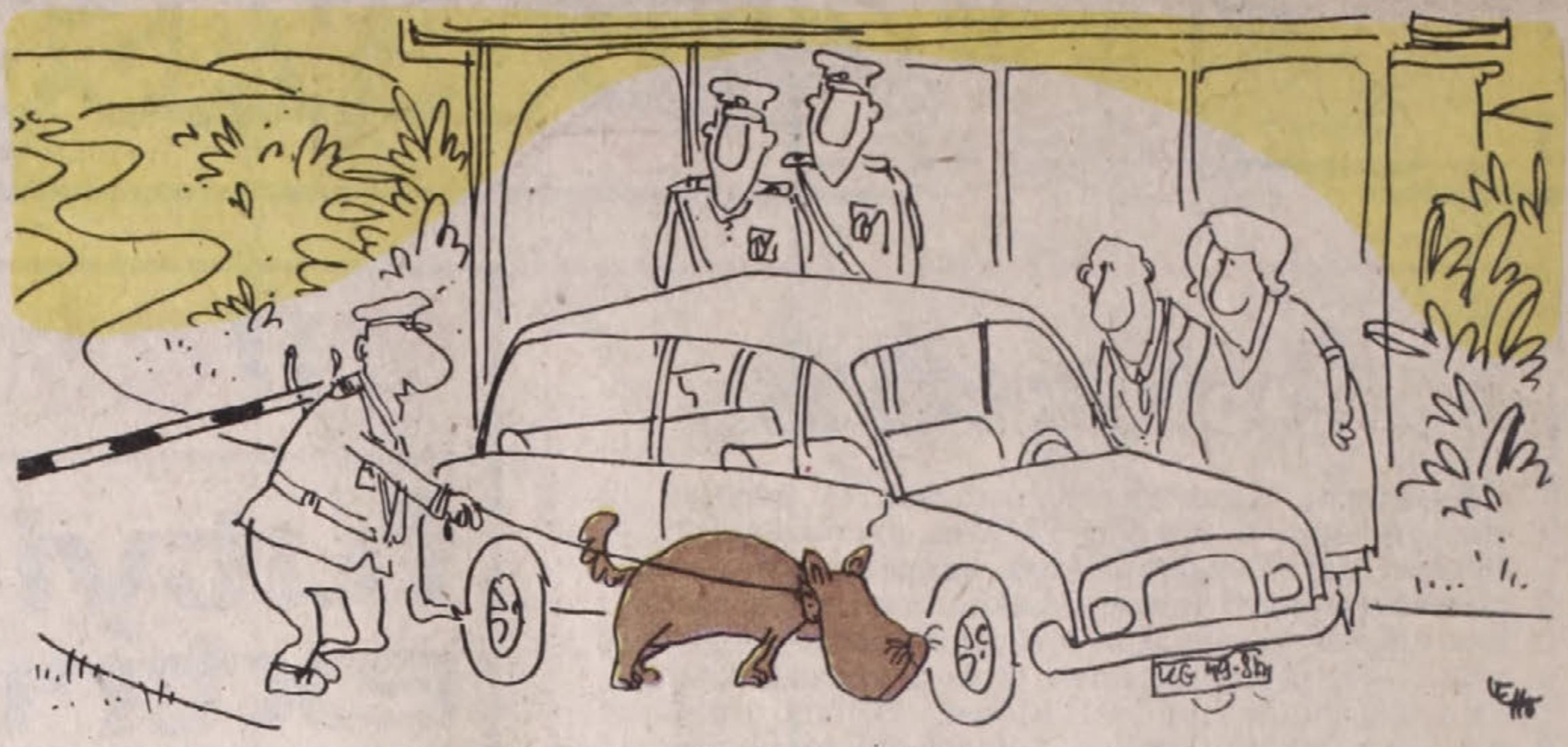

– Keresd a számítógépet, Cézár, keresd!

„SZEDD MAGAD!"

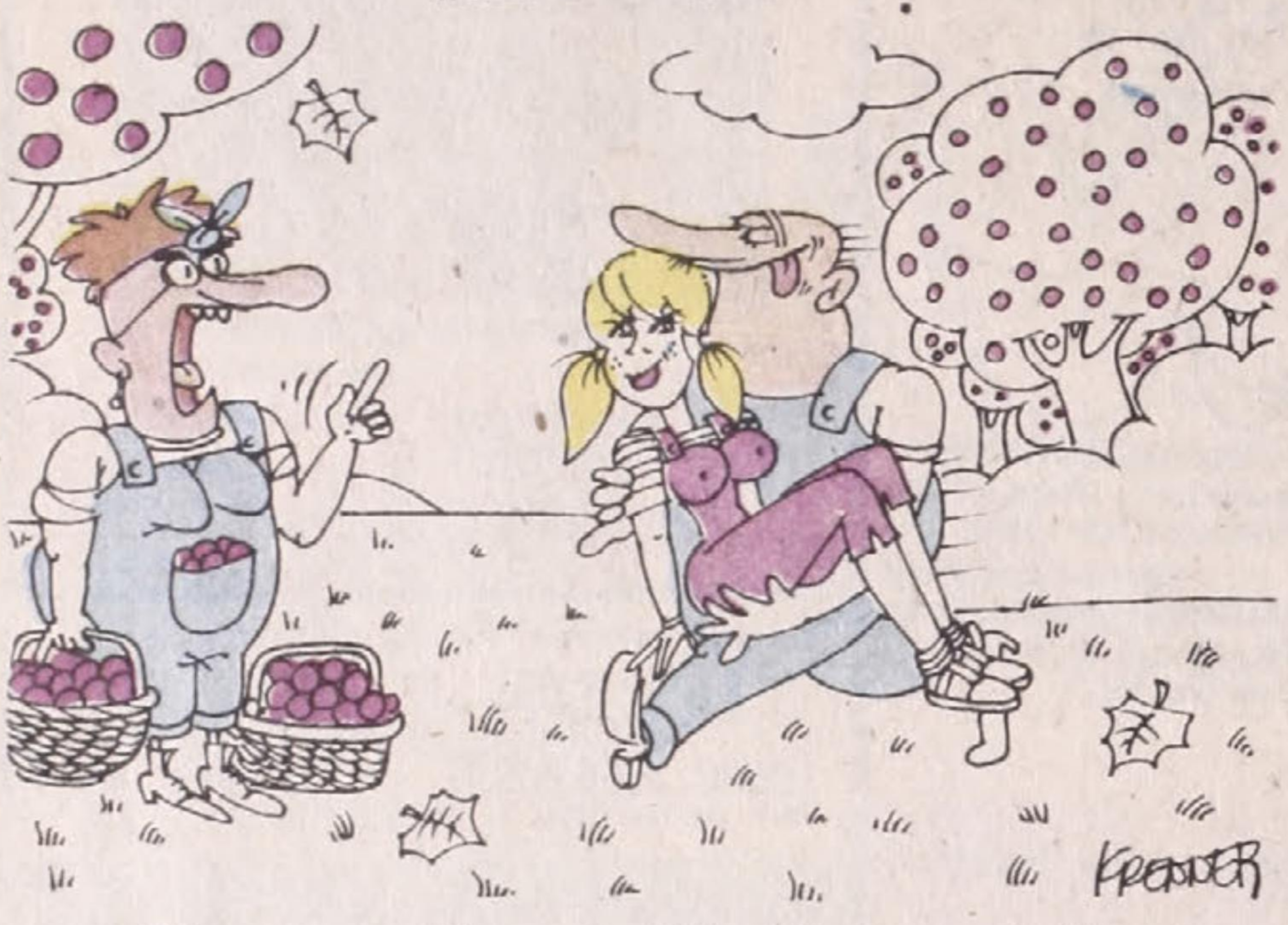

– Hányszor mondjam még, Géza, hogy az akció csak a gyümölcsre vonatkozik!

TRIBÜN

Willie Banks, a kitűnő hármasugró tavaly az olimpián csak hatodik lett.

– Verseny után egy órát sírtam az öltözőben, aztán rájöttem, hogy ezt csak egyetlen módon tehetem jóvá. Meg kell javítanom a világcsúcsot.

Ez az idén sikerült is.

– Most hazamegyek – mondta Banks a verseny után – és addig sírok, amíg újabb célt nem találok magamnak.

* * *

Az én menedzserem nem fukar – mondta az edző. – Csak éppen a legmélyebb zsebében viseli a pénztárcáját, a karja pedig túlságosan rövid.

* * *

Bob Prince, a közutálatnak örvendő rádióriporter negyven éven át közvetítette az amerikai futball mérkőzéseit. Egy alkalommal a nagy tolongásban alig volt képes a fülkébe jutni.

– Engedjenek – kiáltotta. – Egymillió ember vár arra, hogy kikapcsolhassa a rádióját.

* * *

Micsoda különbség! – Amíg Yogi Berra volt a menedzser – mondta Don Baylor, a New York Yankees sztárja –, úgy éreztem, hogy az apámnak játszom. Mióta Billy Martin lett a főnök – mintha az anyósomnak játszanék.

(p. p.)

VADÁSZAT

– Tegnap többször kerestünk téged, de nem találtunk itthon. Hol jártál? – érdeklődik barátjánál egy férfi. – Nyúlvadászaton voltam – jön a felelet. – És sok nyulat lőttél? – Sajnos egyetlenegyet sem.

Az erre elhangzó újabb kérdést a rejtvény megfejtése után olvashatja. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 7-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

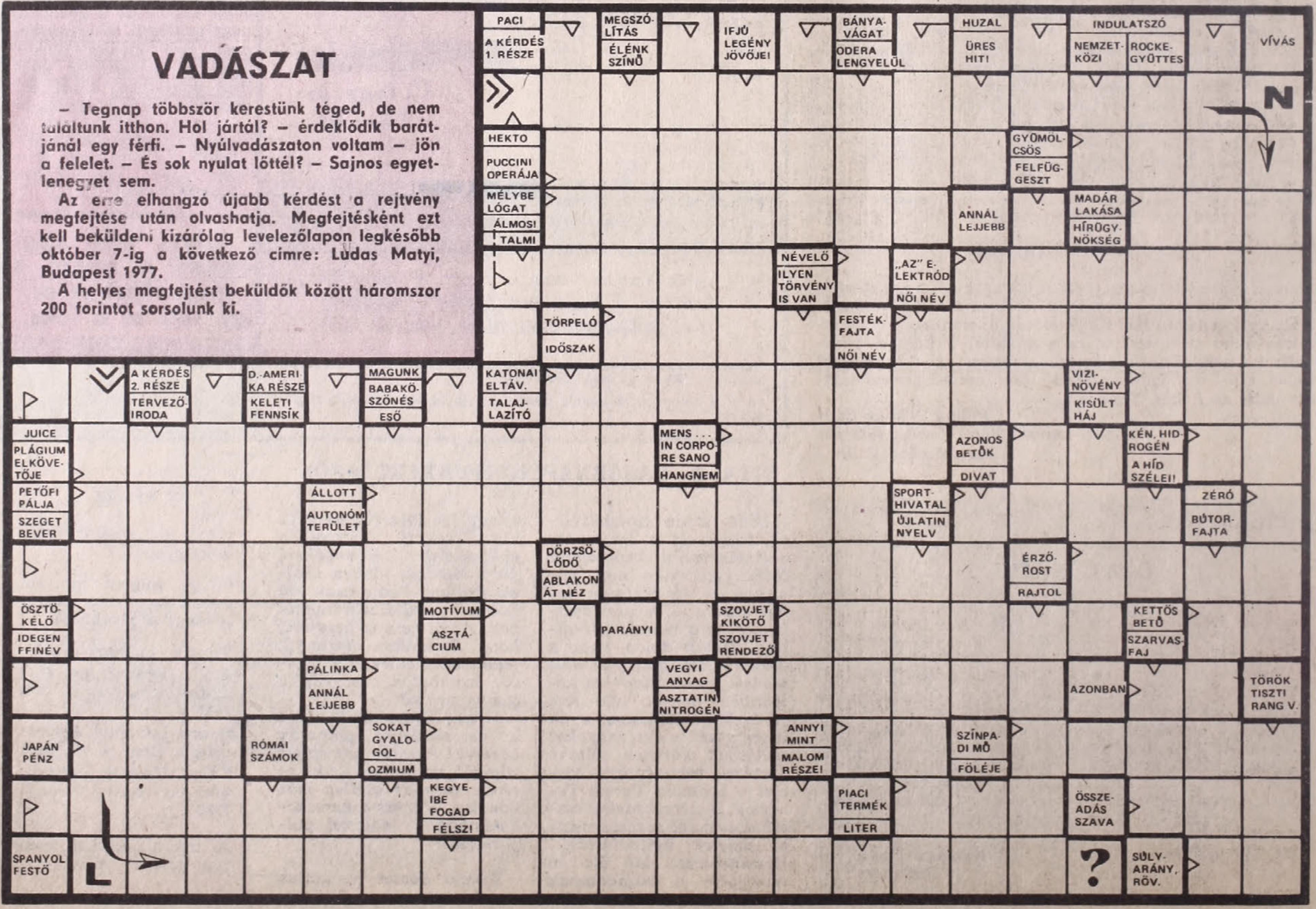
PACI
A KÉRDÉS 1. RÉSZE
MEGSZÓLÍTÁS
ÉLÉNK SZÍNŰ
IFJÚ LEGÉNY JÖVŐJE!
BÁNYAVÁGAT
ODERA LENGYELÜL
HUZAL
ÜRES HIT!
INDULATSZÓ
NEMZETKÖZI
ROCKEGYÜTTES
VÍVÁS
N
HEKTO
PUCCINI OPERÁJA
GYÜMÖLCSÖS
FELFÜGGESZT
MÉLYBE LÓGAT
ÁLMOS!
TALMI
ANNÁL LEJJEBB
MADÁR LAKÁSA
HÍRÜGYNÖKSÉG
NÉVELŐ
ILYEN TÖRVÉNY IS VAN
„AZ" ELEKTRÓD
NŐI NÉV
TÖRPELŐ
IDŐSZAK
FESTÉKFAJTA
NŐI NÉV
A KÉRDÉS 2. RÉSZE
TERVEZŐIRODA
D.-AMERIKA RÉSZE
KELETI FENNSÍK
MAGUNK
BABAKÖSZÖNÉS
ESŐ
KATONAI ELTÁV.
TALAJLAZÍTÓ
VIZINÖVÉNY
KISÜLT HÁJ
JUICE
PLÁGIUM ELKÖVETŐJE
MENS ... IN CORPORE SANO
HANGNEM
AZONOS BETŰK
DIVAT
KÉN, HIDROGÉN
A HÍD SZÉLEI!
PETŐFI PÁLJA
SZEGET BEVER
ÁLLOTT
AUTONÓM TERÜLET
SPORTHIVATAL
ÚJLATIN NYELV
ZÉRÓ
BÚTORFAJTA
DÖRZSÖLŐDŐ
ABLAKON ÁT NÉZ
ÉRZŐROST
RAJTOL
ÖSZTÖKÉLŐ
IDEGEN FFINÉV
MOTÍVUM
ASZTÁCIUM
PARÁNYI
SZOVJET KIKÖTŐ
SZOVJET RENDEZŐ
KETTŐS BETŰ
SZARVASFAJ
PÁLINKA
ANNÁL LEJJEBB
VEGYI ANYAG
ASZTATIN NITROGÉN
AZONBAN
TÖRÖK TISZTI RANG V.
JAPÁN PÉNZ
RÓMAI SZÁMOK
SOKAT GYALOGOL
OZMIUM
ANNYI MINT
MALOM RÉSZEI
SZÍNPADI MŰ
FÖLÉJE
KEGYEIBE FOGAD
FÉLSZ!
PIACI TERMÉK
LITER
ÖSSZEADÁS SZAVA
L
SPANYOL FESTŐ
?
SÚLYARÁNY, RÖV.

IMPORT HUMOR

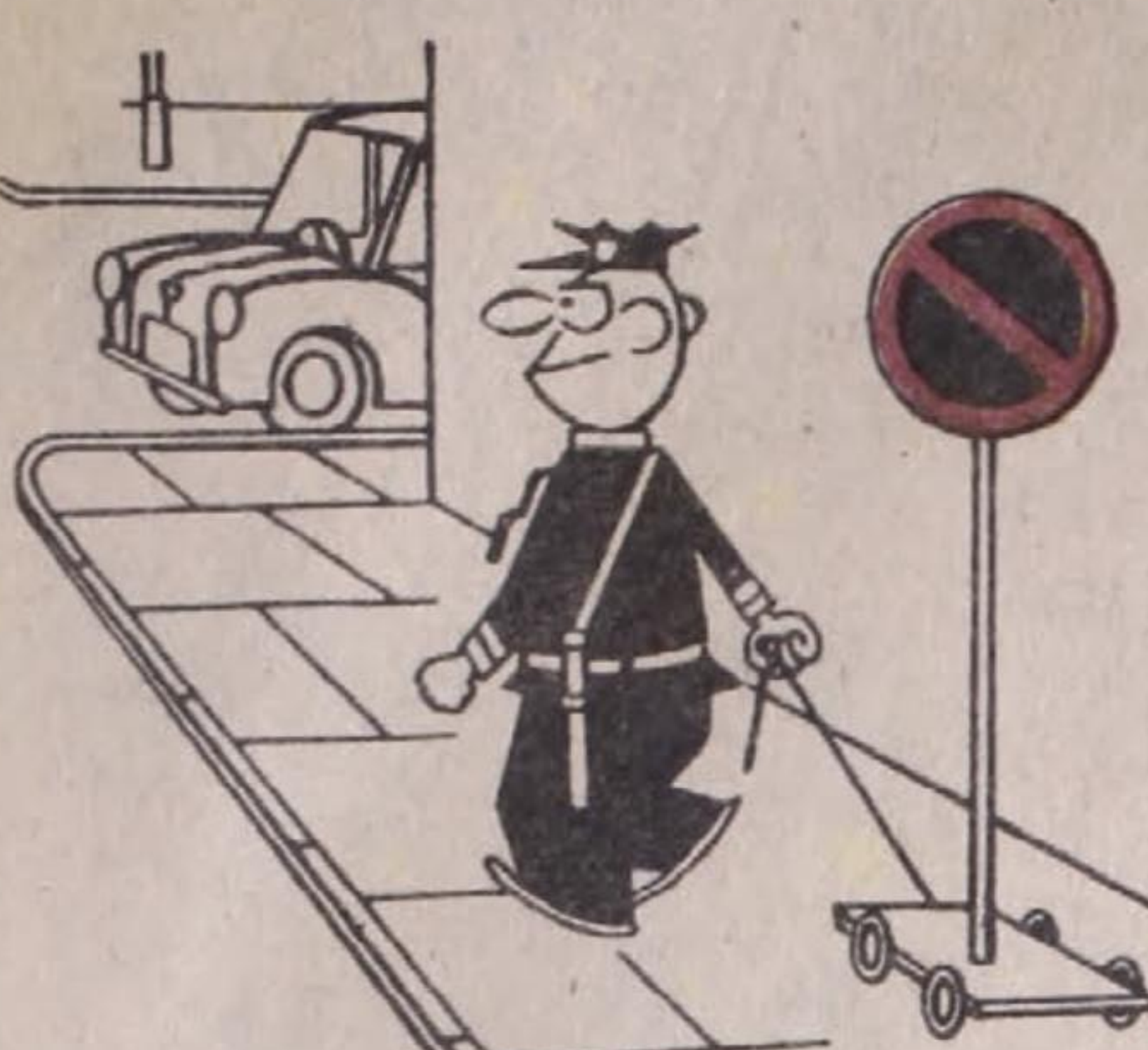

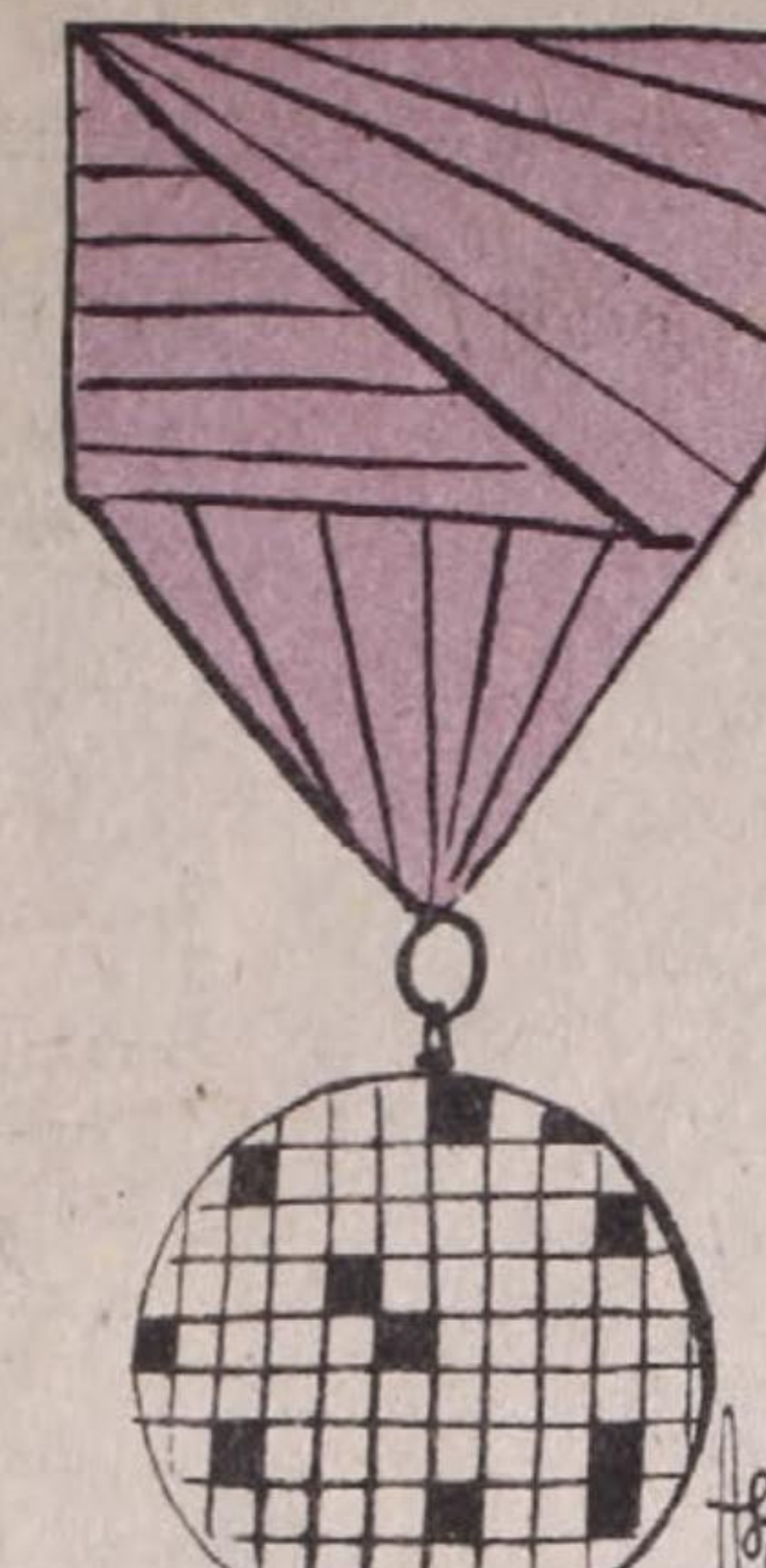

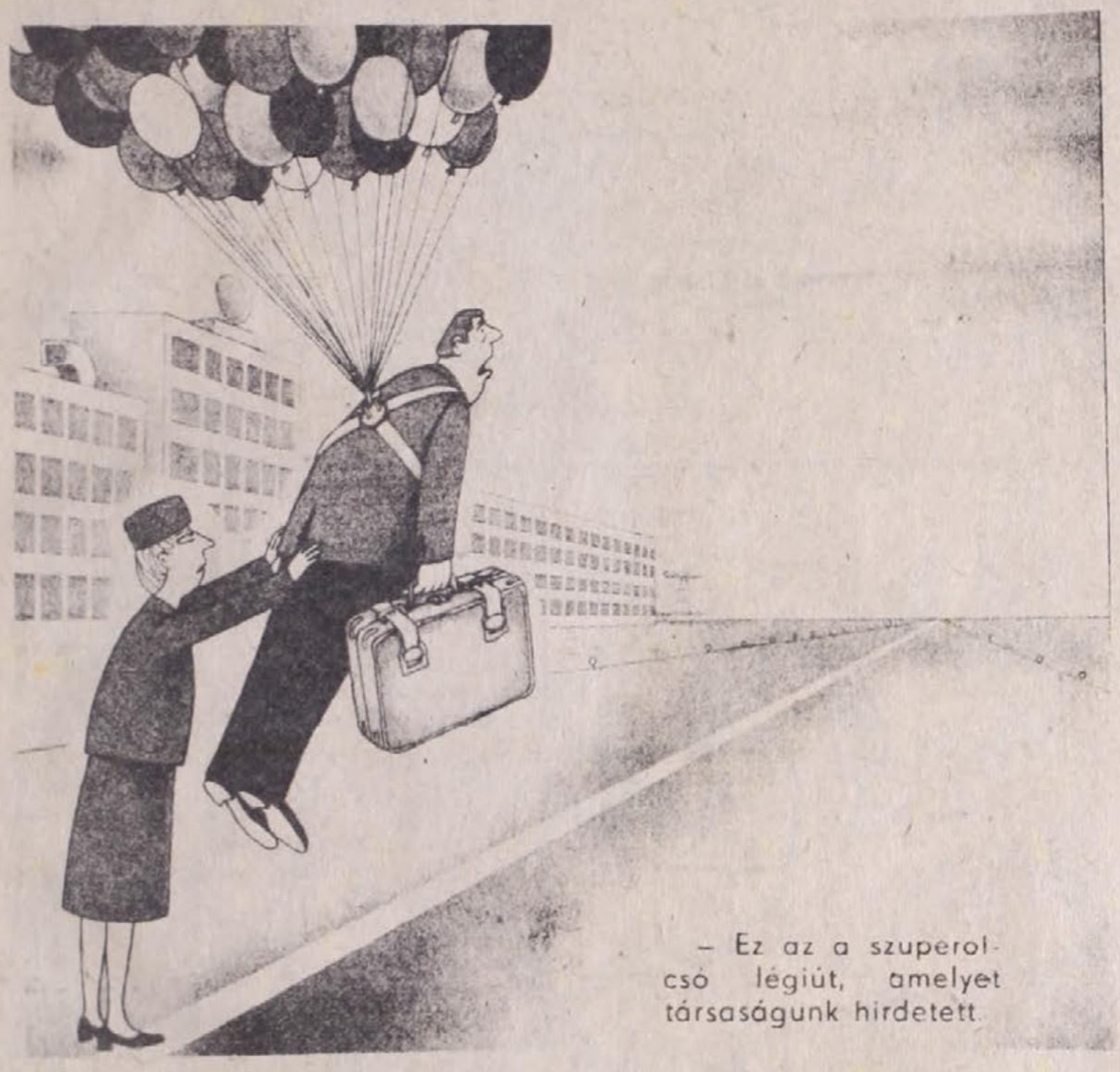

– Ez az a szuperolcsó légiút, amelyet társaságunk hirdetett.

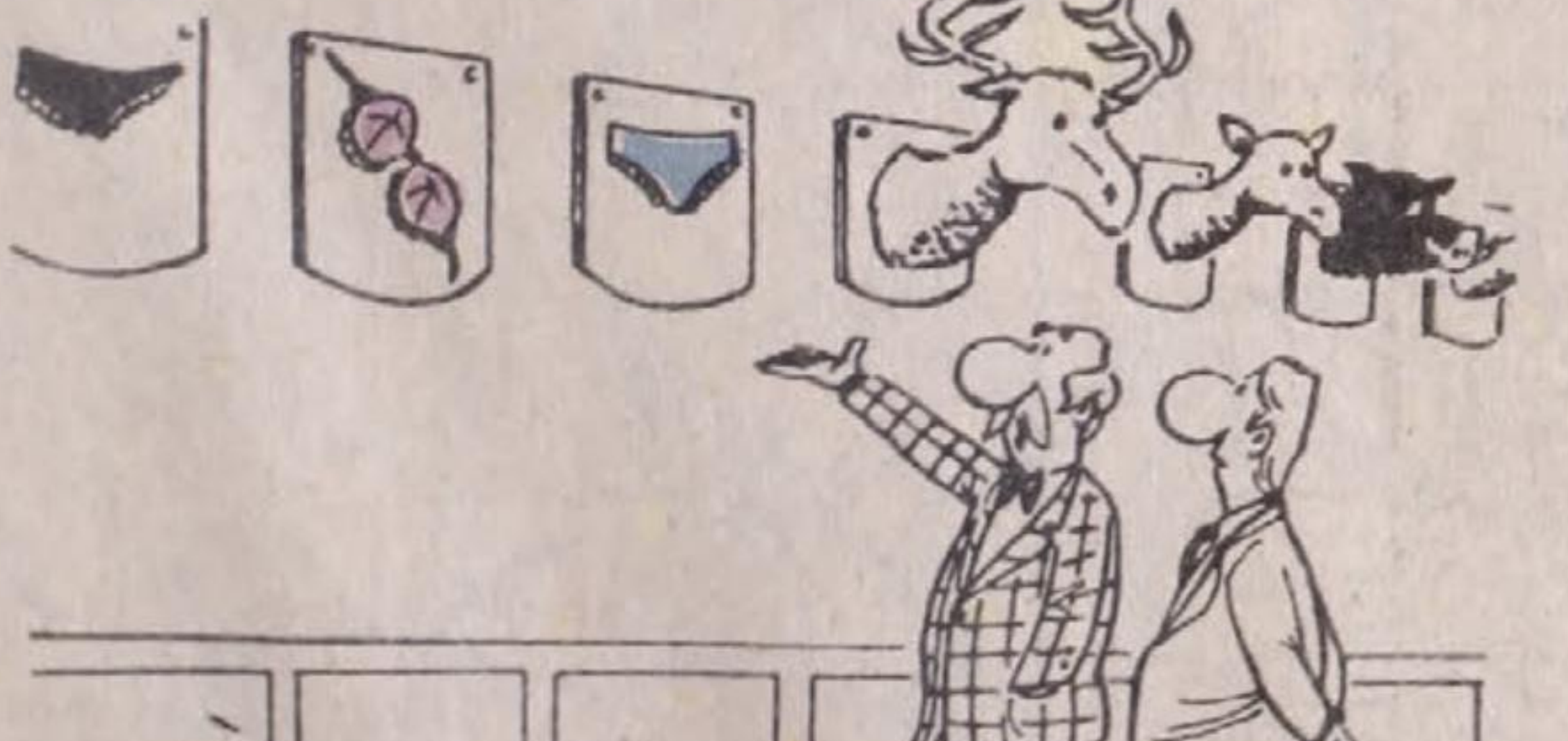

– Ezek pedig az unokáim trófeái.

LEVELEZEM

Állandó levelezésben állok a társadalombiztosítási igazgatósággal, amióta a fiam gimnazista lett. Most például már másodjára írom meg neki, hogy fiam, egészséges, jó tanulmányi eredménynek örvend és nem csapták ki az iskolából. Magam pedig hűséges férj vagyok, akinek esze ágában sincs elválni feleségétől és családjától. Hogy ezek teljesen az intimszférába tartozó dolgok, (hogy tudományosan fejezzem ki magamat)? Igaz, tulajdonképpen nem ezeket akarja megtudni a társadalombiztosítási igazgatóság, hanem azt tudakolja egy visszaküldendő kérdőíven, hogy jogos-e még a családi pótlék fizetése saját kezeimhez. Így minden év után — a kötelező iskolák elvégzését követően — igazoltatnom kell az iskolával, hogy fiam nem maradt ki. Azt magam igazolhatom, hogy nem lett szellemi és testi fogyatékos, mert ha az lenne és azért maradt volna ki az iskolából, akkor mégis kapnánk utána családi pótlékot.

Miután mindezt igazoltattam, a kérdőíven egy olyan passzust, ami szerint: Kijelentem, hogy ... év ... hó ... napján született fiam nem tanul, nem munkaképes. Ezzel nem tudtam mit kezdeni, mert nem volt az íven utasítás arra nézve, lehúzással kell-e kitölteni vagy más módon. Mert lehet, hogy nem munkaképtelen, mégis tanul.

Ezek után már csak azt jelentem ki, hogy ha a valóságnak nem megfelelő nyilatkozatot vagy valótlan tartalmú igazolást adok, (hogy ezt az iskolával hogyan umbuldáltam meg, fogalmam sincs róla), továbbá ha a gyerekre vonatkozó jogosultság tekintetében bekövetkezett változást 8 napon belül nem jelentem be a folyósító szervnek, az okozott kárt köteles vagyok megtéríteni.

Mindez még nem elég. Kötelezem magam arra is, hogy ha bármilyen, a családi pótlék igényjogosultságot érintő változás történik, azt nyolc napon belül bejelentem.

Végül ha már benne vagyok levelezésben, még egy nyúlfarknyi nyílt levelet, hadd küldjek nekik:

Kedves Társadalombiztosítási Igazgatóság!

Nem lenne elegendő kizárólag az utolsóként idézett kérdésben nyilatkoznom (büntetőjogi felelősségem tudatában) akkor, amikor fiam megkezdi középiskolás tanulmányait, s aztán négy évig nem leveleznénk egymással? Ígérem, hogy ebben az esetben is minden családi pótlék felvételekor szeretettel gondol Önökre:

Gőz József

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

SZABADIDEJÜK ELTÖLTÉSÉHEZ
TIPPET AD A

tipp '85—'86

Több száz program,
szeptembertől júniusig:

— SPORTOLÁS,
— TANULÁS,
— MŰVELŐDÉS,
— SZÓRAKOZÁS.

A művelődési házak,
szabadidőközpontok
programajánlata kapható
az újságárusoknál.

Ára: 18,50 Ft

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16.— Ft, negyedévre 48.— Ft, egy évre 192.— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-40
Felelős vezető: VAGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611

MÁR KAPHATÓ!

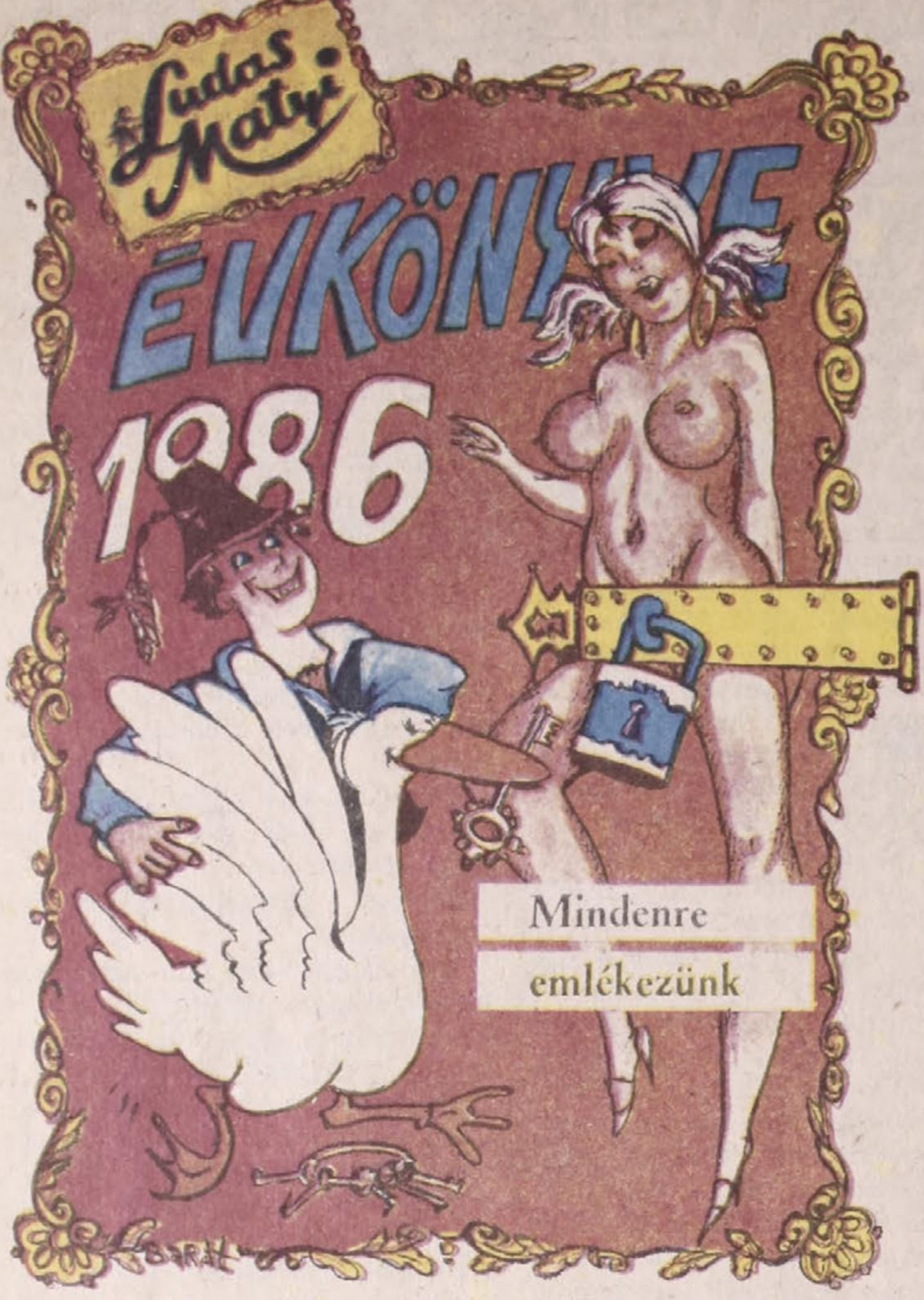
Ludas Matyi
ÉVKÖNYVE
1986
Mindenre
emlékezünk

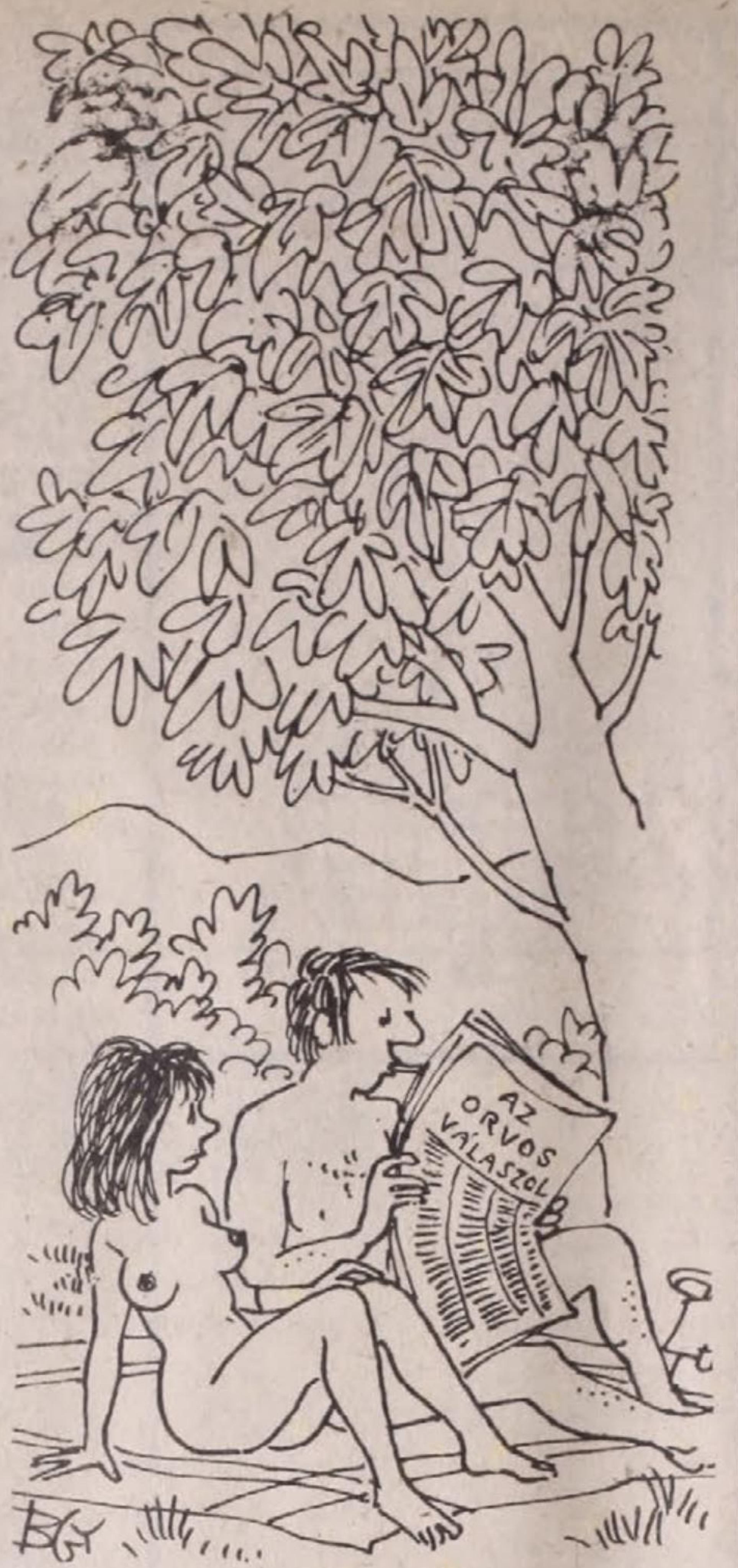
AZ ORVOS VÁLASZOL

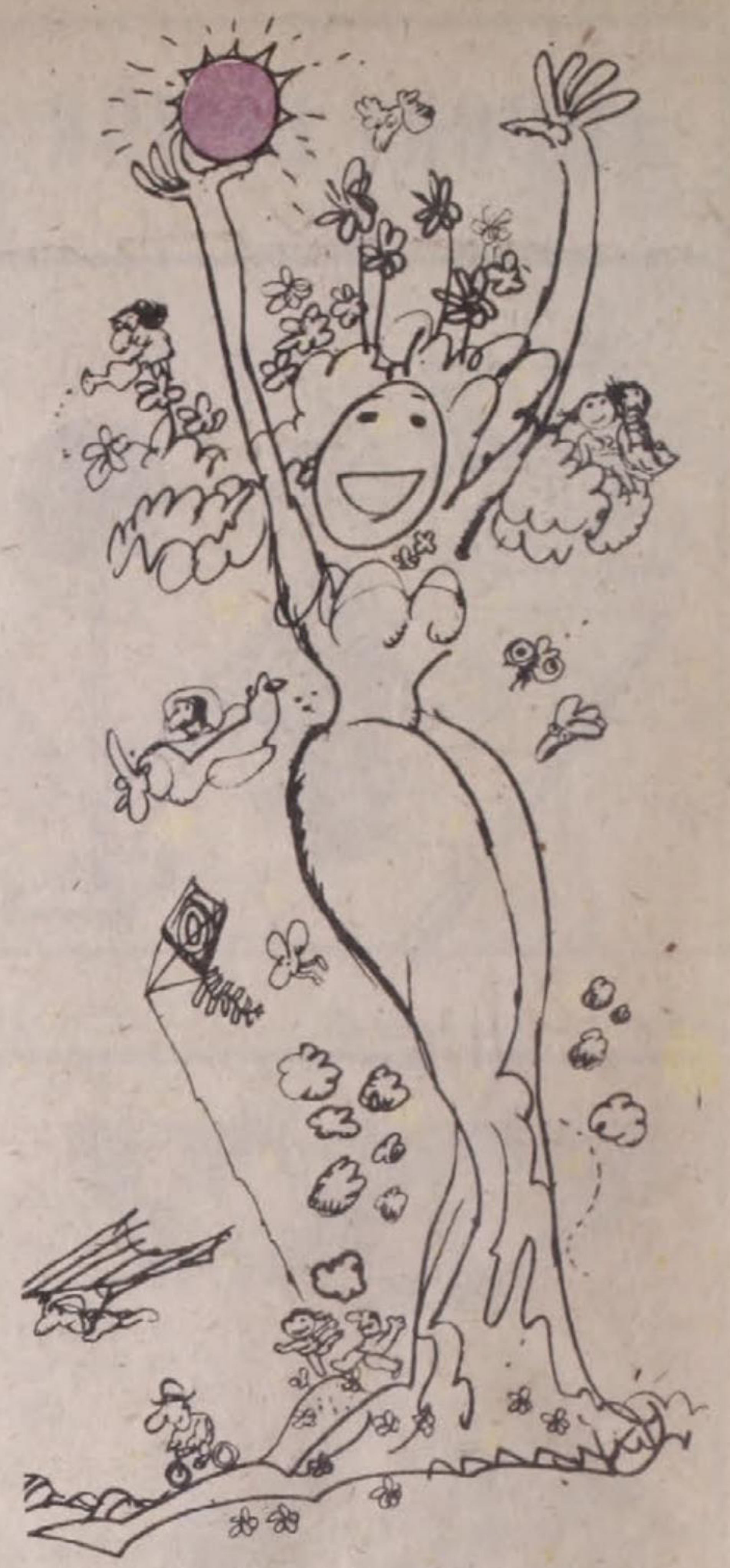

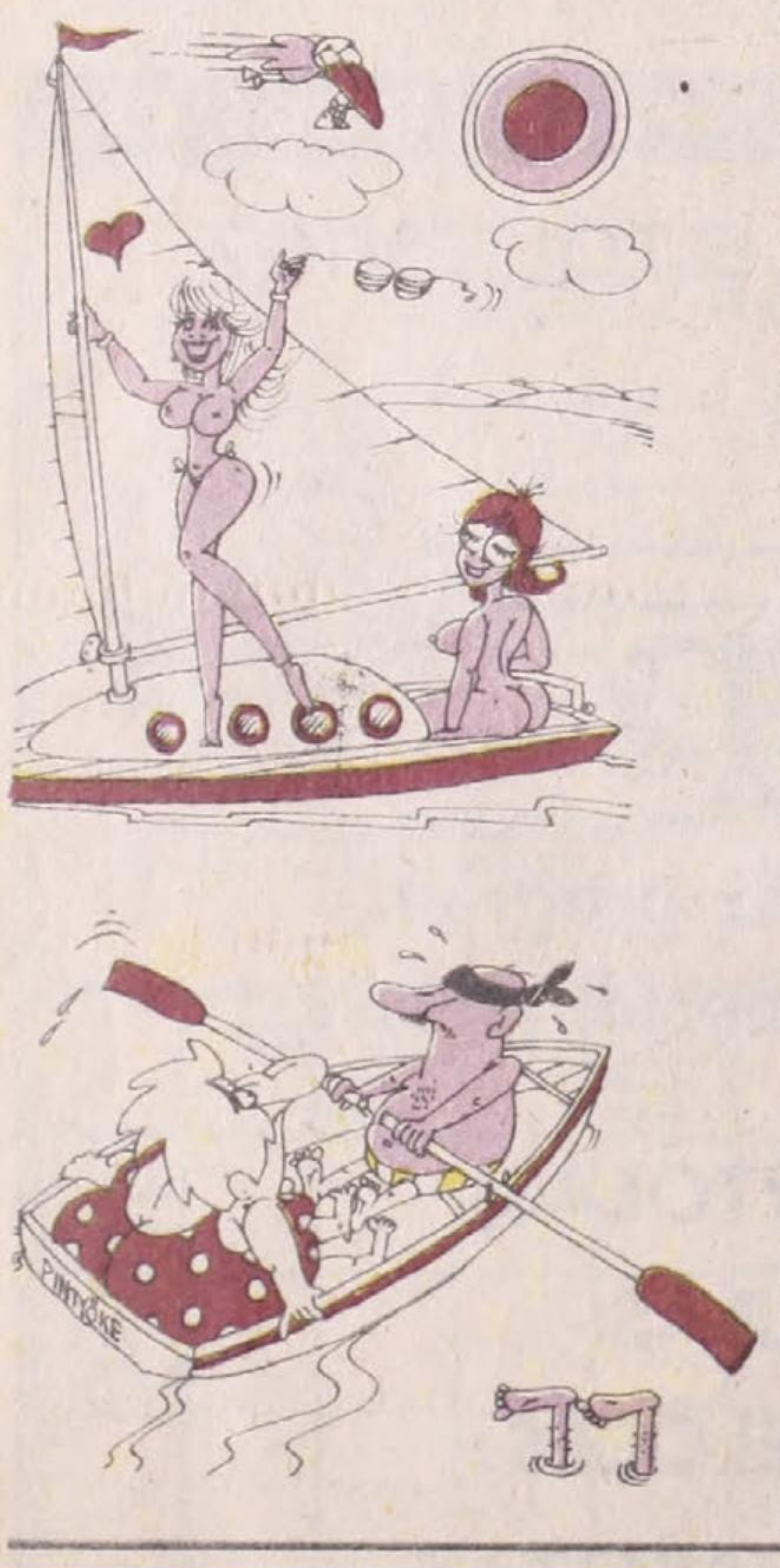

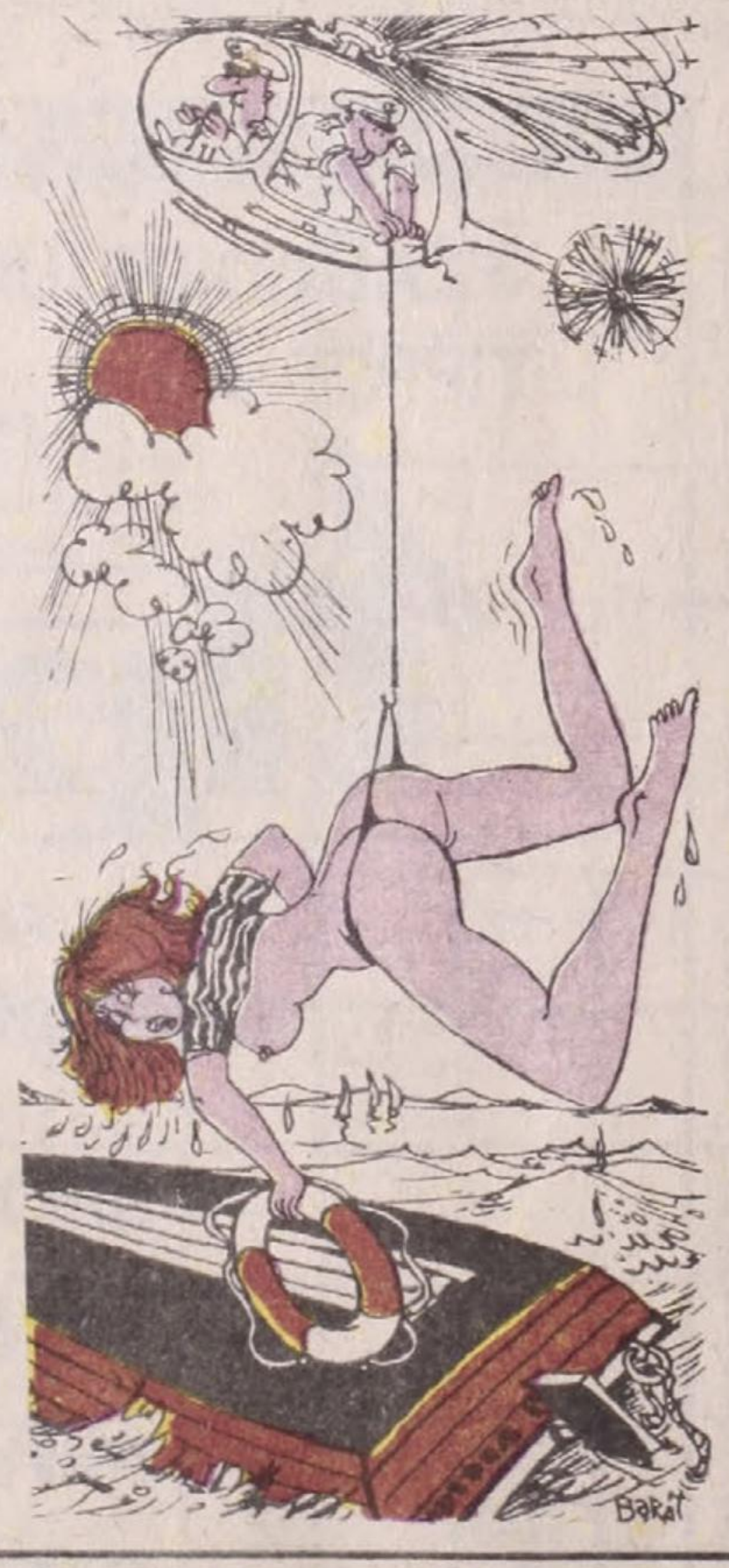

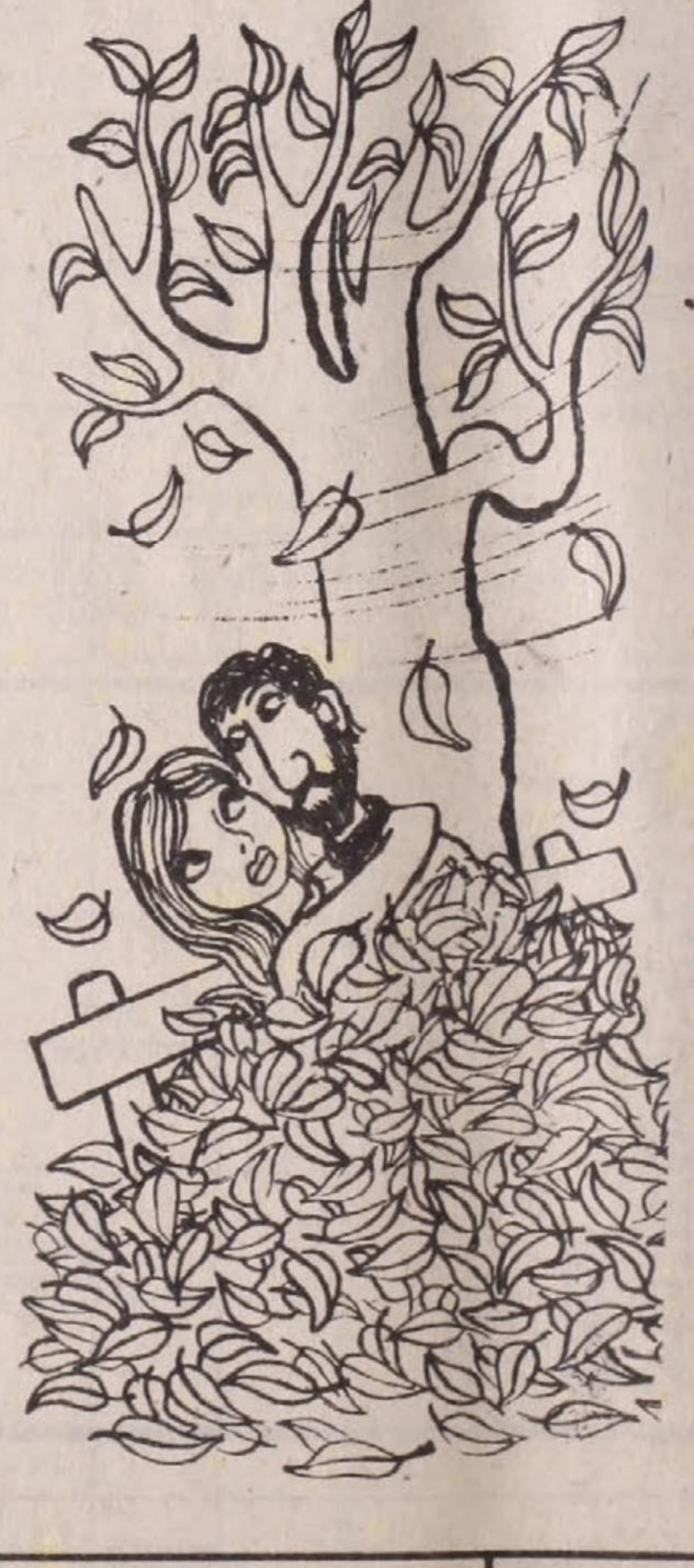

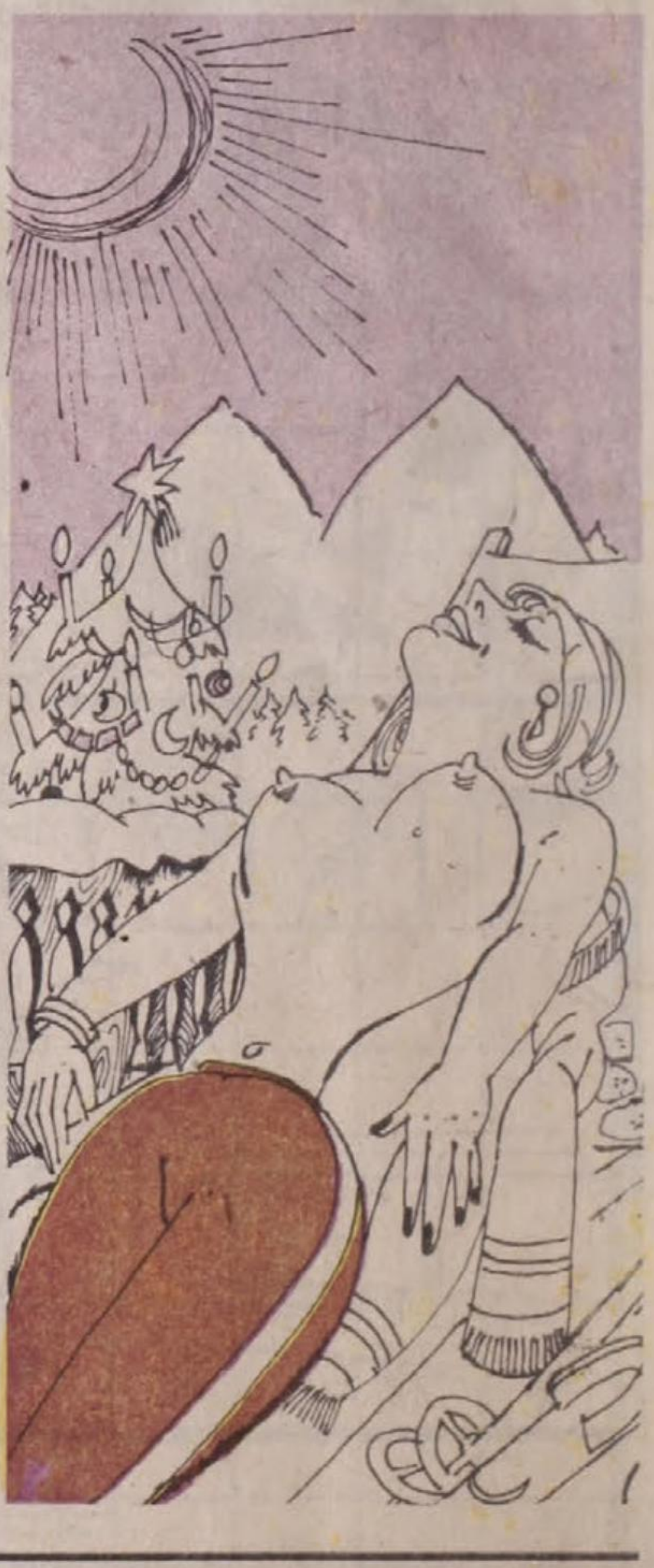

A LUDAS MATYI 1986-OS EMLÉKÉVKÖNYVÉBE

ÍRTAK ÉS RAJZOLTAK:

Árkus József, Balázs-Piri Balázs, Barát József, Brenner György, Dallos Jenő, Endrődi István, Fehér Klára, Föld S. Péter, Fülöp György, Gábor Andor, Galambos Szilveszter, Györe Imre, Hegedűs István, Karinthy Frigyes, Krenner István, Lehoczki István, Mikes György, Moldova György, Münz András, Nagy Endre, Novobáczky Sándor, Peterdi Pál, Radványi Barna, Rátonyi Róbert, Sajdik Ferenc, Somogyi Pál, Soós András, Szilágyi György, Szűr-Szabó József, Tabi László, Timár György, Tót Gyula, Trunkó Barnabás, Várnai György és még sokan mások.

224 OLDAL

ÁRA 24 Ft